உ

பரப்பிரமமேதுணை.

பரதத்துவசுதாநிதி.

107
4-71

இஃது

சிக்கந்திராபாத்தில்உள்ள

புதுவை ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சோமசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

செஞ்சு, பசுபுலேடி விராசாமிநாயகரவர்கள்

ஆந்திரபாஷையிற்செய்த நூலுக்கிணங்க

இயற்றியது.

சென்னை, நார்மல் ஸ்கூல் தமிழ்ப்புலவர்

சோடசாவதானம்

தி. சுப்பராயசெட்டியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:—தத்துவபோதினியச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Copy right.

1871.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை, நார்மல் ஸ்கூல் தமிழ்ப்புலவர்
சோடசாவதானம்
தி - சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய
கலிவிருத்தம்.

கார்தாங்கு வரைவளனுங் கடலுங்கு பல்வளனு
நீர்தாங்கு வயலுங்கு நிறைவளனு மொருசேரச்
சீர்தாங்கு மறுகுதொறுஞ் சிறந்தோங்கு நன்னாட்டிற்
பேர்தாங்கு புதுவைநகர் பெயர்தாங்க வந்துதித்தோன். (க)

உற்றவர்போ லேதிலரை யுறநோக்குங் கடைக்கண்ணன்
கொற்றமிகு நதிகுலத்தோன் குலவுதில்லைச் சிதம்பரமால்
நற்றவமோ ருருக்கொண்டு நானிலத்து வந்ததெனக்
குற்றமற வந்துதித்தோன் குறைதீராப் புகழாளன். (உ)

கள்ளிருக்கு நறுங்குவளைக் கண்ணிருக்கும் புயசயிலன்
தெள்ளிருக்குங் கலையனைத்துந் தெளிந்திருக்கு மறிவுடையோன்
நள்ளிருக்கும் பெருணர்வோ னன்றிருக்கும் புலவர்கவி
யுள்ளிருக்கும் புகழாள னுவப்பிருக்கு முளமுடையோன். (ங)

அறல்காட்டுங் குழன்மடவா ரணிமடலி னுவந்தெழுதத்
திறல்காட்டும் பேரொழிலான் றிண்கொடையி லென்றுந்தன்
விறல்காட்டும் வண்கையான் விரிசடையம் பரன்கழற்கே
உறல்காட்டு மன்பாள னுத்தமரு ளுத்தமனாம். (ச)

தன்னியசீர் மிகுசோம சுந்தரமென் பெயரியோன்
மன்னுபசு புலேட்டியெனு மரபில்வரு சீராளன்
பன்னுநய வீராசா மிப்பெயரோ னொருநாளை
இன்னமுத மெனவகுத்தா னியலுமாந் திரர்தன்னில். (ரு)

அத்தகைய தியாதென்னி லறைகுவன்கேண் மின்புலவீர்
வித்தகஞ்சேர் பாகியமந் தரமணியம் விளங்கு
மெய்த்தவே சாந்தமெனும் விதனான்கு முன்னிட்ட
பத்திசேர் தமைமந்தொரு பாரதத்வ சுதாநிதியே. (சு)

அன்னதையோர்ந் தநுபவத்திற் கமைதரச்சொன் டோய்ந்து
தன்னுமினதத் திராவிடத்திற் சொற்றனமேல் யாவர்க்கும்
நன்னயங்க ளுதவுமென நன்குணர்ந்தந் நடைக்கேற்பப்
பன்னியகத் தியபத்ய ரூபமாய்ப் பகுத்தனனால். (எ)

ஆறைமாநகர்

கவி - அரங்கப்பிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய

ஆ - முத்தமிழ்க்கவி

திருவேங்கடப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

மணிகொண்ட கடல்சூழு முலகெலாம் புகழ்புதவை மாநகரன் மாநாகரன்
வண்குவளை யணிசுப கரன்வஜ்ஜி கரன்வரதி வாகரன் போலுமொளிரும்
வசைதராப் புகழ்பெற்ற ஸ்ரீகரன் நிசகரன் வளர்சிவா கமசுசிகரன்
வரதபோ நிதியரன் போகபோ கிதமெலாம் மருவியகு பேரனென்போன்
அணிகொண்ட விந்திரன் றனிலுஞ் சுதந்திரன் னறமே நடத்துந்திரன்
அரியவெண் புரவியான் கங்காகுலாதிப னனந்தவை பவகுணுளன்
அனைவர்க்கு முபகாரி விவகாரி யொருகாரி யகமகிழ் பிறங்குதாரி
அதிபூதி மாவசன நிருவாகி ஞானசாஸ் திரார்த்தமுண ரும்விவேகி
தனிகொண்ட புஜபல பராக்ரமன் சோமசுந் தரவிஜய விக்ரமார்க்கன்
தர்மாதி முப்பொரு ளுணர்ந்துநல் வீடுறத் தக்கதாச் செஞ்சியூரன்
தருபசுபு லேடிவீ ராசாமி நிதியன்பு சாலாந்திர பாஷையதனிற்
சாற்றின னதைப்பாஷ்ய வந்தரவ ணங்கியந் தம்மொடே காந்தமென்னக்
கணிகொண்ட கண்டங்க ளைந்தா வகுத்துமேற் கரிசில்சரி தாதிநான்குங்
கருதுபா தத்துவ சுதாநிதி யெனும்பெயர் கருத்தினி லமைந்தபடியே
காரணப் பெயரினால் செய்தச் சியற்றிடக் காசினியு ளோர்துயரமே
கால்வாங்க நூல்வாங்கி யோங்கின ரினஞ்சொலக் கலைமகட் கன்றியுளதே.

இது வேதாந்த சித்தாந்த சமரச விளக்கச்

சங்கத்தியற்றமிழ்ப்புலவர்

பு. தெய்வசிகாமணிப்பிள்ளையவர்களால்

செய்யப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அத்துவித முக்கீரி லிடத்தனுப வப்பெருக்கா மந்நீர் மாந்திச்
சிற்றுயிருய் வான்பரதத் துவசுதா நிதிமழையைத் தேர்ந்து பெய்தான்
சத்துலவும் பொழிற்கூடற் பதிவெள்ளி மன்றுநட நவிற்று முக்க
ணத்தனிகர் புதுவையில்வாழ் சோமசுந்த ரப்பெயர் கொழுகியோனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது. திருமயிலை

சண்முகபிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தத்துவமோ ராறுமறு கடந்தாங் கமர்தருநற் சகச ஞான
சுத்தநிலை யையும்பரதத் துவசுதா நிதியெனவே தொகுத்தல் செய்தான்
எற்றுதிரைக் கடல்வயிற்சுஃ றெனவெஃக னியேவு மிறைவர் போற்று
நற்றமிழ்ப் புதுவைவரு சோமசுந்த ரன்னெனுநா வலவரேறே.

செக்கந்திராபாத்தில்உள்ள

“ஆங்கிலோ வெர்னாகுலர் ஸ்கூல்” என்னும் பாடசாலைத்

தமிழ் உபாத்தியாயராகிய

பேறை. செகநாதப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

கலிவிருத்தம்

சீர்பூத்த கலைபூத்த செழுந்தவிச மேபூத்த
ஏர்பூத்த பஃறடங்க ளேபூத்த வனச்செமணி
நீர்பூத்த நெடுமாட நிரைபூத்த நகர்பூத்த
கார்பூத்த குழலினளைக் கண்டனங்கண் பூத்தயரும். (௧)

இந்நீர்மைப் பல்வளனு மேந்தியசீர் சான்றநடு
நன்னாட்டு மங்கையின்ற னன்கலமென் மங்கலமாம்
முந்நீர்மைக் கடற்புதுவை முளைத்தசுர தருவென்னக
மென்னீர்மை யொடுமேவுந் தில்லைச் சிதம்பரவேள். (௨)

தன்றவத்தின் பயனுருவாய்த் தன்னுருவா யிஞ்ஞாலத்
தின்றகைமை மெய்கருணை யெழினன்றி கொடையொழுக்கம்
துன்றுமொரு நல்லுருவந் துளங்கவுதித் திம்மகியோர்க்
கின்று பெருந் தாயாய வீகையினீள் கைத்தருவான். (௩)

பொன்னனைய செம்மேனிப் புண்ணியன்மூக் கண்ணுடையான்
தன்னையித யச்செழித்த தாமரைக்க ணேயிருத்தி
உன்னுபக லிரவுமிடை யொழுக்காதுற் றனவற்றை
முன்னைமறை மொழிந்தவழி முறையியற்று மொய்ம்புடையான். (௪)

மேனுட்செ யறத்தவழி மேதினி[illegible] லீதென்னத்
தானுட்சி கொளுமாக்கத் தன்சிறப்பா னன்னெறியாம்
காணுட்டிக் கருணையெனுங் கனியணித் தவிசமைந்த
வாணுட்டு மதிபுரையும் வளத்தகோலைக் கூடைநிருவி. (௫)

வடகலைதென் கலைமுதல மற்றையுதன் கலைப்புலவர்
தொடரவவ ஞருபுறத்துத் தூயமதி நட்பாளர்
இடனுறையச் [illegible]ரொருங்கே யிறைஞ்சியரும் பணிகேட்ப
அடரினத்துச் செழுங்குழுக்க ளணியணியின் மருங்கிருப்ப. (௬)

எண்ணிகந்த தொழும்பர்பிணி யிவிதேத்தப் பகையதென
மண்ணகத்தோ னிலையெனுமம் மாற்றம்போன் முரசறையத்
தண்ணுமைமி னியமிழற்றத் தையலர்கள் வாழ்த்தெடுப்பக்
கிண்ணமுலைக் கலிங்கையர்கள் கிளர்நடஞ்சக் நிதியபற்ற. (௭)

தூய்மையின்வீற் றுளசோம சுந்தரனு மென்றலைவன்
வாய்மையொழுக் கம்பொறைசீர் வன்மைநன்மையென் றிவைகள்
தோய்வுறீஇச் செஞ்சிகரத் தொல்பதிக்கட் பசுபுலெடி
ஏய்வமிசக் கடலின்மதி யென்னநிலத் தினடைவந்த. (௮)

வீராசாமிக்குரிசின் மிளிருமன மலரினிடைச்
சேராத நாளெல்லாஞ் சிதறுநா ளெனவகத்துத்
தேராக்கண் டன்னொன்றன் றிறம்பலிலா வநுபூதி
ஆராலுங் காணரிய வராணவத் தரங்கமென. (௯)

தேர்ந்தவனி யுய்ந்தொளிர்வான் செப்புகென வோர்நூலை
ஆந்திரத்துப் பாகியமோ டந்தரம னவ்வியமே
காந்தமென நால்வகையு கனபத்தி யாற்பரனை
ஆய்ந்து பெறற் கரும்வீட்டை யடைந்திலக மறைப்போந்த. (௧௦)

அத்துவிதமாமுண்மை யனைத்தையுமே யமைத்தப்பர
தத்துவமொன் றேர்பெயராச் சாத்திவனை கடலுடுத்த
இத்தலத்துக் கற்றோர்மற் றெல்லோரு மொருங்குணர்வான்
பத்தியகத்திய வுருவப் பண்பிசைய வுளாக்குதலும். (௧௧)

கேட்டிடது நம்போலுங் கிளர்தமிழர்க் கியாதுபயன்
நாட்டுமென வாக்குளுற்ற நற்றொடையின் கருத்தமைதி
காட்டுமா றன்றியன் னோன் கழறுதொடை நடைக்குறழத்
தீட்டிநலச் செழுமிதனைத் தீட்டுவித்தான் றிரவிடத்தே. (௧௨)

பாகியபத்திக்கண்டத்தின்,

முதனினைப்புகராதி.

செய்யுள்	ஏட்டிலக்கம்.
அதன்பின்னர்	உக
அந்தயவ்வனம்	[illegible]
அம்மட்[illegible]	கரு
அயர்ந்துசரீரம்	ஙஎ
அயல்மனையவர்	ங0
அரியரனயன்	க
அருளொருமூர்த்தம்	ச0
அவ்வைம்பதையும்	ககூ
ஆதலாலிந்த	ஙச
ஆயுள்வறலார்லுனக்	கஎ
ஆவடியேன்	உ0
ஆளுடையருட்குரு	கக
இசைதுளித்தேன்	ஙரு
இச்சனபம்	ககூ
இந்தரதேகம்	உஎ
இந்தநல்ஒன்பான்	சகூ
இந்தவகைசிசு	உகூ
இந்தவைராக்கியம்	கங
இவ்வகையாய்ப்பா	ஙகூ
இவ்வவனியில்	ங0
இவ்விதமாகத்துக்	உக
இவ்விதம்பெண்வே	ஙக
இன்றோநாளைக்கோ	ககூ
ஈதுசலபீதுமல	உக
உத்தமசீடா	சங
உன்பாதத்தே	ங
எண்ணிருநாளும்	கஅ
எண்ணிலஜன்மம்	உக
எவன்ஞானரூபம்	க
என்னவேண்டும்	ச0
ஒருகாலற்புச்	ககூ
ஒருபதினொரும்	கஅ
ஒன்பதுவாசல்	ஙகூ
ஓனாந்துமாதம்	உ0
கடைக்கண்பார்	அ
கண்டநாளம்	ஙஎ
கவுமாரம்	உக
கனத்தகேசம்	ஙஎ
கெடுமனநினைவு	உக
கேட்டமாத்திரத்தி	ச0
கேள்குருபோதனை	கஉ
கைவிற்குலமும்	ரு
[illegible]க்கிறைச்சி	ஙரு
சந்தா[illegible]ருஞ்சிலர்	ஙங
சரு[illegible]சன்	ஙஅ
ஜன்மிப்பதுவே	உஎ
சாதனம்ஒரு	கக
சாதுபுருஷர்	ஙக
சாற்றுவன்கேள்	ஙங
சிந்தையிவ்வாறு	உக
ஸ்ரீகுருகுகேசன்	க
ஸ்ரீமதசதாநந்த	ரு
ஸ்ரீவீதாலக்ஷ	அ
சுத்தமனோவல்லயனு	கக
சூரியகிரணம்	கஎ
செவிகொள்	கரு
சொற்றிடும்	சஉ
ஜோஜோ கோபா	சஅ
தகைபவளம்	ச
தவக்கிட்ட	கரு
தாணியில்உனக்கு	சச
தலமீதிலே	எ
தனம் என்னும்	ஙரு
தாகங்கூர்	உகூ
தாய்தன்னின்	உ0
தாவிலா ஓர்	உகூ
தாவில்புகழ்	எ
தீவினைகீத்த	சக
துங்கிசைக் கொம்பு	சஎ
தெண்ணீரலை	கரு
தேடியநல்வினை	கங
நட்பார்பண்விரண்	கஎ
நரஜன்மம்	சங
நல்வினை தீவினை	கஎ
நான்மறைகள்	சங
நிர்க்குண நிராமய	கூ
நிலைமையொன்றில்	சங
பகர்செய்திட	ச
பக்தியோகம்	சஉ
பத்தாங்கினம்	கக
பந்தமறுத்து	சச
பந்தம்எவ்விதம்	சரு
பரபுருஷர்கள்	கஅ
பரமாதா	ஙகூ
பரமேஸ்வர	உஉ
பரம்பரா	கக
பரிவுடனே	ச0
பலநோய்கள்	ஙக
ப[illegible]பப்லாய்	சக
புடவியில [illegible]	ச0
புருஷர்[illegible]	உக
புருஷர்[illegible]யம்	கஅ
புருஷ[illegible]பூமி	ககூ
பூர்வஜன்ம[illegible]	உக
[illegible]	சகூ
[illegible]	ங0
மகவில[illegible]	ஙக
ம[illegible]	சக
ம[illegible]	ஙக
மண[illegible]	உக
மலமூ[illegible]	ககூ
மலமூத்திரமா[illegible]	ஙக
மனைவார்ஜனனம்	உ
மாதர்கள்தமக்கு	கரு
முடங்கியொரு	உஅ
முதலிற்பயபக்தி	கஉ
முதலைமவர	ஙரு
முத்திக்சாக்ஷி	ச
முன்னையபிறப்பு	உ[illegible]
மூவா அருட்குரு	உ
மெய்ப்பகர்கோறு	ருக
யாதொன்று	சக
ரக்ஷித்தருள்	உ
ராமச்சந்திர	அ
லாலி எனப்பாடு	சகூ
லாலியோசேல்	சகூ
லாலிலாலிதிருவந்தை	சஅ
வழியினிற்பல	ஙஉ
வனிதையர்எவரும்	கஅ
வனிதையர்முகமே	ங0
வாகாருஞ்சற்பக்தி	கங
விரதஜபதம்	சக
விவரிப்பேன்	கச
வேதாந்தசாத்திர	சஎ
வைராக்கியசம்பத்	கங

அந்தரபத்திக்கண்டத்தின்,

முதனினைப்பகராதி.

செய்யுள்	ஏட்டிலக்கம்.	செய்யுள்	ஏட்டிலக்கம்.	செய்யுள்	ஏட்டிலக்கம்.
அடியார்க்	௫௫	சிவபக்தி	௫௭	பதுமநாபன்	௮௨
அந்தர்பக்தி	௫௪	ஸ்ரீஹரிசாமுத்	௮[illegible]	பம்புஸ்ரீவஸ்சம்	௭௫
அந்தர்பக்தியை	௮௩	ஸ்ரீமஸ்ச	௭௯	[illegible]புருஷஉனே	௬௮
அரியைச்சேவி	௬௯	ஸ்ரீலக்ஷுமி	௯௩	பரமபுரு[illegible]	௬௯
அலோகை	௭௦	சுந்தரசித்	௫௨	பரமாத்துமா	௭௪
அறைதரும்	௭௭	சுந்தரமாம்	௭௮	பரிவாலிவ்வித	௯௦
ஆர்ந்த்ரத்தின	௭௯	சுந்தரவா	௮௧	பல்லசரசரம்	௬௦
இப்புவியில்	௬௫	சொன்னஅப்பா	௧௭	பவ்வியாத்மாத்மா	௯௪
இம்மகியில்	௭௦	தண்டாமரை	௭௭	பன்னுஸ்ரீ	௭௮
இவ்வாறினில்	௯௩	தரணியினிலே	௬௪	பாதநகம்	௮௩
இவ்விதமனம்	௮௬	தனதிதயகமல	௬௭	பார்த்திடாய்	௮௬
இனுமிவ்வாறே	௬௭	தனஇரண்டாயி	௮௧	பாலமார்	௭௬
உலகினில்	௫௨	தாரணயோக	௯௦	புகல்விமல	௭௪
எனுமிந்த	௫௩	தாரணுயோக	௮௯	பூபாரம்	௭௫
கஞ்சாசனச்	௮௦	தியானஞ்செய்	௫௮	பூரணசந்திர	௭௧
கருணீலம்	௭௪	தியானிப்பாய்	௬௬	மங்களாகாராய	௬௧
கிளத்தியஅத	௬௪	திவ்யசலசா	௮௬	மங்களந்தே	௬௧
கூறுபரசிவம்	௫௮	திதகல்சேல்	௭௭	மட்டிலாஒளி	௬௮
கொடிசெடிமரம்	௫௨	ஆபோப	௭௨	மருவாதிசேட	௮௧
சங்கரன்கதை	௫௮	தோத்திரஞ்செ	௫௭	மல்லிகையி	௭௮
சருவபூதம்	௭௭	நம்பிஇரு	௭௨	மனமதுப்ரசன்	௬௩
சற்பத்தியால்	௯௧	நவரத்ந	௭௬	வாய்ப்பாம்	௫௨
சாருங்களங்கம்	௯௧	நானெனும்	௯௪	விமலமாய்	௬௩
சாலோகம்	௭௫	நித்தியனுய்	௯௪	வினவுக	௭௧
சாற்றவும்	௮௮	நிறைசோடச	௬௬	வினவுகநீயான்	௮௨
சாற்றுநவ	௭௯	நிணமனத்த	௭௩	வினவுவாய்சற்	௫௪
சாற்றுவேன்	௮௪	பக்தகேளாய்	௮௭	வினவாய்ஸ்ரீஹரி	௮௫
சித்ரகேதன	௯௧	பக்தனேசாமுத்	௮௪	வீறுநற்சற்பக்தி	௭௨

இந்நூலாசிரியரவர்களாற் பேறை, செகநாதப்பிள்ளை பேருக்குக்

காபிறைட் கொடுக்கப்பட்டது ; ஆகையால்

பேறை, செகநாதப்பிள்ளையவர் தம்

உத்திரீவுபெருத மற்றவரிதை

அச்சிட்டால் நஷ்டத்திற்

குத்திரவாதிக

ளாவர்.

உ

பரப்பிரமமேதுணை.

பரதத்துவ சுதாநிதி.

பாயிரம்.

பிரமஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

எவன்ஞான ரூபமுள்ளோன் எவன்சதா னந்தமுள்ளோன்
எவன்வேத வேதாந்தத்தால் இடையறா தேத்தப்பட்டோன்
எவன்தொழு மவர்இச்சித்த இன்பமோ டளிக்கவல்லோன்
அவனென்றன் குருவாம்அன்னோன் அடிமலர் முடிமேல்வைப்பாம்.

இதுவுமது.

கந்தார்த்தம் - இராகம் - தன்யாசி.

ஸ்ரீகுருகு கேசசின்மய - வாகீசசு ரேசமுக்ய வந்திதன் அமலன்
யோகீசர்கள் இதயாம்புயம் - ஆகியமலர்க் கொலிசெய்பவனை
பக்தியினாலும் - குருபதேச
யுக்தியினாலும்
யோகவை ராக்யத்தாற்சித் - போகம் அடையவும்ஆம்
ராகாதி நசித்தோடிப் - போகவும் துதிப்போம்யாம். (பக்தி)

மூந்தேவர்கள்துதி.

அரிஅரன் அயனாகியஒரு-திரிமூர்த்திகள்உபய அடிகள்சிந்தனைசெய்வாம்
துரிதம்அகல ஒப்பின்றிய - பரிபூரணம்என்னும் ஞானநிஷ்டை
பெருக்காகும்விதத்தும் - இருவினைப்பாசம்
நெருக்காதபதத்தும்
தருக்கில் வைராக்யநிஷ்டை - பரித்துக் கியாபகத்தோ
டுணைக்கும் மறதிஇல்லா - திருக்கும் அறிவைப்பெற. (பெருக்)

முத்தேவிகள்துதி.

மலைவார்சனனங்கடோறும்-உலைவேசெயும் வினைபாவனம்உற்றெழிலாருள்.
நிலையைஅடைய ஞானநிஷ்டை - விலையில்லா வைராக்யபக்தி
ஆரவுங்கோர - நிஸ்ஸாரசம்
ஸாரமுந்தார
நிலைக்கேக வும்நளின - மலர்மக ளொடுதுய்ய
கலைமகள் கதிர்செய்பொன் - மலைமகளைத்துதிப்பாம். (ஆரவும்)

அடியார்கள்துதி.

மூவா அருட் குருவோடொரு - மூவர்கள்தமை யும்மணமெனு மூளரி யில்நிறுவிக்
தாவாப்பிறப் பறஉண்மையை - ஓவாது. போதனைசெய்தருள்
பக்தரைத்துதிப்போம் - ஞானபூரண
முக்தரைத்துதிப்போம்
மாவாத லைக்குள்ளாகி - யேவாதிக் கும்மனதைத்
தாவாகச் செய்தொன்றிலும் - மேவா திருத்திடற்கு. (பக்த)

———o———

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்திதுதி.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - சகானா—தாளம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ரக்ஷித்தருள்வாய் - தக்ஷிணாமூர்த்தி
ரக்ஷித்தருள்வாய்.

சரணங்கள்.

ரக்ஷித்தருள்செய்யின்க - டாக்ஷவீக்ஷணத்தினால்
பக்ஷத்துடனேவந்தே - இக்ஷணத்திலிவ்வென்னை. (ரக்ஷித்)

மாரன்செய்திடுந்துர்வி - காரந்தனைத்தூரத்தி
வாரத்தோடின்கபாவ - சாரந்தனைத்தெரித்து. (ரக்ஷித்)

அன்றுமுனிவரர்கள் - ஒன்றுஞ்சந்தேகநீங்கத்
துன்றுமோனமுத்திரை - நின்றருளியதைப்போல். (ரக்ஷித்)

பாயிரம்.

கார்கரோமசமுனி - வரர்களுக்கரிதாகும்,
பாதத்வம்ஒருநால் - வரருக்களித்ததைப்போல். (ரக்ஷித்)

சிறியேன் அடியவனய்யான் - அறியாமற்செய்யுங்குற்றம்
குறியாதருள்தன்னைப்போல் - நெறியேனைஎந்நாளும். (ரக்ஷித்)

தரணியிற்சோமசுந் - தரன்தமிழ்க்குமகிழ்
தானேசடையிற்சசி - தானேசங்காதானே. (ரக்ஷித்)

—※—

இராகம் - இந்துஸ்தான்காபி—தாளம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்பாதந் தெமனதை நிற்கச்செய்வாய் - சிவசிவ
உன்பாதந் தெமனதை நிற்கச்செய்வாய்.

அநுபல்லவி.

வன்பார்கொடும்பவ - வாரிபுள்அழுந்தாமல். (உன்)

சரணங்கள்.

இஷ்டதங்கையாக உன்னை - யேகம்பினேன்முற்றும்
துஷ்டகிரிவர்க்கங்களைத் - தூர ஆற்றும். (உன்)

நிரஞ்சேசொப்பவரில்லாத் - தேவதேவாசற்றும்
பரஞ்சோதிஆகியரு - பத்திலினைவைநிறுத்தும். (உன்)

படிமீதென்னிஷ்டை உள்ளிற் - பரிவ அருள்கொடுத்து
அடியேன்பார்வையைஉன்பார்-வையினில்திடப்படுத்து (உ)

துஷ்டபுத்திகள்என்றும் - சோரனாஎடுத்துப்போடு
கஷ்டகர்மங்கள்என்றும் - சனைபைசுக்கிப்போடு. (உன்)

பாலன்னென்றப்பிதத்தைப் - பாராமலும்
ஞாலமீதென்னைக்காக்க - நாணமலும். (உன்)

அக்ஷீணபிர்ணபபிறைல் - அதரிப்பாய்
தக்ஷிணாமூர்த்தியின்பக்தி - தன்னைமனதில்தரிப்பாய். (உன்)

சோமசுந்தரன்தமிழ்க்குச் - சொந்தம்பாராட்டி
நேமமுடன்காக்கருள - நீபாரமேட்டி. (உன்)

—※—

பாரத்துவ சுதாநிதி.

முதல் — கூ - பாட்டு வரையும் நூலாசிரியர் சிறப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பகர்செய்திட அரியபஞ் சாட்சர மெனும் மந்த்ர
பாவார்த்தம் உணர்சிந்தையான்
பரமசிவ பூசைசெய் பவன்உள நிரந்தரம்
பதித்துளான் சிவ சொரூபம்
நிகரில்அட யோகவித் தைப்பூமி உலவுவோன்
நெடியதன் வந்திரமுதலோர்
நிகழ்த்துறு வயித்திய மெனுங்கடற் கரைகண்ட
நிபுணன் அவை சொற்றஆறே
புகரிலா மற்செய்த கீர்த்தியான் சிவனெனப்
புடவியைக் கண்டமிக்கான்
பூரித்தெழும்புவளி மனம்இவற் றைத்தம்
புறம்விடா நெறியில் வலவன்
திகழ்பிரமன் ஆகிமா லொப்பமுத் தம்மையைத்
தேவியாக் கொண்டு தில்லைச்
சிதம்பரன் எனும்பெயர் தரித்தனான் அன்னவன்
சீர்த்தியைச் செப்ப அரிதே.

கலிவிருத்தம்.

முத்திக்காந்தி எனுஞ்சிவ காமியை
முத்தலைச்சூல பாணியன் உற்றலபோல்
முத்தம்மாளைப் புதுவைச் சிதம்பரன்
முத்தமாக மணந்து முயங்கினன்.

சந்தவிருத்தம்.

தகைய வளஞ்செறி புதுவையின் உலவுசி தம்பரன் முத்தம்மாள்
தாமிரு வோர்செயு மாதவ மேஇனி தாவுரு மோருருவாய்த்
திறமுக னுங்கடல் வணனு முணர்ந்தில சிவனுமை யவர்மகிழுஞ்
சேயெனும் வேள்முரு கேசனை யேநிகர் சேய நிலத்திடைவந்
திசையின் இயங்கிய உவகை யொடுங்கொடை யேசொரி யாநிறுவி
எசனு ஞானசு சோதய மேவிட வேசித நிஷ்டையுளான்
தொகையின் எழுந்துள அடியவர் தந்துயர் சோர்வற வேஅருள்வோன்
தாய்செல்லம் மாள்மண மேபுரி நாயக சோமசுந் தரவேளே.

இந்நூலாசிரியர்மீது
ஆந்திரபாஷை நூலாசிரியராகிய - ம - ா - ா - ஸ்ரீ - வீராசாமி
நாயகரவர்கள் சொல்லித்த வாழ்த்து.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கையிற்சூலமும் புலிகட்போர்வையுங் களத்தமர் விடமுஞ்சீர்
காட்டுபூதிகொள் மேனியுந்தழல்நுதற் கண்ணும்கற் பொற்கலனு
மெய்யிற்சர்ப்பமும் சந்திரமவுலியும் விசேங்கிடப் பொருநடஞ்செய்
வித்தகாதிரி யம்பகசங்கரா விடைவரு சிவமூர்த்தி
பொய்யின்நீங்கிய நால்வருங்ககவிலே புணர்த்துமாமகிழ்கூர்ந்து
புனிததக்ஷிணு மூர்த்தமாய்வந்தளம் புங்கவ தொழும்பார்ந்த
மெய்யிற்பூத்திடும் புதுவைவாழ்சிதம்பர மேலவன்தவத்தாலே
விபுலமேவிய சோமசுந்தரனெனும் வேளினைப் புரப்பாயே.

தண்டகம்.

இராகம் - ஆரபி.

ஸ்ரீமத்ச தாநந்த சித்தாந்த. வேதலாப ராநந்த சிலாப ராகாச
சேலாதி ராகார சாகார மூர்த்திஜ கத்பூத கிர்த்திஜ ஞதார வர்த்திச
தாதுஷ்ட ஹார்த்திநி ராஸங்க நிர்மோக நிஷ்பாப நிஸ்தாப நிர்த்வந்த நி
ஷ்காம நிர்த்தேக தேவாம ஹாதேவ தேவாதி தேவாப வத்தேஜ வீக்ஷி
க்க பிரம்மாதி யும்வேத மும்காண்கி லம்மென்ன ஈதன்ற நிதன்றெ ஞ
நாளு மேஜுக யானெந்த மாத்ரம் உனைக்காண ஈ ஆதி தேவத்வ ஞப்ச
த்ய வைகுண்ட கைலாச ஸ்தானந்த மின்னின்று பிர்மவிஷ் ணீஸ்வரா
திப்பேரொ லாங்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்தி தித்வம்ச சார்பாதி யுஞ்செய்கு
வாய். கர்த்தனுய் பர்த்தனுய் ஹார்த்தனுய் ஸ்மர்த்தனுய் புவனம் பு
ரந்தென் றருள்கின் றநின்ரூ பமொன்றே உணர்வா கிடாது, மஹா
கோ ரவிஸ்சா ரசம்ஸா ரவ்யாபா ரபாழ்வ லேயிற்சிக கிமோகா தியிற்
புக் குபாசத் திறலே கட்டுண்டு பலவாய்த் துக்கத்தோ டெண்ணுற்ற
அன்னமாம் பட்சிபோலும்; தங்கருங் கூட்டேய சிங்கமே போலும்ச தா
தார புத்ராதி சங்கத்தி னேச்சத்ய மெனகம் பிப்பாழ்இ றப்பும்பி றப்பு
மேய் பால்பப்பொள டத்வவார்த் திகோ லத்திலே காலமெல் லாம்விர்தா
செய்துதுஷ் கர்மஜா லத்தையே ஸ்வேச்சா ப்ரகாரத் திறற்செய் துகொ
ண்டும் துக்கமதி ரட்டிக்க ஸம்சார தாபத்ர யாக்னியி லல்மிக்க வேவேகவு
ம்; அங்கனு லிங்கனு சங்கமா நந்தபோ கந்தனில் ஒன்றியே ராத்ரிகா லங்க

ளெல்லாம்போக்கியும் ; தாபத்ராயாந் சங்கம தூபோஷிக்க வான்றி
பந் சேவசா தர்மத்தி லேபாப புண்யங்க ளிவையென்னவும், ஒராமலேச
தா சத்யமில் வாச்யத்தில் அசத்தி யொள்ளத்தி னேபோதெ லாம்வியர்
த் தமாப்போக்கியும், ஜாவஸ் தையாய்விட் டதாம் ; தாபத் ராதி[illegible]
யோக்கியோ தித்திடற் கின்றிம ஹோதாஷ்க வாராசி மூழ்கியும், இவ்வி
தம் ப்ராணாந்த காலம்ச மீபித்தது; புக்ரமித் ராதியைப் பார்த்துசோ
கம்பொளத் தண்டிழா தான்பசா டித்திருத் தேபோகச் சோரதுஷ் கந்தி
னக் துய்ச்சுமா ரென்றியே பின்னையுஞ் சனித்துச் சம்ஸார பந்தத்தி
லைமனிதர்கள், உன்திவ்ய ரூபத்தை நோக்கது சத்தியே மேவினர்; உ
ன்றனை தங்ஹேற தசக்ருபா கடாக்ஷவீ க்ஷேபண ப்ரபாவத்தின் உன்
றனைப் பூஜித்துச் சேவித்துப் பாவித்துத் த்யானித்தி டற்கானதே ; மு
தாயிர் மவித்யா ரகஸ்யத் தையோகித் ரோயுணர தக்ஷிணா மூர்த்தியா
ய் மோனமுத் ரைதந்த தைப்போலவே, புநச்சேரி சோமகங் கராதிய
ன் அசனிலேபி லேவிற்றுத் தக்ஷிணா மூர்த்திச்சொ ரூபத்தி னல்ச்யாண
விச்யான வைராச்ய சௌசன்ய சௌஹார்த்த சாந்த்யாதி சத்குணங்
கள் நின்க்ருபா நோக்கத்தி னல்தந்து ரக்ஷிக்கவே ஸ்ரீதேவ, தேவா ஸ்ரீ பா
ர்வதி சமேத சித்புத்த சின்முக்த சித்சக்த ஸர்வதே வப்ரவித்தா சதாரூ
ல ஹஸ்தா நமஸ்தேந் நமஸ்தேந் நம:.

இந்நூலிற்கு ஆந்திரபாஷையில் நூலாசிரியராகிய
பசுபுலேடி, வீராசாமி நாயகரவர்கள்மீது
இந்நூலாசிரிய ரியற்றிய
சிறப்பும் வாழ்த்தும்.

ஆசிரியவிருத்தம்

க. நிர்க்குண நிராமய பரப்பிரமம் என்னவும்
 நிசஎ சிற்சத்தி எனவும்
நிகரிலா பக்தியாற் பரமசிவன் என்னவும்
 நேய பார்வதி என்னவும்
வர்ச்கமல மேவியதின் ஆதிகேசவன் எனவும்
 மதி இலக்குமி என்னவும்
மணநளின மலர்இறை பிரமன்இவன் என்னவும்
 வாணியே இவள் என்னவும்

சொர்க்கபதி யாகியசு ரேசன்இவன் என்னவும்
　　துகளில்சசி தேவி எனவும்
தொல்லையம் புவியிளோர் பற்பல விதத்தே
　　துதித் தனுதினம் புகழவே
மற்புயற் சோலைசூழ் செஞ்சிமா நகரில்அலர்
　　மேன் மங்கையைக் கூடியே
வாழ்ந்துளான் பகபுலெடி வமிசாவ ரோதய
　　மகிப ராமச் சந்த்ரனே.

இதுவுமது.

௨. தாவில்புகழ் கொண்டனுமன் மூன்றுலோ கத்திலுஞ்
　　சஞ்சரித் திடுவ தெவனால்
தகைமைய விபீஷணன் என்றும் அரசாகிப்பெறு
　　தன்மை மேவியதும் எவனால்
புவிதுறும் ராவணன் சகையினால் நற்கதி
　　புகுந்தக மகிழ்ந்த தெவனால்
புனிதபர தன்பாது கைக்கொண்டு பாலனம்
　　புரிந்திட்ட தலகை எவனால்
தேவுள்ள அவ்விரா மச்சந்த்ர னற்சச்
　　சிதாநந்த விஞ்ஞா னமே
சித்தித்து மோகஸம் சாரதி துக்கந்
　　தொலைத்தருள் செழித்து மிகவே
வீவிலா இன்பம்இவ் வில்லறத்திற் சற்பு
　　மேவியநல் வேங்க டம்மாள்
மென்மன மலர்க்கிறைவ னும்வீர தாசன்இம்
　　மேதினியில் வாழ்கமாதோ.

நேரிசை வெண்பா.

தலமீதி லேராமச் சந்திரற்குங் கம்பார்
அலர்மேலம் மாட்குமன் பே - நிலவுசுதன்
ஆவருமவ் வீராசாமி அண்ணல்கவி தூய்மைசெய
வேவளர்ந்தான் ராமபக்தி மேல்.

---*---

இராகம் - காம்போதி—தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

ராமச்சந்திரவாராய் - வீரா
சாமிக்கருட்கண்பாராய்.

அநுபல்லவி.

ராமச்சந்திரனே நீ எமாருமல்லலை இல்
காமிதார்த்தங்களை எமக்கிந்தருள்செய்ய. (ராமச்)

சரணங்கள்.

பெற்றதந்தையினின்று - மிகுதயாளம்
உற்றவன்நீயென்று
முற்றும்உன்னிடத்திலே பற்றுடையேன்ஆகவே
சிற்றறிவினன்செய்யும் குற்றம்எல்லாம்பொறுத்து. (ராமச்)

உன்றனுக்கிணையது - மகியில்உய்த்துச்
சிந்தனைசெயும்போது
சுந்தரமாகிய சிங்காதாந்தமென்னும்
மந்திரத்தில்நட னந்தனைச்செயும்வல்ல. (ராமச்)

பத்தர்கள்புகழ்கோனே - உலகத்தில்சர்
வத்துக்கும்அருள்தேவே
முத்துநவமணிய நித்தகிரீடந்தோளணி
இத்யாதியோடுசெ கத்தில்விளங்கிய ஸ்ரீ. (ராமச்)

பூதம்ஐந்தையுந்துறந்து - நின்றிடும்பக்தர்
மீதருள்மிகச்சிறந்து
சோதிமயம்ஆகுஞ்சித் சோதியை அருள்செய்யும்
க்யாதிபொருந்திய ஆதிநாயகன்ஆன. (ராமச்)

———*———

இராகம் - சுருட்டி—தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கடைக்கண்பார்ஐயா - ராமா
கலியைப்பத்திர் ஐயா.

அனுபல்லவி.

அடுக்குடைஎன்மனம்நின்பாத
தோயசபக்தி செய்துநிற்கக். (கடைக்)

சரணங்கள்.

கூடிஎன்னில்நடிப்பாய் - அடியேன்
கோ[illegible]ப்பாய்
நாடிஉனை அறிந்திடவேயிந்
ஞானஐசுவரியந்தந்து (கடைக)

மனம்உன்னில்நிறுத்து - துஷ்ட
மாயையைத்துரத்து
சனனமரணம்அறுத்துத்தெளிவைத்
தான்தெரிவிக்கும்வஸ்துவைஅளித்து. (கடைக்)

பக்திஉன்னில்இலங்க - கொடுந்துர்
சக்திவிட்டுவிலங்க
சத்தும்உருவருஇல்லாதபர
தத்துவம்ஆகியவஸ்துவைபுணரக். (கடைக்)

நேரங்கொள்ளாதே - பாப
நிலத்தில்தள்ளாதே
வீராசாமிதாசன்தனக்குவிளங்கும்
விமலஞானபக்திஅளித்துக். (கடைக்)

ஸ்ரீராமர்பேரில் சூர்ணிகை.

இராகம் - ஆரபி.

[illegible]

ஶ்ரீராமம் [illegible] வத்ஸலத்வாத் ப்ரஸாதேந த்ரைலோக்யகண்டக
ராவணகும்பகர்ணாதி து³ஷ்டராக்ஷஸஸம்ஹாராய ஶ்ரீஶங்கரப்³ரஹ்மேந்த்³ராதி³
தே³வதே³வதாப்ரார்தி²தாவதாரவிக்³ரஹம் ஶ்ரீமந்நாராயணம் அஜேயம் ஶ்ரீராமம் வே
த³வேத்³யாநந்தவைப⁴வம் ஶுத்³த⁴ஸத்த்வவைப⁴வம் க்ருபாவிப⁴வம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²
தித்⁴வம்ஸ ஜக³த்ஸ்தி²திலயகாரணம் ஸ்வாத்மாநந்த³ஸ்வரூபம் ஶ்ரீராமம் விஜாதீ
யகாரணம் ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³ ஸர்வபாபவிநாஶநம் ஸகலஜநஸம்ஸாரோத்தா
ரணம் ப்ரக்ருதிமஹத³ஹங்கார பஞ்சமஹாபூ⁴த பஞ்சப்ராண பஞ்ச
கர்மேந்த்³ரிய பஞ்சதந்மாத்ராதி³ வேதா³ந்தவேத்³ய பஞ்சவிம்ஶத்யாம் [illegible]
[illegible] ஶ்ரீராமம் [illegible]
[illegible]
ஶ்ரீராமம் [illegible]
[illegible] ஶ்ரீராமம்
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீராமம் [illegible]
[illegible] தி³வ்யாயுத⁴ [illegible] தி³வ்யாம்
[illegible] ஶ்ரீராமம் [illegible]
[illegible] ஸர்வலோக [illegible]
ரம் ஶ்ரீராமம் [illegible] தி³வ்ய [illegible]
[illegible] ஸநகாதி³ [illegible]
ஶ்ரீராமம் [illegible] ஸர்வாத்⁴யக்ஷம் [illegible]
[illegible] து³ஷ்ட [illegible] ஶிஷ்ட பரிபால
கம் வஸிஷ்ட² விஶ்வாமித்ராதி³ [illegible]
[illegible] ஸர்வ [illegible] ஸம்ஜநஹாவிதம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீராமம் [illegible]

[illegible]

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பாம்பாமிவிர்த்தியோடுபோர்வருமுமுக்ஷுவானோர்
சரியெனச்சேட்டுப்பார்த்துத்தக்கதாய்மதித்தெந்நாளும்
பரிந்துபாராட்டுகின்றபரதத்வசுதாங்கினன்
திருந்துநல்மகியோர்ஆய்ந்துதேறுவான்கூறுவேனே.

கந்தார்த்தம் - இராகம் - தன்யாசி.

சாதனம்ஒரு நான்கையுமனத்-தேதரித்து விவேகம்அடையச் சற்குருவை
ஆகரமொடு நோக்கித்தொழுது - போதனைபெறும்படிப்பூர்வ [டியை

புண்யத்திறலே - பூர்ணபாவத்தோ
டெண்ணிமேன்மேலே

வேதார்த்த நிக்ஷயினுல் - ஆகிசித் ஞ்யப்பத்தின்ச
மாதிநிஷ்டையைக்கேட்டான்-கோதார் மாயைநீக்கென்று. (புண்)

ஆனநடைஅருட் குருநகைமலர்த் - தாளிணைக்கடைக்கலம்புகுந்துசாஷ்
டாங்கதெண்டன்

நீனுறும்படிச் செய்துசிரசின் - கோளறஅவர்பதமலரின்

தூளியைத்தரித்தான் - இதுமஹாநன்
நாளெனஸ்மரித்தான்

மானகைஇன்றினங்கும் தாவுறுமனத்தினை
மீளச்செய்தோர்குறியின் மேவுமர்மஞ்சொல்சென்று (தூளியை)

சுத்தமனே விலயன்என்னும் - உத்தமன்அவர்தயை பெறுமாறுவந்து
சித்சார சதானந்தனும் - சற்குருஅருட்கடைக்கணித்துப் [சேட்கச்

பக்தனேவாராய் - சின்முக்தி அடை
யுக்தியில்தேராய்

நத்தும்சம்சாரசாகரத்தேசெலவிடாமல்
அத்தன்அளித்திடும்மோக்ஷத்தின்கரைசேர்க்கிறேன். (பக்த)

முதலிம்பயபக்தியாதி - நுதலியமார்க்கங்கள்உனக்குநொடியினில்விளங்
இதயமகிழ்ந் துனக்கருள்கிறேன் - அதனால்விமல கர்மவிக்

ஞானமும்பிறக்கும் - மனதினில்வைராக்
யானமும்பிறக்கும்

சிதைவிலா நில்லக்ஷத்தின் - நிதவிக்கியுமுண்டாகும்
மதமச் சரத்தின்ம - மதையும் உனைவிட்டேகும். (ஞானமும்)

———*———

இராகம் - சாவேரி—தாளம் - ஆடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கேள் குருபோதனையை - மனேவிலயா
கேள் குருபோதனையை.

சரணங்கள்.

தாளார்உடல்மனந் - தனத்தாசையைநீக்கி
நிரஞ்சனசச்சிதானந்த - நிதியில்மிதக்கச்செய்யும். (கேள்)

வனத்துமலைக்குகையில் - மறுசப்தம்ஒலித்தாற்போல்
மனத்தில்அமலன்சொல்லும்-வாறுனக்குச்சொல்கிறேன். (கேள்)

யானிப்போதுரைக்கின்றேன் - யான்அல்லசப்தப்போன்
தானிச்சத்துக்கேட்பவர் - தாமுமனிதரல்ல. (கேள்)

தருக்கிமோகத்தாற்புரு - ஷார்த்தத்தைஅறியாமல்
இருக்குமதுப்புழுக்கட் - கிட்டவர்ணனை அல்ல. (கேள்)

வேதார்த்தபாவத்தை - விளங்கக்காண்பிக்குஞ்சத்ய
போதனைஇதனையே - சாதுக்கள்கொள்ளுவது. (கேள்)

உடல்மனந்தனமறக் - கொடுத்துக்கருணாலயன்
மடல்மலர்அடிசேர் - வதற்கிதுபாயமதால். (கேள்)

இதுவயிற்றுப்பாட்டுக்காய் - இருக்குங்கருமகாண்டமே
அதிற்செப்புந்தந்த்ரவிதி - அல்லநன்றுயோசித்துக். (கேள்)
கர்மாந்தகாரத்திற் - காளாய்த்தன்னைமறந்த
தூர்மதாந்தகர்புகழ் - தோன்றும்துஷ்கதைஅல்ல. (கேள்)

கந்தார்த்தம்.

தேடிய நல்வினையினாலே - நமடொருவரும் இன்றியகுரீசன்பக்தி
நீடிய தெனத்தன்மனதினில் - நாடிச்சஞ்சலம்விட்டுமுக்தி
சாதிப்பாய்நீயே - காமாதிகளை
வேதிப்பாய்சேயே
மூடும்வஞ்சனைகாமத் - தோடுதுராஞ்சகளை
ஓடும்படிச்செய்துமேல - வீடுபெறும்வழியில். (சாதிப்பாய்)

—o—

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வாகாருஞ் சம்பத்தி மனத்தார் தற்கும்
மறற்காம வர்க்கஅலை கடத்திடற்கும்
தேகாதி மோகங்கள் அறுத்தி டற்கும்
சீரியவிந் ஞானபா வனைகொள்ளற்கும்
சேகாரும் ஆதியாம் வைராக் யத்தின்
திரமில்லா தெங்ஙனமாம் புத்திநெஞ்சம்
பூகாயம் உயிர்சித்தம் மமதை நீத்துப்
புனிததெளி வினைஅகத்திற் பொருந்திடற்கே.

கலிவிருத்தம்.

இந்தவைராக்கியந்தான் எவற்றினுஞ்சுகமதாகும்
இந்தவைராக்கியந்தான் இழுக்குலோபாதிபோக்கும்
இந்தவைராக்கியந்தான் இயற்றுபாவங்கள்நீக்கும்
இந்தவைராக்கியந்தான் எங்ஙனம்அடையமூலம்.

சிசபத்தியம்.

வைராக்ய சம்பத்தி லாமல்எவ் விதமாகும்
சிரார் சமஸ்தநப சின்சித்திகள்

வைராக்ய சித்திஇல் லாமல்எவ் விதமாகும்
தேர்சர்வ போகத்தின் நற்பலன்கள்
வைராக் கைக்கியம்இல் லாமல்எவ் விதமாகும்
கூரன்பின் மெய்ஞ்ஞான குருதம்மருள்
வைராக்ய நிஷ்டைஇல் லாமல்எவ் விதமாகும்
பாரில் பரப்பிரம பரவசந்தான்
ஆதலால் மூன்றவஸ் தைகளோடே
ஏதமார் குருசிஷ்ய பாவம்இவழி
நீதவை ராக்கிய நிஷ்டையின்றே
ஓதும்வெளி யில்தாறை உற்றிடையா.

—o—)*(——

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை—தளாம் - ஆதி.

பல்லவி.

விவரிப்பேன் வைராக்கியம் - மதி
விளங்கக்கேள் இவ்வைராக்கியம்.

அநுபல்லவி.

தவறிலாதுமிகு - கவனமொடுமனனம்
உவகையுடனேசெய்யிற் - பவம்உனைவிட்டகலும். (விவ)

சரணங்கள்.

பக்தியைப் பெருக்கும் வைராக்கியம் - பவ
பந்தத்தை நறுக்கும் வைராக்கியம்
நித்தநிரம்பர - சுத்தசோதிமயன்
சத்திதெரிவித்துச்சிற் - பத்திஉனக்குத்தரும், (விவ)

மாயையைப் போக்கும் வைராக்கியம் - துர்
மமதை துலைத்திடும் வைராக்கியம்
காயாதிகளைநீக்கி - நாயகன்தனைஎன்றும்
நேயமொடுமனதி - லேஇருத்திடச்செய்யும். (விவ)

சந்தேகங் களையும் வைராக்கியம் - சற்
சாதுசங் கந்தரும் வைராக்கியம்

23

வஞ்சககர்மங்களை - மிஞ்சவிடா துங்காமம்
எஞ்சவுஞ்செய்துன்றன் நெஞ்சைஸ்திரப்படுத்தும். (விவ)

பாவத்தை நீக்கும் வைராக்கியம் - சற்
பக்தி பலன்தரும் வைராக்கியம்

கோவில்வியாபித்து - மேவியநிர்லேப
தேவன்சிற்சொரூப - மேவியந்தளித்திடும். (விவ)

5367

கந்தார்த்தம்.

செவிகொள்மனே விலபாசிஷ்ய - புவியிற்பிறப்பாகிய அலைபுறள்செயுங்
அவிவேகத் தாழ்ந்துமனிதர் - நவில்மிருகாதிபோலுழல்வார் [கடலில்

அதைவிட்டுத்தீரம் - கொண்டுகுருசொல்
வதைகட்டெங்நேரம்

தவிராதுன்மனக்களை - அவியப்போதப்பயிராக்
குவித்தந்த அமிர்தத்தைத்-தெவிட்டாதென்றும்நுகர்வாய்.(அதை)

தெண்ணீர் அலைகடல்சூழ்தரு - மண்ணிற்பலவிதத்திறலும் மனிதர்களு
புண்ணிய பாவங்களுண்டென - எண்ணிலவேதங்கள்சொல்லும் [க்கே

மர்மத்தைஅடிப்பாய் - பாவபந்த
கர்மத்தைவிடுப்பாய்

ஒன்றும்புருஷனுக - எண்ணப்படும்நீதுஷ்ட
உன்வினைவைஅறுத்தே - அண்ணல்பதத்துக்காளாய். (மர்மத்தை)

அம்மட்டினிலே பரிதாபம்மிக்கொடு - தேகவாசனை பற்றறும்படியாய்ச்
செம்மையின் நற்சாதுக்கள்அவர் - தம்மலர்ப்பாதங்கள்பற்றிச்

சிந்தையைவிட்டு - ஆத்மைக்யமாய்
எந்தைக்குட்பட்டு

அம்மைஇம்மைஉம்மை - எம்மையும்ஒழிந்திடக்
கொம்மைமுலைபகர்வார் - தம்மையல்விட்டொழி. (சிந்தையை)

தணந்திட்ட ஆயுளில்நீயோரு - கணந்தனைக்கொளவேண்டி ஆயிரம்ஆயி
பணந்தந்திடினும்வருமோ - உணர்ந்துதேகசம்பந்த. [ரமாகப்

வாஞ்சையைமறந்து - முக்திசேர்ஐயா
ஆஞ்சிலையைத்துறந்து

இணங்கி அடியவனை - வணங்கிப்பணிவிடைசெய்
தணங்குமாயைச்சம்சாரம்-உணங்கவேதார்த்தங்கொண்டு. (வாஞ்)

ஒருகாலம் பச்சகமற் - றொருகாற்பெருந்துக்கமேற்பட் டுண்டவைமு
வருகாள் அது அதுதானே - பெருகிவந்துலயிக்கும் [ஹமயே
பிரமன்என்றாலும் - பிரமச்யானத்தில்
வாமனென்றாலும்
மருவி துன்மைஅதனற் - பெருஞ்சிக்கினிற்படாமல்
அருவம்ஆகியசித்தே - காநக்தத்தை அடைவாய். (பிரமன்)

இன்றோ நாளைக்கோ அலநமற் - றென்றேசொல்லாமல்ஓடும் இந்தச்சி
நின்றொருகணைறந்தவிரா - தன்றும்பராணைந்தகாலங் [வன்
தனில்வருமோசொல் - ஆதலால்ஆசை
தனைஎன்றும்நீகொல்
வந்தவனைக்கொண்டைபோல் - ஒன்றுஞ்சபந்தம்இல்லாமல்
நன்றாய்ப்பரமேசனே - என்றும்ஸ்மரணைசெய்வாய் (தனில்)

இச்சன்மந் துர்லபமென - நிச்சயஞ்செய்தேகுருவின் நிலவுறுபக்திபி
விச்சிட்டபோஜன அபிஷேக - கச்சிர்விரும்பாதுநாளும் [ஹல்
யானையும்வெறுத்து - சேவிப்பாய்எல்லாம்
பாவமும்அறுத்து
சைச்சக்ரதரன்தான் - வைச்சஅடிமைபுசிப்
பிரசித்துச்சின்முத்ரை - இச்சகத்திற்பெறுவாய். (யானை)

புருஷனைப் பூமியிற்பிறந்தும்-பரமாத்மாவைக்தரிசிக்கப் பயபக்தியுட
குருஅடிபடியாதிருக்கில் - நாஜென்மம்நிஷ்பலமாகும் [னே
என்சொல்லேஓராய் - இதுவேதார்த்தம்
என்னநீயாராய்
பெரும்பாபமார்க்கத்தை - விரும்பாதுபரிபூர்ணம்
தருஞ்சற்குருபோதனை - பொருந்துவதேஜன்மம். (என்சொல்)

மலமூத்திரம் நரம்புன்இவை - கலந்தசரீரத்தைப்பொயதாய்க் கவனந்
நிலத்தில்மோகங்கொள்ளாமல் - வலதத்வபோதனையைச் [செய்து
சாதிப்பாய்ஐயா - காமாதிகளை
வேதிப்பாய்மெய்யாய்

குலங்கோத்திரமதத்தில் - இலங்குந்துராசைபோக்கி
உலவாச்சற்குருபோதப் - பலத்தால்மலப்புநீக்கி. (சாதி)

ஆயுள்வரலாறுனக்குச் - சேயேசொல்கிறேன்கேளாய் நாற்பதும்வயது
ஏயுநூற்றன்றிமனிதர்க் - கேஇன்றைம் பதுமிக்கை
தன்னிலேமாறும் - இதைத்தெளிந்து
என்வார்த்தைகேளும்
சாயும்வயதில்அல்லா - லேஇளைஞர்பெரியோர்
தோயும்சமத்துவரு - மேஇறப்பதைக்கண்டு. (தன்னி)

அவ்வைம்பதையும்பாலியம் - பவ்வனம்விருத்தாப்பியம் இவையே வி
இவ்வியல் பதிந்தேஞான - திவ்வியபோ தம்பெறுமல் (மூன்றுவன
அய்யோமானிடர்கள் - கொண்டுநின்றார்கள்
வய்யமீதிடர்கள்
சவ்வும்மோ காதிவர்க்கத் - தெவ்வழித்துக்குருவின்
செவ்விய மார்க்கத்தில் - ஒவ்வும்படியில்லாமல். (அய்யோ)

நட்பார்பன் னிரண்டேழி - லட்சசனனபேதத் தேகார்உயர்வாய்த்
நிட்டஅறிவி னோர்வேத - நுட்பந்தெரிந் துசொன்னார்
ஆகையினாலே - நரர்அடையும்
சாகைமென்மேலே
மட்கல்இலாமனத்திற் - பட்சத்துட னேசொல்வேன்
வெட்கும் பாபபுண்ணியத் - தெட்பத்துக் காளாவார். (ஆகை)

நல்வினைதீவினைகளைப்புவி - யில்வெருசந்தோஷத்துடனேமானிடர்கள்
கல்வியின் உணர்வில்லாமல் - புல்லறிவாற் செய்கின்றார்
இவர்பரலோகம் - அடையவினை
கவருந்தம்பாசம்
வல்லசிவன்பின்னர் - எல்லொடுபகிறுமி
னில்லோரம்சத்தைக்கொண்டு-தொல்விதியிலிருப்பான். (இவ)

சூரியகிரணம் விரிவுறக் - காரமர்கருமேகத்திற் சலந்துசிவன்
மாரியெனுடு வீழ்வினிலுறத் - தாரணிதனில்வருகின்றான்
கர்மவசத்தால் - சுதரிஞான
தர்மவசத்தால்

ந...

வாச்சடல் உலகினர் - ஆமுதமெனுமது
காம்புசித்திடுந் - சார்க்கமாயிருப்பான். (கர்ம)

வனிதையர் எவருந்தம்மனை - யினில்ஒருமாதத் தொருமுன்றேயினைத்
தனிநிற்பர்கள் நாலநா - ளினில்ருது காலமென்பார்கள் [தாமத்
முனிவர்களானோர் - இதைஎந்நாளும்
கனிவுடன்நீயோர்
இனிமைஒன்றும்புருஷன் - தனிமுகமேகண்டு
மனதிற்களிப்புறுவார் - அனவரதமும்பெண்கள். (முனி)

பரபுருஷர்கள் தமைப்பாரா - விரதம்என்றென்றும் பதிவிரதைகள்மன
திரமுடன்நினைத் துக்குளித்துப் - புருஷர்கள்வதனந்தன்னையே [தில்
விருப்புடன்பார்ப்பார் - மற்றவர்தம்மை
வெறுப்பினிற்சேர்ப்பார்
சரவடம்இல்லாநல் - வர்மனத்தையுடைய
தெரிவையர்எனுங்கற்பார் - சுரிகுழலினர்யாரும். (விருப்)

எண்ணிருநா ளும்இத்தகை - பெண்டுகள்தமக்குருதுகாலம் என்பார்கள்
பெரியோர்
ஒன்றும்இவ்வுருதுகாலத் - தெண்ணுறுமொற்றைநாளிற்பெண்
உருவந்துதரிக்கும் - இரட்டையேல்ஆண்
உருவந்துதரிக்கும்
தென்னினைவையுடைய - பண்ணவர் இதுசொன்னார்
நண்ணும்என்றுந்தப்பாது - தென்னாருங்கோப்பியம். (உரு)

ஒருபதிமூன்றும் நாளினில் - அரிவையர்கர்ப்பந்தரித்தால் அரசனேஆவா
புருஷோத்தம மனும்புண்ணியம் - பெருமைஇவை எல்லாம்மேவும் [ன்
ஆவலாய்க்கேளாய் - புண்ணியத்தோடு
பாவத்திற்காளாய்
இரும்புவியிற்பிறக்கத் - தரும்அவ்வினைஒழித்தே
அருந்தந்தையாகிய - பரம்பரனைஅறிய. (ஆவ)

சோர்த்தம்.

புருஷர்கள் வீரியம் போதசெர்ப் பம்பாயிற்
புருஷனைப்ப பிறந்திடும் பூமிகளினில்

அரிவையர் சோணிதம் அதிகரித் திடில்வனிதை
அலியாம் சமம்பாயில் ஆணென்சொன்னேன்
ருவலப் பாரிசந் தங்கினல் ஆணுகும்
மாதாம் இடப்பாகம் மருவில் தாய்க்குச்
சரிஉதர மத்தியே தானுகிற் பேடியாம்
சாரும்இதனைத்தெரிந்தே - தேவனைப்பூஜி
தேருமனத்துள் அறிந்தே
புருஷகர்ப்பந்தரிக்கில் - சரிகுழலுக்கப்போதே
பெருங்கோபாதிகள்மிக்க - மருவும்இதுதப்பாது. (சாரும்)

இதுவுமது.

மாதர்கள் தமக்குப்பெண் சிசுகர்ப்ப மாயிடின்
மடமச்ச நாணமும் மருவுமிக்க
ஓதுமுற் சொன்னகோ பாதிப்ப யாதிகள்
உற்றிடிற் பேடியாம் உண்மையாக
ஈதுமிந் திடுபுருஷன் சேரும்அப் போதிலே
இந்திரிய மொடுரத்தம் இவைகள் ஒன்றாய்
பேதம் இல்லாது காரணமாய் உறைந்திடுகும்
பிசகாதிதனில்ஒன்றும் - நிஜயந்தமி
நிசமாய்இருக்குமென்றும்
எதமில் ஐந்தாநதினத் - தேதண்ணீர்க்குமிழிபோல்
மீதநிருக்கூமப்புணா - யேதப்பாமல்உண்டாகும். (பிசகா)

பத்தாந் தினத்தினிற் சிசுவாம் இலந்தைப்
பழத்தளவு மாயிசத் தால்ரூபமாய்
நத்திருப தாநாளில் அங்கமாந் தலையாகும்
நவில்அண்ட அளவினுக் கேமுகவினில்
சத்தோடு மாதத்தி ரண்டினிற் கழிபோற்
சமைந்திடும் பிண்டம்அது தகைமையுடனே
அத்தமொடு சரணுதி ஒருமூன்று மதியினில்
ஆகும்நரம்பெலும்புகள் - நவத்வாரத்தோ
டாகும்உறுப்பரும்புகள்

தொத்திடுமாலாமா - தத்தில்நேத்திரங்களும்
சத்ததாதுக்களுமே - வித்தமொடுநிறைவாய். (ஆறும்)

ஓரைந்து மாதங்கள் ஒன்றிடில் அடங்கா
உறுப்பசி யொடுந்தாகம் உண்டாகுமேல்
சீரெழும் ஊனிரத் தங்களும் மிக்கவே
சேர்ந்திடும் நாளுக்கு நாள்பொருந்திச்
சாருங்க ளங்கமில் லாப்பனிக் குடமாந்
தனிக்கருப் பையினுல் மூடுண்டுபின்
ஆறும்இவ் வேதனைகள் நெஞ்சமது தன்னிலுண்
டாகித்துக்கமேபூணும் - ஆறிலிலேதாய்
தேகம்அசைவுகாணும்
சேரும் ஏழாமாதத்தில் சாரும்பலநிறமும்
சேரும்விவேகம்பெற்றுப் - பூர்வவினைக்காய்நினை. (வாகித்)

தாய்தன்னின் உதராக்னி தேகந் தபிக்கவுந்
தழுவும்இரு பக்கஎன் பதுதாக்கவும்
எப்புழுவுகள்கூர்த்த முள்ளெனத் தைத்துடலம்
எங்கணும் வாதைமிக் குண்டாக்கவும்.
மூய்சீ றிரத்தமல மூத்திரதுன் மாமிச
மூயக்கிறுல் தூர்க்கந்தம் உற்றயர்ந்தே
ஓய்வின்றி வருதார சார்வஸ் துக்களால்
உற்றுத்தேகத்தில் வெம்மை -மெய்த்தவஞானம்
உற்றுநினைக்கும் உம்மை
சாய்வாய் முடக்கியகாற் - சந்திற்கைகளாற்காதைத்
தோய்வில்லா மற்பிடித்துச் - சுவாமினுங்காணம். (உற்று)

கந்தார்த்தம்.

ஆ அடியேன் பூர்வத்திற் - பாவபுண்யாதிகள்செய்திப்படிமறுபடியும்
தாவுறுஜன் மம்வந்ததை - யோ இதற்கென் னயான்செய்வேன்
ஈசாஎன்னும் - காத்திடபர
மேசாஎன்னும்
மேவும்உலகில்இனி - யாவதெவ் வகைஜன்மந்
தேவா இருக்கும்அந் - தாவகையைஅருளாய். (ஈசா)

தேவாரப்பண். (தோத்திரம்.)

பூர்வசன் மத்திலேயோ புரிந்திட்ட கருமத்தாலே
பார்பல யோனிபேதந் தயில்உழன் றெமவாலக்கே
ஓர்குடி லப்பிறப்பை உற்றனன் உனை உணமல
பார்கடைக் கண்ணால்என்னைப் பரமனே உருவிலானே.

எண்இல ஜன்மம்எற்றேம் இனுமுடி விலேயேஎன்ன
மண்ணினில் அதைஆயாது மனை சுதல் பொருளொக்சோமி
நண்ணுதுர் ஆசையாலே நவில்பவச் கருமத்தாழ்ந்தேன்
பண்ணவா அருட்கண்பாராய் பரமனே உருவிலானே.

முன்னைய பிறப்பில்வந்து மொய்த்திடும் அவஸ்தைபார்த்துப்
பின்னைய பிறப்பிலேனும் பிடுசேர் விடுசேர
உன்னினேன் இல்லை அந்தோ உளதுருவ தினிஎன்மிக்க
பன்னுதுர் அதிஷ்டமேதான் பரமனே உருவிலானே.

கெடுமன வினைவால்வந்து கிளர்பவ ஸ்திதிலயத்தி
னெடுபுரன் டுழன்றஎன்னை உனதுசன் மார்க்கத்துய்த்து
வடுவற மதியைநின்பால் வைத்திட அருள் மெய்ஞ்ஞானம்
படுவுணர் வுடையவன்மைப் பரமனே உருவிலானே.

கந்தார்த்தம்.

இவ்விதமா கத்துக்கப்-பவ்வத்தழுந் தியஜீவன் இருட்பிறப்பொழிக்கும்
செவ்வியமார்க்,கந்தெரியா - தவ்வசத்தே பரமேசனை
என்றுமன் றுடும் - கர்ப்பநரகம்
பொன்றிடத் தேடும்
திவ்வியபுருஷனை ஒவ்வும்படிக்கு நீயும்
துவ்வனூற்றிடுஞ்சன்மத் தெவ்வை அழித்திடுவாய். (என்று)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தைஇவ் வாறுகொண்ட சீவன்தன் மனமெனுக்கஞ்
சந்தனில் ஒப்பிலாத தன்னளிப் பெருக்குமேவா
நந்தனை நிறுத்திஅன்பின் நவிலும்அவ் வித்தைச்சொல்வேன்
புந்தியில் இதைத்தெளிந்து போதநீ பொருந்துவாயே.

நொண்டிச்சிந்து.

இராகம் - புன்னாகவராளி—அடதாளம்.

பரமேஸ்வரா தேவா — யாவும்
படைப்போன் கொடுப்போன் துடைப்போனே
நிருமலநின்மலா — நிஷ்கள
நித்திய சுத்தசு தத்துவனே
காரண காரணனே — நிஷ்க
காரண ஆரண பூரணனே
வாரண உரியவனே — தேவ
வந்தித விகத அசிந்தியனே
ஆதிபரா பரனே — சொலும்
அச்சுத முச்சக அதிசயனே
சாதி அபேதகனே — அகில
சருவாங் கிரியாம் ஒருமுதலே
தீன தயாபரனே — நித்திய
சிற்பர தற்பர அற்புதனே
ஞான தனிக்கோலா — சுதா
நிந்தநி ரந்தர சுந்தரனே
அடியேன் தொழுதல் செயா — தரிதோ
அறிவான் குறியாச் சிறியேன்யான்
நெடிய விதா தாதி — தேவரும்
நெடியுங் கூடிலர் நீடுதியில்
ஆயினுஞ் சிலர் உன்னைச் — சிவலிங்
காதிய சாலிக் கிரமத்திலும்
மாய்வுறு தாது கல்மண் — இவற்றால்
மருவப்பல் உருவத்தின் அருளைப்பெறச்
சிவகே சவர்களெனப் — பாவித்துத்
தினமும்வந் தனமுஞ்செய் மனம்பெறுவார்
நுவல் இன்னுஞ் சிலபேர் — தம்மின்
நுதல்செயும் இதயகம் பதுமமதில்
பின்னது திருவிளையாட் — டினிலார்
லீலைவி நோதசொ ரூபனினைத்

தன்னியம் இல்லாஎந் தமின்
ண்டவ தாண்டவ நீண்டவனே
முக்கட் பசுபதியே வெள்பொடி
மாய்தரு மெய்யமர் செய்சிவனே
செக்கர் நிறத்தவனே பிரமன்
லக பாலசு சூலகரா
அம்பிகை மணவாளா என்னநி
ர தர முந்துநி தந்தமர்வார்
ம்பிய வேறுசிலர் நீகொளும்
நா ில மேல்அவ தாரமதின்
வபவ மதுநினைத்தே ஸ்ரீ
வஸ் க வஸ்துவ நிஸ்சயனே
பவிட தரசயனு சக்கர
பாணிய வேணுசு பாணிசைய
மைக்கடல் வண்ணவனே கனக
மணிகுண் டலசெவ் வணிமகுடா
திக்குநி றைந்தவனே என்னச்
சிந்தித் துந்தனை வந்திப்பார்
மற்றுஞ் சிலர்மந்த்ர லயஹட
மாசறு ராசந யோகமதை
நற்ற சரக்குசர சூக்கும
ரந்தர மந்துநின் அங்கமிலா
ஞானவி லாசமதைத் துதிப்பார்எங்
நாளிலும் நீள்வுறுங் கோளமவே
ஈணம்அ றப்பின்னுஞ் சிலபேர்
இருபா னெடுஐந் தெனுமாய்த்
தத்துவ மதைப்பிரித்தே இவைக்குச்
சாட்சியி ஆட்சிகொள் நீட்சியினர்
சுத்த சொரூபத்தை என்றும்
துதிப்பர்கள் மதிக்குகை இருத்தியேதான்
மேலுஞ் சிலபேர்கள் சகஜம்
மேவிய ரேசக பூரகநற்

சாலடை கும்பகமும் செயுமார்க்
கந்தனில் அம்சநல் விந்தைகொளும்
உருத்தனில் எப்பொழுதும் நேத்திர
ஒளியையும் மதியையுந் தெளிவுடனே
பொருத்திநிதியானித்தே ஆநந்தம்
பொருந்துவர் திருந்திய அருந்தவரோ
துன்னுமதிச் சிலபேர் இந்தத்
தொல்லுல கெல்லாம் ப்ரம்மமயம்
என்னும் வேதார்த்த முணர்ந்தே-தேவமனு
ஷியபசு பக்ஷியா தியசேதன
சேதனம் யாவையுமே நீனன
தேர்ந்தே சார்ந்தார் ஆந்துதுயில்
பேதை அடியவனே நின்னது
பேசரு மாசறு சேர்வைக்கே
அன்னியனாய் அவற்றன் ஒன்றையும்
அடையா திடையூறடைவதற்கே
மன்னித் தேகத்தே மோகம்
வலுத்துப்பஞ் சாத்தற சுகத்தினைப்போல்
காமாதி பகைவர்களால் பாலியம்
கௌமாரம் யவ்வனம் வார்த்திகம்
நேம முறுங்காலம் எல்லாம்
நீசதுர் ஆசைஎன் பாசத்தினாற்
கட்டுண்டுகிருஷி வாணிப சோர
கருமஞ்செய் தருமனை பெறுமகவோர்க்
கிட்டுப் புரந்திட்டுகே ஆசையி
லொட்டிப்துக் கெட்டவைக்குட் பட்டும்மிக
வையகத்தினி லேயான் பெற்ற
வாழ்வினை விழ்நாளாய்ப் பாழ்படவே
செய்தநுமாத்திரமோ புசிப்புநித்
திரையொடுமைதன மிகிற்பிரவே
சித்துத்தன்னிலும் உயர்ந்தோர்-சமத்துவர்
சிறியோர் பெரியோரெனக் குறியாமல்

முக்தி இதேதென்று வனிதையர்
மோகத்தால் ஆசக்தே தாகத்துடன்
அணைத்து முத்தமிட்டுக் கொஞ்சிவிளை
யாடியே நீடிய காலமெலாம்
தணந்திட வார்த்திகம் நேரிட்டுச்
சருவஇந் திரியமுங் குறைந்திடவே
தேகம்எனுந் தூர்க்கம் நோய்ரூபம்
சித்தசத் துருக்களால் மிகச்சூழ்வுண்
டேகதை சக்கரந்தோ மரஞ்சூலம்
எல்எறி வில்லொடு பல்லியமும்
தோல்விக்கும் கபவாத பித்தம்என்னும்
சொலற்கரும் இலக்கில பல்பலநோய்
சூல்சித றுணுந்தேகம் தன்னையே
அந்தக கிங்கரர் வந்தணைந்து
பார்த்தே பரிவார ஹீன துர்க்கப்
பதியிணைப் பரமகி பதிகொளுமா
ரூர்த்தே தம்பாசத் தெமபுரத்
தனற்றிர ளிணைக்கொழித் துனற்கரிதாம்
சாரும்அம் மார்க்கத்தினில் ஆரும்வை
தரணிஎன் அழல்நதி மருவிஅதின்
சாரிருந் தேறிடவுந் தாண்டவும்
சக்திஎள் அத்தனையும் அற்றினனும்
ரௌரவ சூசிமுகம் முதலாம்
நரகம்அடைந்ததில் உழன்றனன்முன்
இவ்அன் னைக்கருப்ப நரகத்
திங்காள் மன்னித் துன்னினன்யான்
ஆர்த்த ஜனரக்ஷண தீனத
யாளகு ணாளசி கேளவனே
தூர்த்தனும்அடியேனின் அபராதம்
தொலைத்தருள் நிலைத்திடக் கடைக்கணித்தே
பூர்வஜன்மத் தடியேன் ஆபுளைப்
போக்கிய வாறினிப் போக்காமல்
பார்வழுத்திடு நின்றன் பத்ம
பதவிணை நிதமுமே துதிபுரியும்

நற்கருமமும் அடியார் தொண்டின்
நவில்அரும் உணர்வினை எனக்கருளி
இக்குவ லயத்தினிலே நின்னிலி
லயப்படி நலத்தகை எனக்கருளாய்.
தனத்தோம் தனத்தந்தின.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இந்தவகை சிசுஎட்டாம் மாதத்தில் அன்னையின ரத்தமோடும்
கந்தஅன்ன பானதி தமைஇதய நாளத்தாற் களிப்பாயேறுப்
பந்தமுறக் கட்டுண்டாற் போற்கருப் பையான்மூடப் படடேசிவன்
உந்துசவம் போற்கிடப்பான் எனும்அருள் இறைநோக்கிற் கொழிவில்
சந்தவிருத்தம். [காணே.

தாகங்கூர் அனையாடன் இதயசு நாடியின்கமுகிரசம்
தாவுறுசிசுவது நாபிசம்பந் தங்குறஅங்கதுதான்
தேகங்காவுறும் வாறுண்டேமிகு சீர்பெறும்ஆனந்தத்
தேவெனவேஹன் பான்மதிபூர்த்திச் சேர்ந்திடவேபின்னர்ச்
சோகஞ்சோகம் எனச்சொனஅந்தத் துகள்அறுகினைவிலத
தோமுகமாய்அனை யோனிச்சிறுகுழி தோய்ந்திழிபோதினிலே
கோகங்கோகம் எனஅழுதேஇக் குவலயமீதிச்சை
கூறிடுபக்தியின் ஞானசுபாவங் குறையஉதித்திடுமே.

சிசார்த்தம்.

தாவிலா ஓர்மரப் பாவைதன் சூத்திரந்
தான்அற்று வீழ்ந்ததைத் தான்கடுப்பப்
பூவில்இச் சிசுவந்து வீழ்ந்துமோ கத்தினாற்
புகலும்நன் மெய்ஞ்ஞான போதநீத்துக்
கூவெனஅலறுங் குழந்தையைப் பூனைமுதல்
குக்கல்இவை இடையூறு கொடுவருத்தா
தாவலொடு காத்திடும் மோகினிப் பெண்தன்னை
அன்னையாய்மனதிற்பதிக்கும் - பாபபுருஷன்
தன்னைத்தந்தையாகமதிக்கும்
மேவுஞ்சீழிரத்தத்தை மிகக்குடிக்குஞ்சைசவம்
தாவும்வருத்தம்என்னத்-தான்அறிவோர்சன்மார்க்கர். (அன்)

இந்தா தேகத்து நாடிகள் சிலேஷ்மத்
தேசேர்ந்து மிருவாய் இருக்தலாலே
முந்துதாய் கர்ப்பகோளத்தமர் தருஞ்சீவன்
முனிவொடு புலம்புறும் வலிமையின்றிச்
சந்ததஞ் சிலேஷ்மசுஷமங்கள் எனும் நாளவழி
தம்மில்நழு வினமாத் திரந்தன்னிலே
அந்தமொடு பேசுதற் கில்லா திருத்தலால்
ஆகும்பிறவியேதுக்கம் - குருகிர்பையால்
ஆகும்விஞ்ஞானஆதிக்கம்
பந்தம்அறுத்துத்தன்னைப் - பரதத்துவத்தைநன்றாய்ப்
புந்தியில்அறிவோனே - புருஷசிகாமணி. (ஆகும்)

―――):*:(―――

கண்ணி.

இராகம் - சங்கராபரணம் — அடதாள சாப்பு.

௧. ஜன்மிப்பதுவேகொடுந் துக்கம்என்பதிதனைத்
தான்அறிவாய்மனே விலையா இந்தக்
கன்மப்பிறவிதன்னை ஒழிக்கமானுபாவர்
காட்டுஞ்சன்மார்க்கத்தில் நிலையா.

௨. ஓதும்இச்சிசுயோனித் துவாரவழிவருதற்
கொன்றுமலேவருந்தும் போது பிர
சூதவாயுதேகம் பட்டமாத்திரத்தினிற்
சோகம்எனுஞானமிலாது.

௩. சோகங்கோகம்என்ன அஞ்ஞானவிருத்தியே
கொண்டுபசிதுக்கத்தினாலே தன
தாகம்படுகுழியாம் இருட்கிணற்றினிலேவீழ்ந்
தாழ்ந்துவருந்துவோனைப் போலே.

௪. அழுதழுதையோதான் பரன்எனுங்கியானம்என
ளளவும்இன்றிப்பிறர் தம்மால் மிக்க
செழுமையுடனேவளர்க் கப்பட்டுத்தனதெண்ணம்
செப்பமுடியாதிருக்குங் கால்.

ரு. அந்தோமூடுகொசுகு புழுக்கள்முதலியசெந்
தனைத்தும்வந்துபல ஆகக் கடித்
தந்தச்சிசுவிரத்தங் குடிக்கஅதற்குக்கூக்கூ
அம்மாஎன்றலறியே நோக.

சு. தாய்தந்தைஉடன்பிறந் தோரும்இதைஉணரும்
தன்மைஇன்றிச்சூலை என்று வெகு
வாய்மருந்தொடுபல சிகிச்சைசெய்கின்றனர்
மகவுக்கொருவேளை அ னன்று.

எ. சூலைஉற்றிடும்ஆகில் அதைஉணரும்வன்மையும்
சொற்பமும்இன்றிப்பசி யாலே அழு
தோலம்இடுவதென்றே எண்ணிமுலையைக்கொடுத்
தாட்டித்தாராட்டிமென் மேலே.

அ. தக்கபராக்குக்காட்டு கின்றார்கள்இதனாலே
சைசவரும்பெரு விசனம் என்ப
திக்குவலயத்தினிற் கண்டுதெளிபவர்க
ளேவிக்யானம்உணருஞ் சுசனம்.

சீசார்த்தம்.

முடங்கிஒரு பக்கத்தி லேவீழ்ந் திருக்கின்ற
மூர்த்தமாம் அங்கமுடை யவனாகியும்
தடங்கொண்டு பூரித்தி டும்முலைப் பாலினால்
தான்சீவ னங்கொள் தன்மையனாகியும்
திடங்கொண்டு பார்க்கப் புசித்திட நடக்கத்
திருத்தமாய்ப் பேசஇன் மையனாகியும்
மடங்குலவு தன்மையாற் பசிதாகம் அறியாது
வாட்டுபலரோகத்தாலும் - பலஹீனவிர்த்தி
காட்டிடும்அச்சோகத்தாலும்
நுடங்கிமிகவருந்தி நுவலுஞ்சிற்சொரூபத்தை
விடங்கத்துடன்அறிவி வேகமில்லாதிருப்பான். (வாட்டு)

கொச்சகம்.

ஈதுமலம் ஈதுசலம் என்னமனத் துன்னிடவே
ஏதும்அறி யாதவற்றை யேபூசிக் கொண்டும் உண்டும்
ஓதுரகங் கயிறிதென ஓரா ததைப்பிடிக்கும்
ஈதுடைய பாலியத்திற் சேர்சுகத்தைத் தேர்குவையே.

சொர்த்தம்.

கவுமாரம் வந்துகூ டியபொழு ததிற்கொளுங்
கனஅவஸ் தையைநன்கு கழறுவேன்கேள்
கவனமொடு முன்பின்அறி யாதுலா வுவதுங்
கடுங்கடை கொளத்தத்தி விழுதலுஞ்சொல்
விவிதகலை யாதியிற் பழகுதலும் இளைஞரொடு
விளையாடு தலுமுதிஞர் சிறியர்தரமாம்
துவிதமும் அறிந்துநல் லவரை அடை யாததும்
சொல்லுமனஸ்திரம்இன்மையும் தாய்தந்தைசிஷை
அல்லும்பகலுங்கொள் தன்மையும்
புவனமீதிதுபாவம் புண்யமீதென்றறியாக்
கவுமாரம்பெருந்துக்கக் காரணமென்றேநினைப்பாய். (சொல்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதன்பின்னர் யவ்வனத்தை அடைகிறான் அக்காலத்தே
நிதமும்மை நீட்டுங்கண்ணார் நேரிழை மார்கட்காளாய்
மதனது மோகத்தாழ்ந்து மாய்கிறான் அதனுக்கேதாம்
இதமுறுவனிதைமார்தம் இயல்சொல்வேன்செயல்சொல்வேனே.

கந்தார்த்தம்.

புருஷர்கள்நெய்க் கலயமென்றும் அரிவையர்அக் கினிஎன்றும் புத்திமி
பரிவுடன்அவ ரொடுபேசக் கரைவதுமனம் எனத்தத்வ [ஸ்வினைவாய்
க்யானத்திறற்பார் - பார்த்ததனை
எனம்என்றேதோர்
பிரமனுந்தன்மகளை - விரும்பினன்எனவேசாஸ்
திரங்கள்எல்லாம்உரைக்கும் - ஸ்திரமாய்என்பதைஉன்னி. (க்யா)

மண்ணிற்சடு விஷம்ஒருவன்-உண்ணிற்கும் மாய்டுவதும் உண்டோ அ
பெண்ணின்பினை வதுமனதில் ஒண்ணிற்பல விதத்தாலும் [துபோல்

அநுதாபஞ்சேரும் - தெரிந்துவிட்டு
மநுஞ்யானந்தேரும்
வண்ணக்குருமொழியை - உண்மைகொள்ளுவையாகில்
அண்ணல்பதாம்புயம் - அண்ணிவாழ்குவைஎன்றும். (அநு)

அயல்மனையவர் களின்மீதுகொள் மயிலேனையா வரும்என்றும் மறந்திட
வியலொடுமகி யிற்குருபோ தனைஉகித்ததற் குப்பயனாய் [ல்வேண்டும்
வினவுதல்வேண்டும் - அதுதான்குமி
எனநீகொள்யாண்டும்
நயவுறுதான்எவன்சின் - மயன்எவன்இவைகளின்
சுயரூபம்எவைஎன்னும் - உயர்சிந்தையைக்கொண்டு. (வின)

இவ்வவனியில் நீவினைசெய் யவ்வனங்கா ரணம்என்னும் இதைஅறிந்
தொழுகாய்
அவ்வியல்உனக் குத்தெரியச் செவ்விதிற்சொல் கிறேன்யான்
பக்தியினற்கேள் - தத்துவஞ்யான
யுக்தியினல்ஆள்
பவ்வஞ்சூழும்புவியில் - வெவ்வேறுமார்க்கத்தே
கவ்வுநாய்போல்திரியா - தவ்வொருவனோடு. (பக்தி)

வனிதையர்முக மேமதியம் வனிதையர்நடை யால்அன்னம் வழுத்துச
வனிதையர்கொங் கைக்கிணையோ எனவிவிதத்தே கற்பனை [கோரம்
வழங்குவன்லீலா - சம்போகத்தில்
முழங்குவன்மேலாய்
அனவரதமும்யவ் - வனபருவத்தினில்தன்
மனதில்வரிசைதப்பி - யுனற்கருங்காலத்தை. (வழங்கு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொற்றொடி யார்மயல் பூண்டவ ரிற்சென்று போகிக்கஅங்
குற்றது கண்டிறை யோர்தண் டனைசெய உற்றவரும்
பெற்றவ ருந்துக் கமேகொள மற்றையர் பின்னிகழப்
பெற்றிடும் யவ்வனத் தின்திசை என்எனப்பேசுவனே.

சீசார்த்தம்.

பலநோய்கள் எனுநாய்கள் கவ்வவும் பரிதந்த
பார்ப்பினியை ஒத்துப்பண் டிதரிற்சொல்லான்
குலஹீனம் என்னவுங் கொள்ளாமல் அவர்தந்த
கொடுமருந் தினையமுத மாகக்கொண்டுதன்
வலதேக உக்கமோ டாக்கமும் போக்கியே
வாழ்நாளை வீணினில் வழங்குவன் தாய்
நலநண்பர் காணுறக் கோணுவான் அரசினோர்
நாட்டுதண் டனைகளாலும் - முன்செய்ததனுல்
வாட்டுதீவினைகளாலும்
நிலம்விழுந்தழுவான்இந் - நிகழ்ச்சிஒன்றேபெற்றோர்
மலடாய்இருக்கிலென்ன - வயிற்றெறப்பிசைந்தழுவார். (நாட்டு)

வஞ்சிவிருத்தம்.

அந்தப்பவ் வனத்திற்கூடு
சுந்தர மனைவியோடு
மைந்தர்கள் தனத்தினீடு
தொந்தம துணர்த்துவேனே.

சீசார்த்தம்.

மலமூத்ர மாமிச நரம்பெலும் புகளோடு
மருவுமிந் தோலினுல் மறைவுண்டுநல்
நலமதாக காணுறுந் தேகநர கத்தைஇந்
நானிலத் தேவருத் தான்நான்முகன்
இலகும்இவ் விதஉடற் பெண்டுகள் தமைநோக்கி
இன்ப அமுதச் சொரூபம் என்னவே
உலகம்அதில் மானிடர்கள் என்இடர்கள் கொள்ளுமா
றன்னுவர் அத்தனமூலம் - தோளொடுதொடை
தன்னில்அமர்தருமூலம்
சொலும்இவைபெருநரகத் - துறெனநினையாமல்
சூலவும்அவற்றைப்பார்த்துக்-குறித்துக்கொண்டாடியே. (உன்னு)

இவ்விதம் பெண்வேண்ட மாடுவீடுக ளோடும்
எழில்தனந் தேடுவான் கிருஷிவாணிபம்

ஒவ்வாத சேவகம் பின்வேண்டி வெறிகொள்ளு
வோனைத் தெய்வத்தை உணர்ந்திடாமல்
பவ்வமார் அவனியிற் புத்தியில் லாதவர்கள்
பாழாகத் தொழு லீகைசெய்கிறார்
கவ்வையொடு மதகுரோ தங்கொண்டு பயமின்றிக்
காலவிகாரத்தினாலே - தன்னை அறிய
ஞாலமீதினில்மென்மேலே
எவ்விதத்தில் அறிவோம் - என்பதுணர்ந்திடாமல்
வவ்வுமாயக்கூத்தினில் - மயங்கித்தவிக்கிறார்கள். (கால)

மங்கையர்கள்கொங்கைமூ லங்களைப்பார்க்கிலோ
மாமிச நரம்பொடு மருவிநிற்கும்
தங்குபிற மூலங்களைக்காணில் வியர்வையும்
தளமாரு ரோமமுந் தான்தயங்கும்
சங்கையது தீர்ந்திடத் தொடைமூல நோக்கிலோ
சாற்றொணா அருவருப் புண்டாகுமேல்
அங்கச்சு பாவத்தை போர்ந்திடப் பலவகைத்
தானமலினங்கள்தேங்கும் - உரைத்திடவும்
பானலநாவும்பின்வாங்கும்
இங்கிவ்வகைஸ்திரியோ - டேசேரும்வாஞ்சைநீக்கித்
துக்கப்பராபரனைத் - தொழுதிட அறியார்கள். (தான)

வழியினிற் பலமுத் திரக்குழிகளைக் காணில்
மனிதர்கள் சகிக்கமாட் டாமலேதான்
பழிமொழி தனைக்கூறி மூக்கினைக் கையினாற்
பற்றுவர்கள் இதையோர்ந்து புடவைமூலம்
இழிநரகம் என்னஅத் தோஷமதை நெஞ்சிடை
இருத்தியே நாளுக்கு நாள்பக்தியில்
எழிலொடு பொருந்தியே குருபோதம் பெறும்விதம்
எண்ணி அவனைமேன்மேலே - ஸ்தோத்திரஞ்செய்து
பண்ணுவார் பூசைநெஞ்சாலே
அழிவில் தெய்வத்தொடுமா - தாபிதா தாதாவேஎன்று
வழிபடுஞ் சன்மார்க்க வழியில் என்றும் நில்லையா. (எண்ணி)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சந்தானஞ் சிலர்வேண்டி அருந்தாபிப்பார்
சாற்றும்அவர் பெறுமக்கள் தம்மால்வைய
கந்தனிலே வருந்துக்கப் பெருக்கைச்சொல்வேன்
கவனமுடன் எப்போழ்தும் நின்மனத்தே
சிந்தித்துப் பார்த்திடுக நாளுஞ்சீழுஞ்
செலத்தண்ணீர் வடிஇரணப் புண்ணேயாளற்
கந்தமிலாப் பெருவிசனம் உண்டானாற்போல்
ஆழ்வாரி எனும்விசனத் தாழ்வான் அன்றே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மகவிலாக் குறையாற் கடவுளர் பலர்க்கும்
வழுத்துறு பூசைகள் செய்வார்
அகவிலைத் தவிசென் ஐயன்இன் னருவால்
அரியநாற் பந்தரித் தழிவில்
மிகவருந் துவர்அவ் வாறிலா தரிவை
மேவுமேல் அதில்வருந் துயரைச்
சுகம்என நினைப்பர் அதைவிரித் துரைக்கத்
தோகைபா தனுக்கரி தம்மா.

கண்ணி.

இராகம் - முகாரி—அடதாளசாப்பு.

சாற்றுவன் கேள்மனமே விலபா இவர்கள்வேண்டும்
சந்தானத் தால்வருந் துக்கம்
போற்றுஞ் சிசுவுக்கேனும் அனைக்கேனும் உதிக்கும்அப்
போது கெடுதிநேரில் துக்கம்.

ஹானிஇல் லாமலுதித் தேரோக கிரகங்கள்
அவஸ்தை உண்டானாலுந் துக்கம்
ஊனம்இல்லாது பிழைத் துப்பின்னர் மூர்க்கர்க
ளோடிணங் கியதேலுந் துக்கம்.

மூர்க்க ருடன்கலவா திருக்கிற் கல்விஅறிவு
முற்றிய தில்லன்றே துக்கம்

சேர்க்கையி னால்அது கிடைக்கில் உபநயனஞ்
செய்வதற் கிலைஎன்றே துக்கம்.
உபநயன முடியிற் கலியாண முடித்திடற்
கொண்பொருள் இலைஎன்னும் துக்கம்
விபவத் துடன்அதுவும் ஆனாற் பண்டிதபட்டம்
மேவஇல்லை என்னும் துக்கம்.

ஒருவேளைத் தன்பிள்ளை ப்ரஸ்திரீகள் கவனத்தில்
உற்றிடக் கண்டாலுந் துக்கம்
மருவும்அ தற்சாய்ப்பிறர் வைவதைக் கேட்டிடில்
வளரும் மேலும்மேலும் துக்கம்.

கண்டே இதனை அதி காரிகள் தண்டிக்கக்
காணில் உண்டாகுமே துக்கம்
பண்டைநல் வினையினால் இவைகள்இல் லையேல்இஷ்டப்
படிநடக் கிலைஎன்னும் துக்கம்.

பேரைத் தரிப்பதற்காய்ப் பிள்ளை தனக்குப்பிள்ளை
பிறக்கிலையே என்னுந் துக்கம்
ஊரைஒத் துநடக்கப் பலதிர வியங்களும்
உண்டாகிலை என்னுந் துக்கம்.

திரவியம் உண்டாகிற் பரமே சுரபக்தி
சிறிதும் இலையேஎன்னுந் துக்கம்
கரவாளங்கள் சொல்லைநம் பாமல் மனைவிசொல்லைக்
கைக்கொண் டானேஎன்னுந் துக்கம்.

ஒருவேளை அப்பிள்ளை இறந்திடிற் பெருந்துக்கம்
உற்றுப் பிரமாவை மேன்மேலே
இருவஞ்சகம் உனக்கே அல்லாமல் வேறொருவர்க்
கேதெனப் பேசுவர் வசையாலே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலால் இந்தப் ப்ரம்மை அறுத்துநன் னிலைஆ ராய்ந்து
போதமார்க் சத்தினாலே பூரண பிரமந் தன்னில்

நீதமாய் நீமனத்தை திருத்துவாய் இனித்த னத்தின்
காதலால் வருந் துக்சந்தைக் கல்லுவான் சொல்லு[illegible]னே.

நிசார்த்தம்.

தனம்என்னும் ஓர்பொருளை ஈட்டுமா றெண்ணியே
நான்பல முயற்சியைத் தான்செய்தடைந்
தனவரத முங்காத் திடப்பயந் தேயின்னர்
அவைகளைச் சேமிக்க வும்பயந்தே
உனஅரும் வாணிபஞ் செய்யவும் செலவிடவும்
ஒண்ணுமற் பித்தனைப் போல்திரிந்தே !
மனைநண்பர் பகைவர்[illegible]வோர்கள்அர சர்கள்பின்னை
மந்திரிதிருடராலே - போக்குண்டாம்என்னச்
சிந்தித் திடுவான்மென் மேலே
நினைக்கில் இவனுக்கொரு - நிமி[illegible]ந் துக்கம்இல்லாக்
கணக்காலத் தினையாருந் [illegible]ப தரித்தேயாகும். (மந்திரி)

இசைதுளித் தேன்வீழ்க் கிருக்கில்அதை ஈக்கள்வந்
தெவ்விதம் மொய்க்குமோ அவ்விதத்தே
வசைபெறு தனஞ்சேரில் அவ்வொன்றி னுல்எலா
வாதைமொய்த் திடும்அவை வகுத்துவேன்கேள்
திசைதொறுஞ் சென்றுதேன் ஈமலர்த் தேனினைத்
தேடிவைத் திடமனிதர் ஓடி-அதனை
அசைவிலா மற்கொள்ள வன்னியை மூட்டியே
அபகரிப்பார் அதைப் போலே - பலதுக்கமும்
அபயமாய் நிற்கும்பின் னலே
நசையார் இவ்விததனம் - நாடிச்சகந் சகிக்காமல்
நிசமார்சன் மார்க்கத்தில் - நின்று பரனைச்சேவி. (அபகரி)

கொக்கிரைச் சித்துண்டு கொடுபோகக் காகமது
குலவுறு பருந்ததைக் கொளஎண்ணியே
மிக்குறு பலத்தினல் அதனைப் பிடுங்கிஎவ்
விதமோடு கின்றதவ் விதமாகவே
துக்கதாய் மதிதனத் தேட்டினல் துக்க[illegible]
தான்அலா மல்வேறு தான்ஒன்றி[illegible]

மக்களொடு தாய்தந்தை குருபேரர் மாமனார்
மச்சான் எவரான போதும் - கொன்றுக்ரகிக்க
இச்சை நாளும்வந்து மோதும்
துக்கத்திற் கேதுவாம்இத் - தொடக்கில் விழாமல் ஆய்ந்து
செக்கர் நிறத்தவனைச் - சேவித் திடுவாய் என்றும். (மச்சான்)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடிசிரியவிருத்தம்.

முதுமைவரப் பெண்சாதி பிள்ளைபேரர்
மூர்க்கமொடு பித்தன்எனச் சகைக்கக்கோபம்
மிகும்இல்லைச் சுறும்அல்லாற் புசிக்கில்அன்னம்
மிடற்றினது நாளவழிச் செல்றகொண்ணுத்தால்
அதிவிசனத் தாழ்குவன்கை கால்நடுக்கும்
அரோசகமு நோய்இவைகள் அனுகுமல்ல
மதிஇலனாய்ப் பித்தனைப்போற் சலனங்கொண்டு
வாடுவான் புணர்ந்திடுவர் கெடுவானே.

கண்ணி.

இராகம் பியாகு-ஆதிதாளம்.

ஒன்பது வாசல்க ளாலும் மலம்வழிந்
ஊறும் துர்க்கந்தம் மென் மேலும் அப்போது
தன்பெண்சா திபிள்ளையைப் பார்ப்பான் அவர்கள்செய்யும்
தாறு மாறினாற்கோபஞ் சேர்ப்பான்.

மக்கள் பெண்டீர்கள் தஞ் சொல்லை கேட்டுச்சகிக்க
மாட்டாமற் கடிப்பான் தன் பல்லை நரியோடு
குக்கலைப் போல்உண்பான் அன்னம் பலபல
குணக்கேட் டிலும்இருப்பான் முன்னம்.

மண்ணில் எருதுநோயி னாலே விழக்காகம்
மாமிசங் கொத்துகிறாற் போலே சற்றும்
எண்ணாம லேமனைவி மக்கள் கொத்துகிறார்கள்
எற்கா வசையாற் சொலக் கேள்.

பின்பு மரணமடையுங் காலம் நேரிடப்
பேசும் அவ்வார்த்தைக்காய் ஓலம் இடுகிறான்

என்பார்கள் இதைஆய்ந்து தேறாய் சதாபர
  மேசன் பத்தியில்மனது சேராய்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனத்ததே கமழுழிக்கக் கலங்கியே வருத்தங் கொள்வான்
மனத்தினை விடுத்திடற்கு மயங்கியே துயரத் தாழ்வான்
தனத்தினை விடுவதற்கும் தாங்கொணுச் சலனம் பூண்பான்
இனித்த தன்சுதனின் நீங்க ஏங்கியே தேங்குவானே.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கண்டநா ளத்தினிற் கடவாதம் எனும்இவை
  கனத்திட அடைத்திடு வதால்
சுழலும்உசு வாசநிசு வாசமிய மந்தப்பிக்
  கண்கள்மிக மலருவத னலே
அண்டும்உயிர் உள்ஒடுவக் கதியாக வரும்அளவில்
  அதிகவே தனேஉறுவ தால்
ஆரும்இவ் வுடல்அழிவ தென்னஉன் னுமுனும்
  அரும்பிரா ணன்போவதே
உண்டாய் இருக்கும்வகை ஏதென் றெளித்திடற்
  கொருகோடி யிலும்அதிகமாய்
உன்னுவான் மனைவிசுதர் தமைநோக்கி வீணிலே
  ஓலமிடுவான் பின்னுமே
பண்டுள்ள பலதொழிலை எண்ணியே வாடுவான்
  பகருநன் னெறிஅறிந்தே
பரமேச பத்திசிறி தேனும்இல் லாதஅப்
  பண்பிவற்றிற் கேதரோ.

கண்ணி.

இராகம் - எதுகுலகாம்போதி—ஆதிதாளம்.

அயர்ந்து சரீரம்விடப் பயந்தத னலும்ரோசத்
  தாலும் புரளுகிற போதும் விடாமல்
சுயமனே வியர்மக்கள் அபருமெங் களுக்கென்ன
  சொல்லுகிறீர் அதைஇன் றோதும்.

என்னப் பலவிதமாய்ப் பண்ணுவார் களேஅல்லால்
ஈசன் பதம்அடையும் மார்க்கம் ஒன்றும்
உனக்கி யாபகஞ்செய் நன்னினை வைக்கொடார்கள்
உண்மை இதுஉலக மூர்க்கம்.

தொடுத்துக் கண்டத்திற்கபம் அடைத்து ப்ரதிவசனம்
சொல்ல மாட்டாகிருக்குங் காலம் பார்த்து
முடிர்குட னேகாலன் படைத்துணை வர்களென்றே
மொழியுங் கிங்கரர்திரி சூலம்.

கதைபர்ச அங்குசமும் துதைவில்வாள் பாம்புதேளைக்
கையிற் கொண்டுபெருத்த கண்ணும் ஒன்றும்
சிதைவிலா மற்சிவந்த புதைமயி ரும்விகார
தேகமும் பயத்துடன் எண்ணும்.

நீல்நிறத் துடன்கறுப் பானவல் கிரங்களும்
நிர்த்தயா ளரும்உடை யவராய் மலை
யேநிக ரும்உருவக் தான்உற்றுத் தம்பாசத்தா
லேஇழுப் பதில்தவ றிலராய்.

நாயைச்சங் கிலியிறு லேஇழுப் பதுபோலே
நன்றாய்க் சட்டி இழுத்துக் கொண்டு போகும்
ஏயமார்க் கத்தினைக்கண் டேஇவன் பூர்வவினை
யினைநினைத் தழுவான் புரண்டு.

சிசபத்தியம்.

சருவேசன் நாமத்தை என்றுந் துதிக்கவில்லைத்
தருமதால் விதிவழி பொருந்திய திலேக்
குருநாதன் பதமலர்ப்பதுமம் வணங்க இல்லைக்
கூறுசற் பக்திஎட் கூறுமில்லை
மருவுபிறர் செல்வமேற் கொளும்அவா நீக்கவில்லை
மதமச் சரஞ்கிறிது மாறஇல்லைப்
பெருமறை முதற்கலைகள் பார்க்கவுங் கேட்கவும்
பெறஇல்லைப் புண்ணியம் புரியவுமில்லைச்

சாதுக்கள் சொன்னமொழி தவறுகிலை
ஒருதுர்ச் செயல்களை ஒழித்ததில்லை
மாதா வயிற்றைக் கெடுக்கஇம்மண்
மீதுதித் தோம்அலால் வேறில்லையே.

பரமாதர் மீதாரும் இச்சையை விடுத்ததிலைப்
பாழாம் மனத்தொழில் பழித்ததில்லை
வரபுண்ய தீர்த்தநதி தலயாத்ரை செய்யஇலை
மதிஒன்றி நிற்குமார்க் சங்கொளஇலை ந
குருபாத தீர்த்தத்தை அநுபவித் தோமிலைக்
குணஅடியார் சங்கமுங் கூடியதிலைப்
பரதத்வ புத்திநூல் ஒன்றும் படித்ததிலைப்
பவ்வசமு சாரமாந் தெவைநீக்கிலை

முத்திபெற வேண்டிஇவ் வையகத்தே
பக்தியுடை யோர்கள்தம் பணிகள்செய்தே
யுக்தியொடும் ஈசனை உணர்ந்திடும்நற்
சக்தியில் லாதிருந் தேன்சங்கரா.

சாதுபுரு ஷர்கள்நாளும் ஓதுசிவ பக்திகே
சவபக்தி எனினும்யான் செய்ததில்லைப்
போதெனும் பன்மலர் எடுத்தரி அரன்தனைப்
பூசைஒரு நாளும்யான் செய்ததில்லைத்
தீதிலா நன்மனத் தொடுசசி தரன்நெடிய
சீதரனை என்றும் வணங்கஇல்லைக்
கோதிலா ஆநந்தம் அடையக் கபாலியொடு
கோபால கிருஷ்ணனைக் கூறியதிலை

எந்தநன் மார்க்கத்தும் இன்றிவீணே
இந்தமே தினியிலே உழன்றனன்யான்
முந்துபெரி யோர்சொன்ன மொழிதப்பியே
பந்தத் துழன்றனன் பாழிலேயே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இவ்வகையாய்ப் பாவிகள்பா வத்திற்காளாய்
இரௌரவ தாமிசிர சூசிமுகாதிப்

பவ்வநர் சத்திடைத்தன் றுண்டென்றாலும்
பரிதபிப்பார் அந்தத்தில் முன்போல்இத்தச்
செவ்விபெறும் உலகத்தில் திரிகைநேரத்
திரிந்துழல்வார் என்னமனே விலயனுக்குத்
தவ்வல்இலாச சிற்சார சதாநந்தன்தான்
சாற்றினன் பலவகையில் தேற்றினனே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேட்டமாத் திரத்திற் சிஷன் கிளர்மனத் திடையே மிக்க
நீட்டமார் பயமும் என்றும் நிகழ்த்தலும் பக்தி கொண்டு
தேட்டமார் குருதம் செய்ய சீர்அடித் தாமரைக் கட்
சாஷ்டாங்க தெண்ட னிட்டுச் சாற்றுவான் போற்று வானே.
அருள்ஒரு மூர்த்தங் கொண்டிவ் அவனியின் கண்ணே என்னை
பருவத்த னுக்க வந்த பண்ணவா நீயே என்றன்
குருவும்நல் தாய்பிதாவுங் குலதெய்வ மும்வே றில்லை
மருவும்இம் மாயை நீக்கி வயங்கிட அருளு வாயே.

கலி - விருத்தம்.

பந்தம் எவ்விதம் பாழ்படும் மோட்சஆ
நந்தம் எவ்விதம் நாடும் இவற்றையே
முந்தவே அறிவான் முற்றும் ஓடிடாய்
சந்த மேகொள் சிற்சார சொரூபனே.

என்ன வேண்டும் மனுவில யந்தனை
முன்னம் நோக்கி உளம்பூப்ப முன்னியே
இன்ன தத்துவம் யாவும் இனிதொடு
பன்னுவான் சதா நந்தசம் பன்னனே.

புடவியில் அறம் இன்பம் பொருளையே
தொடர்வர் அவ்வகைத் தொந்த மெனும்பொலா
விஷய வாஞ்சை இனைதுவே தார்த்தத்தை
அடைவிற் கேட்ட நினைப்பர் யாவரே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரிவுடனே நீகேட்ட கேள்விதானே
பரதத்வம் ஆம்இதுவே பாரின்மீது

சாமார்த்தம் புருஷார்த்தம் இரண்டும்ஆகும்
சமுசார பந்தமது தான்விட்டேகும்
பரமேஸன் பக்திஇலா தரிவைமார்தம்
பாழ்மயலில் விழ்ந்திரவு பகல்நாள்எல்லாம்
சொரிவர்கம ரிற்பால்போல் அதனால்மாய்ந்து
தோன்றுவார் சிலர்அவர்க்கென் சொல்லுவேனே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தீவினை நீக்க எங்கள் செல்வனே பக்தர் யாரும்
ஜீவனில் விளங்கும் அந்தத் தேவனைப் பாடி ஆடிச்
சேவைசெய் திருத்தல் வேண்டும் செய்யார்கள் ஆயில் வினை
பூவினில் வருந்திப் பின்னர் புகுவர் நரகத்தேயே.

யாதொன்று கோரப்பட்ட ததுபந்தத் தேதுவாகும்
ஓதும்அவ் விஷயஇச்சை ஒழிப்பதே மோட்சமாகும்
ஆதலால் இவ்விரண்டும் அறிந்துய்ய நீஎந்நாளும்
மூதறி வோர்கள் சொன்ன மொழிவழி ஒழுகுவாயே.

கந்தார்த்தம்.

பலபலவாய் ஏன்உனக்குச் - சொலவேண்டும் பரமேசன் துணை.அடிம
வலபக்தி எனுங்குறியாம் - நலம்ஒன்றே இருந்திடிற் [லரில
சுகுணங்கள்யாவும் - நிச்சயமாக
மிகுவாக மேவும்
மலம்அகலவேண்டில்இந் - நிலத்தில்அவன் சகுணந்
சலனம்இன்றித்துதிக்கிற் - புலப்படும்அவ்வீடு. (சுகுண)

நிசபத்தியம்.

விரதஜப தபம்அதைச் செயவேண்டி னும்பக்தி
வேண்டும்இலை யேல்முக்தி மேவிடாது
விரவுநதி தல்யாத்திரை செய்யினும் பக்தியே
வேண்டும்இலை யேல்முக்தி மேவிடாது
விரளம்இல் மந்த்ராதி யோகஞ்செய வும்பக்தி
வேண்டும்இலை யேல்முக்தி மேவிடாது

ன.

விரகுடன் யாகாதி செயவேண்டி னும்பக்தி
வேண்டும்இலை யேல்முக்தி மேவிடாது
முண்டனந் தண்டகா ஷாயவஸ்த்ரம்
மண்டுசடை கீளநீட்ட லாநிசத்யம்
எண்டவிர்த் திடுசமந் தமமெந்நிஜனும்
விண்டிடும் பக்திஇன்றி முக்திஇலையே.

சொர்த்தம்.

சொற்றிடுஞ் சற்பக்தி யோகத்தை யேசெய்து
சுகயோகி மோக்ஷத்தை யேஅடைந்தான்
பெற்றிடற்கரியசற் பக்தியோ கஞ்செய்து
ப்ரகலா தனன்பரம பதம்அடைந்தான்
பற்றிஇச்சற்பக்தி யோகத்தி னைச்செய்து
பரிச்சித்தி ராசன்புண் ணியன்ஆயினன்
மற்றும்இச் சற்பக்தி யோகத்தினைச்செய்து
வசிஷ்டர்மோக்ஷத்திற்புகுந்தார்-ப்ரம்மத்திற்சேர்ந்தே
விசிஷ்டசித்தியின் மிருந்தார்
வெற்றியார் நாரதாதி - மேலோர் எல்லாம் இதனைப்
பற்றுடனே பிடித்துப் - பரமனை அடைந்தார்கள் (வசிஷ்டர்)

---:*:---

இராகம் - தன்யாசரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பக்தியோகஞ் செய்வாய் - சிவ
பக்தியோகஞ் செய்வாய்

அநுபல்லவி.

பக்தியோகமதை யுக்தியுடனே நல்வி
ரக்திகொடுசெயில்என்ன சித்தியுமேவிடும். (பக்தி)

சரணங்கள்.

காமாதியை இகழ்வாய் - முக்திக்
காந்தையுடன் மகிழ்வாய்

சேமமுடனே இந்தப் பூமியிற்சோறுவ
தாம்ஆசை விட்டுநி ராமயன் த்ருஷ்டி வைத்துப். (பக்தி)

வைராக்ய நிஷ்டையுற்று - சோர
மாயைச்சம்சாரம் அற்று

வையக மீதினில் - துய்ய பரமனது
மெய்யின் அவயவத்தை - ஐயம் அறத்துதித்துப். (பக்தி)

பாபபுத்தியைத் துறந்து - சற்குரு
பரமபோதனை நிறுத்து

கோபதாபங்களி - லேபதியாமல்வி
யாபகம் ஆகும்அ - ரூபநிமலனது. (பக்தி)

அறுசீர்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

நரசன்மம் எற்றதற்கு நற்பலன் சொல்வேன் கேளாய்
விரகொடு சாங்யயோக மேன்மைய ரசத்தை மாந்தி
தரணியில் நீசெய்கின்ற தாங்கர்ம பலங்க ளோடு
வரமனத் தினையும் ஈசன்மலர் அடிக்களித் திடாயே.

உத்தம சிஷா கேளாய் உபமான ரஹித னுன
நித்த நிர்க்குண நிக்நாம நிமலனை நினைத்துப் பாவித்
தத்தனே என்னப் பக்தர் அகத்திடை மிகத்துதிப்பார்
சித்தத்தில் இதைநீ ஓர்ந்து சேவிப்பாய் சேவிப்பாயே.

நிலைமைஒன் றில்லா மூர்க்கர் நீள்நிலத் திடை உதித்துத்
தலைவனும் பரமன் தன்வி சாரம்எட் டுணைஇல் லோர்க்குக்
கலைபல உரைப்ப தால்என் காரியம் பக்தி என்னும்
விலைஇலாப் பேற்றைக் கொண்டால் விவரிப்பேன் உனக்கியானே

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நான்மறைகள் சொலும் விதிக்குட் பட்டுநித்ய
நைமித்தங் களைஇடை விடாமற் செய்து
தான் பலத்தைக் கோரமற் பக்தியாகத்
தற்பரற்கிந் தகமகிழில் தன்ய னுவான்
வான் வணங்கும் அவனுக்குப் பக்திஞானம்
வளர்தரு உம் மேன்மேலும் விடுஞ்சேரும்

தென்பழகு மொழியும் நஞ்சின் மனமும்உள்ள
தெரிவையனை நீக்கிதனைத் தேர்ந்திடாயே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் விளம்பிய வாறே பக்தி
யாதநால் வகைய தாகும் பாகியம் அந்தரஞ்சொல்
ஏகமில் அனன்னி யத்தோ டேகாந்தம் என அவற்றுள்
ஓதுவேன் பாகியத்தை ஓர்ந்துநீ தேர்ந்திடாயே.

சீசார்த்தம்.

தாணியில் உனக்குப்பா கியபக்தி தனைஇன்று
சாற்றுவேன் கேள்நன்கு போற்றியேதான்
சிரவணம் சங்கீர்த்த னம்ஸ்மரணை பதசேவை
தீதகல அவனை அர்ச் சித்தலோடு
பரிவுகொடு செயும்வந்த னம்பக்தி யொடுதொண்டு
பரிசுத்த அன்பினுற் புரிசிநேகம்
பரமனுக்குத் தன்அகம் அர்ப்பணம் பண்ணலாம்
பக்தியினல் மோக்ஷச் சேரும் - கொள்ளை கொள்வாரிவ்
யுக்திகொண்டிடும்எல்லோரும்
நிரந்தர மும்அடியார் - வரம்பைக் கடந்திடாமல்
நிரங்கொண்டு நவவித - வரபக்தி செய்திட்டால்அப். (பக்தி)

———)*(———

கண்ணி.

இராகம்-உசேனி-ஏகதாளம்.

பங்கம் அறுக்கும தந்தனைத் தரும்அப்
பக்தி ஒன்பதுமே விளங்க
உந்தனுக்கு விவரந்தனிலே ஓரி
யாதுரைக்குதுமே.

க. சோர புருஷனைச் சேரும் அவள்மனம்
நேர எந்தை சரணம் தனைக்
சேரும் அடியவர் சீரின் உரைப்பதைக்
கேட்பது சிரவணம்.

௨. சிரவணித் தரிஆரன் தன்லீலைத்
திருவிளை யாட்டைத் தினம் எண்ணித்த
கரகு கரத்தில் இருத்திப் பாடுவ
தாகுஞ்சங் கீர்த்தனம்.

௩. பாடிப்பஞ் சாக்ஷரத் தோடஷ்டாக்ஷரமாய்ப்
பன்னும் மந்திர அரனை விடாமல்வி
சேஷமாக மனம் பீடுபெ றும்வண்ணம்
சிந்தித்த லேஸ்மரணை.

௪. அங்க மொடுசிவ லிங்கசா ளிக்கிரா
மாதிச் சிலாப் பாவை தம்மை
வெங்கொடும் பாதக ளெங்கள்அ கலச்சே
வித்தல் பத சேவை.

௫. மாலொடு சாம்பவன் மேல்அதிபக்தியால்
மனத்தை வர்ச்சனை செய்து
நாவின்வழியே எக்காலும் அர்ச்சிப்பது
நாவலும் அர்ச்சனை.

௬. சிவன்செயும் பாதாதி அவயம் வெவ்வேறாய்ச்
தியானித்துப் பவந்தனம் இல்லா
உவகை யொடுவணங் குவதேமோக்ஷத்திற்
குரிய வந்தனம்.

௭. வணங்கிப் பத்தரோ டிணங்கி முன்வினை
வழியாம் ஊழியம். தன்
தணந்திட என்றும் உணங்கிடாத்தொண்டு
தான்செய்வ தூழியம்.

௮. வந்தனத்தொழிம்பின் அந்தப்பரமேசன்
மாட்சிருபத்தேகம் ஆக
இந்தப்பூமியிற் கலந்திருப்பதுவே
இன்பசசினேகம்.

௯. தாகமொடுகலந் தேகளிப்பென்னும்அச்
சாகரத்தே வேதனம் தன்னால்

ஏமஞ்என்னும் அது ஆகவிளங்குவ
தேநிவேதனம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இந்நல் ஒன்பான் பக்தி யினைச்சதா னந்தர் சொல்லப்
பந்தம தறுத்துவிடு பற்றுவோன் கேட்டல் வண்ணம்
நந்தலிற் பூசைமார்க்கம் நண்ணியே செய்ய லுற்றான்
அந்தமார்க்கத்தைப் பாழும் அகலுவான் புகலுவேனே.

பொறிபுலன் கரணமாதிப் போற்றுதத் துவங்கள் தம்மை
நெறியுடைத் தோழிமாராய் நினைத்தரு களைத்துபின்தன்
குறிவழித் தொடர்ந்து நிற்பான் கூறிஅங் கவைகளோடு
சிறுதுமோர் வழுவிலாது சிந்திப்பான் வந்திப்பானே.

இராகம் - சகானு - ஆதிதாளம்.

லாலியோ டேலாட்டு கம்மா - கிருஷ்ண
லீலா அமிர்தம் புசிக்க அம்மா

காலன் உபாதைகள் எல்லாம் அறமனமலர்
மேல்உறை தரும்ஹரி லீலைகண்டு விளைவில். (லாலி)

விரித்த தத்வாதிவைப் பிரித்துச் சாஸ்திரங்களால்
உரைத்த கன்மம்அகலப் பரித்த சந்தோஷத்தோடு. (லாலி)

பரன்விஸ்வ [illegible]ணைப் பிரமானந்தம் அடையக்
குருவா[illegible]பூர்ணமே கிருஷ்ணனாய் வந்ததென்று. (லாலி)

[illegible] [illegible]வேத சாரசிதாத்ம சொரூபன்
சாரமில்லாப் பாழுஞ்சம் சாரஅலை நீக்துவிப்போன். (லாலி)

மனம்விழி வளிகுரு சொலும்வழி[illegible]துங்கள்
முனம்வீரா சாமியொடு கனசோம சுந்தரனைக்காப்போன். (லாலி)

இராகம் - இந்துஸ்தானி காப்பி அடதாளசாப்பு.

லாலி எனப்பாடு கம்மா - பாலகிருஷ்ணனின்
லீலா விபூதிகாணு கம்மா

சீல மலரொன்மலர் மேல்உறை தரும்ஒரு
மூலன் தனைநினைத்தித் தாலமீதுவிளைவாய். (லாவி)

மாரன் விகாரங்களை விண்டு - கோரசம்சார
மாயை நீக்கும் போதனை உட்கொண்டு
சாரிய காரணவி காரப் பிரமைகளைத்
தூரத் துரத்திஹரி சீர்அடி களைஉன்னி. (லாவி)

விந்துநா தங்களைத் தேர்ந்து - மனக்கமலத்தார்
நந்தநந் தனைமனதில் ஓர்ந்து
அந்த மொடுபிரமா நந்தத் தினைத்தரும்போ
தந்தனை நீங்கள்பொ ருந்திச் சுகித்துக்கொண்டு. (லாவி)

விழியற் பிரகாசித்துக்கொண் டுள்ள - சூக்ஷ்மரந்த்ரத்தில்
விளங்கும் பரவஸ்துவை உள்ள
செழிய நிலாவில் தோன்றும் அழிவிலாப் பஞ்சவர்ணம்
இழிவாம் உலகின்கார்யம் ஒழியமனத்தில் எண்ணி(லாவி)-

சகஸ்திரள கம லத்தில் - இரவும்பகலும்
தான் விளங்கும் பிரகாசத்தில்
மிகுவாய் மனஞ்செலுத்தி நிகமாதியைப் பன்னி
அகத்திற் களிப்புடனே அநந்த நாமனை யுன்னி. (லாவி)

காமாதியைத் துறத்தி விட்ட - சில்லக்ஷணத்தால்
காமஜன கனைப்பிடித் திட்ட
சோமசுந் தரன்என்னும் நாமனைக் காப்பாற்றி
ப்ரேமை யுடனேவீரா சாமிக்கருள் செய்வோன். (லாவி)

———o———

இராகம் பந்துவராளி-அடதாளசாப்பு.

தூங்கிசைக் கொம்மை கொட்டுங்கள் பாலகிருஷ்ணனை - பக்தர்
ஆங்கடத் தென்றும் நடிக்கும் பாலகிருஷ்ணனை.

அஞ்ஞான காடாந்த காரம் அறுத்துப் போடுங்கள் - சத்வ
விஞ்ஞான பாவம் அகத்தில் மேவ நீடுங்கள். (தூங்)

கர்ம்பலந் தத்தஞ் செய்து கருணை கோருங்கள் - நிஷ்
கர்மசுகங் கொண்டாசையைக் கல்லப் பாருங்கள். (தூங்)

சிதசித் விஸ்வம்எல்லாம் அவனுச் சிந்தையாக்குங்கள் - பரம
பதமார்சிற் சொரூபம் பார்த்தே மாயை நீக்குங்கள். (தூங்)

சோமசுந்தரனை அதிபி ரேமையைக் காப்போன் - வீரா
சாமியைக் காத்திடும் பரந் தாமன்ஆம் மூப்போன். (தூங்)

இராகம்-கேதாரம் - ஆதிதாளம்.

ஜோஜோ கோபாலா - பக்தைகலோலா
ஜோஜோ கோபாலா

ஜோஜோ சுரநர பூஜித பதபாது
தேஜசி தாத்மக தேவதேவ கிருஷ்ண. (ஜோஜோ)

சுரநரோ ரகமுனி வார்களு மேஅமிதற்
கரிதா மெனப்பேசும் பரம பதத்துப்யனே. (ஜோஜோ)

பாரில் அளவிலாச்சம் சாரசா கரமூழ்கு
வோர்கள்பவத்தினை வாரணஞ்செய்வோனே. (ஜோஜோ)

அஷ்ட தளகமலத் திஷ்ட மொடுபெரியோர்
ஸ்பஷ்டமாய் அறிகின்ற கிருஷ்ண மூர்த்தியே (ஜோஜோ)

தரணியிற் சோமசுந் தரனென்னும் அடியன்மேல்
கருணை கூர்ந்து கோறும் வரங்களைத் தருவோனே. (ஜோஜோ)

ஆரும் பசுபுலேடி வீராசாமி தாசன்
நேரில் வந்துநின்று கோரியதை அளிப்போய். (ஜோஜோ)

இராகம்-உதையம்-அடதாளசாப்பு.

லாலி லாலிகிருஷ்ண லாலிஸ்ரீ கிருஷ்ணா
லாலிமது சூதனா லாலிகோ விந்தா

அக்யான மதங்களைஎல் லாம்அடக்கு அய்யா
விக்யான தீபத்தை விளங்கிடச் செய்யாய்
ப்ரக்யான ஸ்ருதிவாக்ய பாவம்அகம் பொய்யாய்
சுக்யான த்ருஷ்டியாற் சுகித்திடசெய் மெய்யாய். (லாலி)

சதகோகம் என்னும்அப் பிரமையை அறுத்து
பகல்இரவும் உன்னிலே பதியமனம் நிறுத்து
மகிமையாங்குருபோத மார்க்கத்திற் பெருத்து
அசம்பிரமம்என்னும்அவ் அநுபவத்தில் பொருத்து. (லாலி)

சத்வகுண பாவகெஞ் சந்தனிற் கொடுத்து
அற்பகாமதிகளை அகந்செய் அன் பெடுத்து
நியத்வாசிவம்என்னும் ஞானத்தில் தொடுத்து
தத்வமசி என்னும்அத் தன்மைக்குட் படுத்து. (லாலி)

பயம்அதற்கேதுவாம் பிரமைகளைப் போக்காய்
பகர்செயுந் துர் அகங் காரத்தை நீக்காய்
தயவொடர்ச் சனனைப் புரந்ததைப் போலே
அயமாத்மாபிர்மாத்மாஎன்ப தருளுவை மென்மேலே. (லாலி)

காமாதி சத்துருக் களைநாசப் படுத்தி
பூமியில் நின்பக்தி பொருந்திடக் கொடுத்தி
நேமமாய் உன்பக்தி நிஷ்டையினை ஆற்று
சோமசுந் தரபக்த தாயனைக்காப் பாற்று. (லாலி)

கோரவிஸ் ஸாரசம் ஸாரதுக் க மதை
சேரவொட் டாமலே செய்வாய் சித்ர வதை
வீராசா மித்தன்ச மீபத்து நின்று
கோருகற் கருணையைக் கொடுத்தருள்செய் இன்று. (லாலி)

———)*(———

இராகம் - தன்யாசி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்கைமாரே கோபாலகிஷ்டனுக்கு
மங்கள மெனுகம்மா - ஜய - மங்களமெனுகம்மா - கப -

சரணங்கள்.

தங்கவி றங்கிளர் அங்கமும் அங்குழல்
தங்குநோக் கங்களுமார் துங்க நலங்குழல் (மங்கை)

சஞ்சிதபாபகர்மங்களை ஹரிப்பவனுக்கு
பஞ்சபூதபிர பஞ்சமுண்டவனுக்கு (மங்கை)

அளக்கருஞ்சற்குணக்கூட் டங்களுடையோனுக்கு
துளக்கமிகுமகிமை தூய்மைஉடையோனுக்கு (மங்கை)

கஷ்டகருமங்களைக் களைந்தருள்பவனுக்கு
இஷ்டநல்வரங்களை ஈந்தருள்பவனுக்கு (மங்கை)

த்ருஷ்டிசித்திருஷ்டியிற் சேர்க்கச்செய்வோனுக்கு
அஷ்டதளகமல அகத்தில்நிற்போனுக்கு (மங்கை)

நாதபிந்துகலைகளில் நடனஞ்செய்பவனுக்கு
வேதார்த்தபாவத்திலும் விளங்கிலாதவனுக்கு (மங்கை)

வாதபேதங்களைஎல்லாம் மறுத்திருப்பவனுக்கு
ஓதும்பிரமாநந்தம் உற்றிடக்காட்டுவோனுக்கு (மங்கை)

காமாதிஅஷ்டவர்க்கங் களைப்போக்குவோனுக்கு
பூமியிற்கரிமுதல்யோர் புன்மைநீக்குவோனுக்கு (மங்கை)

சோமசுந்தரற்கன்பு சுரந்தருள்வோனுக்கு
ராமவீராசாமிதாசன் நன்மலர்உறைவோனுக்கு (மங்கை)

வசனம்.

இவ்வாறு மனோவிலயன் சற்குருவானவர் தனக்கு உபதேசித்த வைராக்யபக்திபாவங்களை அறிந்து, குருவாகியசிற்சாரசநாநந்தருக்குத் தண்டன்செய்து, ஸ்வாமீ! அடியேனுக்கு இனி உபதேசிக்க வேண்டுவதாகிய அந்தர்பக்தி விதானத்தை உபதேசித்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கக் குருவானவர் தன்னுடைய அனுபவப்பிரகாரம் சர்வவேதாந்த சித்தாந்த ரகசியமான அந்தர்பக்தி விதானத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மெய்ப்பக்தர்கோரும் வரத்தைக் கொடுப்பவன்
வியக்தா வியக்தமாய
விக்ஞானரூபன் சுரேந்த்ராதி பல்வகைய
விண்ணவர் வணங்குபாதன்
செப்பிடும் விரக்தஆனந்தவாரிதியில்
திளைத்துளான் திகரிலாதான்
சிதம்பரமெனும்பாவ மகனிற்களிப்புளான்
திகழ்கருணை உருவமுடையான்
தப்பாரும்வேதாந்த மாம்விசாரத்தால்
துலங்குறு ஜனார்த்தனன்மா
சூரிகளும் வந்திறைஞ்சுறு சத்வகுணபூர்ணத்
துவமுடைக்குருவிராயன்
இப்புவியினிற்சோம சுந்தரப் புதுவையான்
எழில்பசுபலேடிவமிசத்
திரவியாய் வரும்வீர தாசனும்இவர்களை
இரக்ஷித்தல் வேண்டும் அரரோ.

பாகியபத்திக்கண்டம்

முற்றிற்று.

ACC 5367

உ

பரப்பிரமமேதுணை.

அந்தரபத்திக்கண்டம்.

---*0+0*---

கந்தார்த்தம்.

சுந்தரசிற் சராசதா - நந்தனைப்பார்த் தச்சிடன் நவிலுவன்புவிமேல்
சிந்தையினிற் களிப்படைந்தேன் - அந்தர பக்தியைக்கேட்கத்

தெரியச்சொல் அய்யா - பவஇருள்
இரியச்செய் மெய்யா

இந்தப்பிறப்பிறப்பில் - எந்தனை அழுத்தாமல்
அந்தப்பரதத்வமாக் - கந்தனி லிருந்திடத். (தெரி)

கலிவிருத்தம்.

உலகினிற்பய பக்திமுதரா
திலகிப்பாழ்த்த இறப்பிறப்பேவரா
நிலயம்ஒன்றை நிறுத்துகெனும்மனே
விலயற்குச்சதா நந்தன்விளம்புளான்.

கந்தார்த்தம்.

கொடிசெடிமரப் புஷ்பங்களால் - எடுகுளநதி தீர்த்தங்களால் இம்மை
[யிற் சிலபேர்
தொடர்பவமறுத் தேமுக்தியை - அடைவுறும் படியாக எண்ணிக்

கனபுத்தி கொண்டு - பூஜிக்கிறார்கள்
தினமும்மெய் விண்டு

திடமோடிவ் விதபூசைச் - சடங்குசெத் தனைசெயினும்
அடல்பக்தி மர்மம்இன்றிப் - பட்டருமோக்ஷம் உண்டாமோ. (கன)

காயப்பாங் காலங்கள் வீணாய்ப் - போய்க்கொண்டிருப் பதைஉன்னப்
[பொருந்துமோநீக்னா
தாய்ப்புத்தி கொளுஞ்சிடா - பேய்த்தனமே செய்யாமல்

பரன்அவன் த்யானம் - பெறவேயீரந்
தாமுங்கொள்ஞானம்

ஏய்ப்பார் உலகில்துறை - யாப்சேஷ்டை களைவிட்டன்.
யாய்வந் தென்னை அடுத்தே - ஏயவேண்டுவ சேனாய். (யான்)

கலிவிருத்தம்.

எனும்இந்த உரைசெவி இன்புறக்கொளாத்
தனுமனே விலயனுந் தாயமெய்த்தவ
முனிவனுங் குருபரன் முளரிச்சேவடி
கனிவொடு வணங்கியே கழறன்மேயினுன்.

இராகம் - காம்போதி—அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அந்தர் பக்தியைச் சொல்வாய் ஐயா - பிர
மாநந்தம் அடையச்செய் ஐயா

அநுபல்லவி.

கந்தர்ப்பன் கணைக்காளாய் கட்டுப்படாமல் வினைய்
அந்தமுடன் நின்பாதத் தண்டை வந்தேன் அன்பாய். (அந்)

சரணங்கள்.

காமியங்களை விடச் செய்வாய் - எற்குக்
கடுகென அருள்மழை பெய்வாய்
பூமியில் யான்உனையே போற்றினேன் ஆகவே
க்ஷேமத்துடனே மனம் நிற்கும்வழி ஏகவே. (அந்தர்)

பஞ்சேந் திரியங்களைப் போக்கிப் - பிர
பஞ்ச வாசனைகளை நீக்கிச்
சஞ்சித பாபகர்மந் தனைத்தொடரா தடக்கி
சஞ்சலமி லாதுபக்தி யினில்மே விட மடக்கி. (அந்தர்)

தனத்தினில் வரும்ஆசை என்னை - என்றும்
சாரவொட் டாமற் செய்வாய் முன்னை
மனத்தில் விகல்பம் ஒன்றும் மருவாதிருக்க வேஆ
சனத்தொடு முத்திலக்ஷ்யம் தமியேன் அறியத்தாயா (அந்)

——o——

வசனம்.

என்று இவ்வாறு பிரார்த்திக்கிற சற்சிஷ்யனைப்பார்த்துச் சந்தோஷ பரிதராய்ச் சதாநந்தர் சொல்லுகிறார்.

கண்ணி.

இராகம் - காம்போதி—அடதாளம்.

வினவுவாய் சற்பக்தி விதிகளைச் சொல்கிறேன் பூசுரேந்த்ரா - உன்
மனதிற் சஞ்சலபுத்தி மாறும் நிச்சயமாக பூசுரேந்த்ரா

மனதில்என்பேச்சைநீ மன்னித்துக்கேள் ஐயா பூசுரேந்த்ரா - மிரு
கனமாகுங் காமாந்த காரமும் நசித்திடும் பூசுரேந்த்ரா

இழிவாம்போகங்களை எள் அளவும் இச்சியாதே பூசுரேந்த்ரா - யாரும்
மொழிதற் கரும்பிரம முழுரசத்தை நுகர்வாய் பூசுரேந்த்ரா

மறவாமல் என்பேச்சை மனதிற் கொள்ளுவையாகில் பூசுரேந்த்ரா - பல
உறவாம் இந்த்ரியச்சேஷ்டை ஒன்றும் அடையமாட்டாய் பூசுரேந்த்ரா.

சத்யசித்கனமயன் தன்னை உன் மனதிற்பார் பூசுரேந்த்ரா - அதனால்
நித்யசுகமேவந்து நேரும் உனக்கெப்போதும் பூசுரேந்த்ரா.

புத்ரமித்ரர்கள் ஆசை பொருந்தாதே நெருஞ்சத்திற் பூசுரேந்த்ரா - வை
அத்தனையும் உனக்கா பத்தாகவே முடியும் பூசுரேந்த்ரா. [த்தால்

மதமச்சரங்களை நீ மறந்தென்றும் உறுதிகொள் பூசுரேந்த்ரா - உனக்
கிதமார்சில் லக்ஷத்தின் சித்தியே உண்டாகும் பூசுரேந்த்ரா.

குருபாதத்தைநீஎன்றும் குறியாய்த்தியானம்பண்ணு பூசுரேந்த்ரா-பின்
அரிஹர மூர்த்திகளை ஆசையொடு வந்திப்பாய் பூசுரேந்த்ரா.

ப்ராணஜெயம் இல்லாமற் பேசும்பக்தி நில்லாது பூசுரேந்த்ரா - அந்தச்
சேணிகொடு ஜெயிக்கில் ஸ்திரப்படுமே புத்தி பூசுரேந்த்ரா.

கண்ணி.

இராகம் - தன்யாசி—ஆதிதாளம்.

அந்தர்பக்தி செய்தால்மனது திருந்துங்கேள் ஐயா - உன்
சிந்தையை நிர்ச்சிந்தை ஆக்கிச் சேவைகாண் ஐயா.

அவகுண காமாதிசத்ரு அடக்குவாய் ஐயா - இந்தப்
புவியில்பக்தி பூரணபரம புருஷனும் ஐயா.

விந்து ஆசை யாதிருக்கும் விதத்தைப்பார் ஐயா - நீ
எந்தையைமுன் பார்ப்பதைவிட் டிங்குப்பார் ஐயா.

அந்தர்பக்தி இன்றி மோக்ஷம் அடையார்கள் ஐயா - இந்தச்
சந்தைக் கூட்ட ஆசைஎல்லாம் சாடிப்பாய் ஐயா.

பாகிய பூசைசெய்வதாற் பவம் அறு ஐயா - ஞானம்
ஆகியவிதி தெரியவிக் ஞானம்பார் ஐயா.

பிறப்பிறப் பானமார்க்கத்தைப் பிடியாதே ஐயா - இந்தக்
குறிப்பறிந்தோர்களே மோக்ஷம் கொள்வார்கள்ஐயா.

வசனம்.

இன்னும் இந்த அர்த்தம் சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் புராணங்களாலும்.

𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌮𑍍
𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍍
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍. என்று

சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன ; ஆகையால் தன்னுடைய இதயகமலப் பொகுட்டின் மத்தியில் சிவோபாசனைசெய்யவேண்டி அவை சொன்னபடியே உனக்கு அதிசூக்ஷ்மமாய்த் தெரியும்படியாய்ச் சொல்லுகிறேன் ; சலனமில்லாத சித்தத்துடனே கேட்கக்கடவாய்.

இராகம் - பந்துவராளி—அடதாளம்.

பல்லவி.

அடியார்க் கெளியவன்தான் ஐயா - நம்பா
அவர்களுக் கென்சொல்லுவேன் ஐயா.

அநுபல்லவி.

படியார் உலகத்தின்சம் பந்தநீக்கி எக்காலும்

பழுத்தத்தன் மொழிப்பக்தர்
வழுத்தும்மெய்க் கொழிச்சித்தந்
செழித்துப்பண் பழிச்சிந்தன்
விழிக்குள்வைத் தெழிற்குற்ற. (அடியார்)

சரணங்கள்.

முனிவில் மாணிக்கர்வைகை பெருக்கினார் - அப்பர்
முந்நீரைக் கடந்தேறித் தருக்கினார்
ஊனுஞ் சம்பந்தர் என்பைப்பெண் * உருக்கினார்

உவப்பப்பல் தலத்துற்றுச்
சிவச்சித்தந் தவப்பெற்றுப்
புவிக்குள்நின் றவர்க்கிவ்வா
றுவட்டின்றி நிலத்ததால். (அடியார்)

முன்னாள் பிட்டுக்கே ஆளாயித் தேக்கினான் - சுந்தரர்
மொழிக்காய்க் காராவிற்பிள்ளை உண்டாக்கினான்
பன்னும் அடியார்க்கிருள் போக்கினான்

பலங்கொண்டிங் கிலங்கும்பல்
விலங்கின்கண் ணும்எங்கெங்கும்
துலங்கிச்சந் சலம்பொன்றுந்
நலந்தந்துங் கலந்ததால் (அடியார்)

சொனும்விராசாமிபவ மாற்றினான் - சோம
சுந்தரன் மணமலர்த் தோற்றினான்
எனும் மழுங்கப் பூசும்வெண் ணீற்றினான்

இவன்அன்றிப் புவனத்தோ
ருவன்உண்டென் பவர்இன்றி
அவனைக்கே சவன்என்றும்
நவின்றிடத் திவன்வதால் (அடியார்)

---

* உருவாக்கினார் என் றர்த்தங்கொள்க.

அந்தரபத்திக்கண்டம்.

இராகம் - முகாரி — அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தோத்திரஞ்செய் தினமே - செய்திட்ட
மாத்திரத்துறுங் கனமே

அனுபல்லவி.

சாஸ்திரப் படிநெஞ்சந் தன்னில் அவனைக்கண்டு
சம்போ சம்போ சம்போ சம்போ! என்று. (தோத்)

சரணங்கள்.

அனைத்தும் அவன் எனவே - நினைத்துப் புடவிதன்னில்
தனத்தைமாதனைப்புவி - தனைக்கோ ரிடாமல் என்றும்
சினத்தினையும் ஒழித்து மனத்தில் அவனைக்கண்டு
சிவனே சிவனே சிவனே சிவனே! என்று. (தோத்)

அன்னை தந்தைகுரு - என்ன மனத்தினிடை
உன்னிப் பரசிவனைப் - பன்னி எக்காலத்தும்
இன்னடி யவரொடு - மன்னிச் சஞ்சலிக்காமல்
ஈசா ஈசா ஈசா ஈசா! என்று. (தோத்)

சோமசுந் தரன்வீரா சாமி எனும் இவர்கள்
தாமனத் திடைஎன்றும் - நேமத் துடனே ஒன்றும்
பாமர ராகூக - காமமார் தில்லைச் சிதம்
பரனே பரனே பரனே பரனே! என்று. (தோத்)

ஈசபத்தியம்.

சிவபக்தி ஆம்ஓடம் ஒன்று கிடையாவிடிற்
பவபயோ நிதிநீந்தி மருவலாசமோ
அவனியில் உமாபதி அருள்மாரி இல்லாமல்
அவியுமோ விஷயபய அக்கினியேதான்
நுவலும்மத ஞானியின் சேவைமா ருதம்இன்றிக்
கவிதல்அறு மோமோக மேகவர்க்கம்
சிவயோகம் ஆகுஞ்சிந் தாமணியை அடையாமல்
அவமார் தரித்திரம் அகலுமோசொல்

சி.

காமாதிசத் துருக்களை விலக்கி
க்ஷேமமாய்ப் பரமேசன் ஆசையணுகி
லேமிகக் கொண்டுதாய் தந்தைகுரு
பூமியிற் சிந்தித்துப் பூஜிப்பாயே.

விருத்தம்.

சங்கரன் கதைகேட்கு றுஞ்செவிக ளேசெவிகள்
சம்புவை பஜிக்கு நாவே நாவுகள்
கங்காதி முழுகச் செலுங்கால்க ளேகால்கள்
கபாலியை வணங்கு தலையே தலைகளாம்
மங்கைபா கனைப்பூஜிக் குங்கைக ளேகைகள்
வானைநினை ஜன்மமே ஜன்மமாகும்
தங்குபிறை சூடியைப் பார்க்கும்விழி யேவிழிகள்
தக்கதியானங் கொள்மனமே — மனமாம்பரந்
தொக்க அம்மார்க்கஞ் சேர்மனமே.
மங்கல் இலாத்யானத்தி லங்கும் மனத்தினோர்க்கே
துங்கவீடு கிடைத்துப் பொங்க முட்னே வாழ்வார். (தக்க)
கூறுபர சிவகதையில் இச்சையே காமமாம்
கோபமே மமதையிற் கோபமாகும்
வீறுசிவ தத்வபா வத்திலே லோபமாம்
விமலமெஞ் ஞானமூர்த் தியின்மோசமாம்
தேறுசிவ யோகத்தில் என்றுங் களிப்பாம்
சினத்தத்வ மமதையில் மாச்சரியமாம்
பேறுதரு நற்பக்தி இல்லவை வெறுத்தலாம்
பேசுராகத் வேஷாதிக் கஞ்சல் — சம்சாரவிர்த்தி
மாசுறும் பொய்என்னவே முஞ்சல்
மாறிலாக்கண்ணுடிஒத்த மனங்கலையவொட்டாமல்
தூறிலா அவற்றைக்கொண்டு ஸ்வாமினைுங்க்யானத்தால். (பேசு)

இராகம் – நாதநாமக்கிரியை—அடதாளம்.

பல்லவி.

தியானஞ்செய் ஜயா – மனமலரில்
தியானஞ்செய் ஜயா.

சரணங்கள்.

ச்யானலிங் [illegible]ந் தான பாவங்க ளாற்பஞ்
சானன னுடையபஞ் விநமெளிமை ஓர்ந்து. (கியா)

துங்கப்பல் லவமொடு தங்கநேர் சடையானை
கங்கையொடு சேர்ந்திருக் குங்கலை உடையானை. (கியா)

வானமுழு மதியை மானு முகத்தவனை
ஞானருத் ராக்ஷமாலை மேனித் தரித்தவனை. (கியா)

பூதியி னாலேதே காதியிற் பொலிவோனை
ஒதிடும் அசமான மாத்ருஷ்ட்டி மலிவோனை. (கியா)

சோமசூர் யாக்கினி ஆம்முக்கண் உடையானை
தாமிகுஞ் சூரதீர மேமருநடையானை. (கியா)

இணைஇல்லா துவிளங்கும் மணிநீல கண்டனை
துணைக்காய் உமையைக்கொண் [illegible] அணிசேர்ப்ரசண்டனை. (கியா)

பன்னகத் தொடுமிக மின்னுமணி உரத்தோனை
உன்னும் [illegible]சடாதிபிரு கென்போர்காணாத் தரத்தோனை. (கியா)

உடுக்கை [illegible]லமழுமான் எடுத்திடுங் கையோனை
அடுக்[illegible]கரும்யானைத்தோல் உடிக்குநன் மெய்யோனை. (கியா)

நட்சத் திரத்தைஒத்தார் வட்பாத நகத்தானை
தட்சனையே அன்று சிட்சைசெய் அகத்தானை. (கியா)

பல்லவ மார்தளிர்போல் நல்லடிக் குரியோனை
எல்லாத் தேவருக்குள்ளும் வல்ல பெரியவனை. (கியா)

பக்தர் களுக்குட்பிர சித்தம் ஆனவனை
முக்தி கோருபவர்க்க ளித்தருள் வானவனை. (கியா)

மாசறு கோடிசூர்ய தேஜஸுடையவனை
பேசும ப்ரமதகணதி வாசமுடையவனை. (கியா)

அடப்பத்தைத் தருந்திவ்ய சுபகர கரத்தோனை
இபதயித் தியனைக்கொன் மபயமார்திரத்தோனை. (கியா)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பல்லசராசரம்எனு மியாவையும் சமமாகப்
பார்த்தலே ஸ்நானமாகும்
பரிபூரணப்பிரம மீதிச்சையேஆடை
பகர்சிற்சு பாவம்பூணூல்
நல்விதியினிற்கொளும் பக்தியேபூதியாம்
நவில்சாந்தமே சந்தனம்
ஞானகுரு சொலுமார்க்க நிஷ்டையே அட்சதை
நயக்குறு சிரத்தை புஷ்பம்
வல்லஅன் பேவில்வ மாங்கியா னக்கனலில்
வாட்டலஹந்தையைத் தூபமாம்
வளர்தருஉம் விக்ஞான புத்தியே தீபம்ஆம்
வஞ்சியுஞ்சீ வனதி வேதனம்
சொல்லுதிரி குணபாவம் தாம்பூலம் ஆம்இவைகள்
சோரா தியற்றி நின்றே
தூய்மையொடு தான்பூஜைகம், பரன்வே றெனுமலே
தோன்றிட வணங்குவாயே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணுநலச்சிங்காரஞ் சாந்தமாஸ்யம்
பயங்காங் கோபம்வீர ரசங்களாக
என்னும்அறு வகைபிரச முங்கொண் டென்றும்
இப்புவியின் தன்மையைக்கொண் டுழலுமாந்தர்
மன்னுபெருந் தீச்செயல்கட் கிரங்கிநெஞ்சம்
மாழ்கிஅவ ரிடைஅன்பு மேலுமேலும்
துன்னிடவே நீஎன்றுங் கருணையோடு
துளங்குவாய் பக்தன்என விளங்குவாயே.

வசனம்.

இவ்வாறு செய்வதே அல்லாமல் சிவபக்தன் ஆகிய மகாநுபாவன் சிவதீக்ஷைபெற்றுச் சிவபஞ்சாக்ஷர மந்திரார்த்தத்தை ஆசனம், முத்திரை, லக்ஷியம்ஆகிய இந்தஅப்பியாசங்களோடு குருகிருபாகடாக்ஷத்தினால் அறிந்து, மனப்பீடத்தில் பரமேஸ்வரனை நிறுத்தி ஆவாகனாதி சோடசோபசாரங்களையும் செய்து, பாதாதிகேசம் அல்லது கேசாதி பாதமாக்

ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் வெவ்வேறாய்த் தியானித்துத், தூபதீப ஆராதனை முதலிய எல்லாம் செய்து, பின்னர்த் தனது த்ருஷ்டியைச் சித்பிந்து மதியத்தில் நிறுத்தி நிச்சலன சித்தனாய்ப் பார்த்து "ஜ்வாலமாலாகுலம்பாதி", என்னும் வேதார்த்தத்தைப் பத் தன் துபார்வையை ஈஸ்வரன் தன் கிருபாநோக்கத்தோடு பொருந்தி வட்டப் ப்ரகாச சித்கலை விளங்குஞ் சமையத்தில் பரமாநந்த பரிதனாய் அப்பரமேஸ்பரனுக்கு மனத்தால் கல்பிக்கப்பட்ட நவரத்தினம் இழைத்த சொர்ணதட்டில் ஆரத்தி சொடுக்கிற விதத்தை நன்றாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேள் சீஷனே.

மங்களஹாரதி.

[illegible] - [illegible]
[illegible] (மங்)

[illegible] - [illegible]
[illegible] (மங்)

[illegible] - [illegible]
[illegible] (மங்)

[illegible] - [illegible]
[illegible] (மங்)

[illegible] - [illegible]
[illegible] (மங்)

[illegible] - [illegible]
[illegible] (மங்)

இதுவுமது.

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ... ... (மங்)

வாரணராக்ஷக வாரா.

பாரணவிஷ வாரணா-த காரணபூதி தாரணஸு-ஷ

வாரணராக்ஷக வாரா.

ஸாராய்வாதவிஹாரா உ-ஏரீக்ரு-தஸம்ஸாரா

உ-ஜ-நஸம்ஹாரா. ... ... (ஸ்ரீம)

வந்திதவதஸங்க்ருந்தா.

ப்ருந்தாரக ப்ருந்தாஸ்ரித கந்தாவா நந்தாநந்த

வந்திதவதஸங்க்ருந்தா.

ஸந்தாரவ்ருஹ்மாநந்தா நந்திதஹந்தாநந்தா

நமஜஹ்ருதாநந்தா. ... ... (ஸ்ரீம)

சக்ஷாரதகபாக்ஷ்யக்ஷா.

ரக்ஷிதபூமி ஹக்ஷிதவிஷ பக்ஷத்வஜ பக்ஷபக்ஷா

சக்ஷாரதகபாக்ஷ்யக்ஷா.

ருக்ஷீக்ருதபாலேக்ஷா உக்ஷத்வஜாஸீக்ஷா

பஜ்ஜலஸ்ராவ்யக்ஷா. ... ... (ஸ்ரீம)

ஸரஸிஜஸவநதபாதா.

ஹரிஹயநத யாயாய கருணாகர நிரபேஜ்ய

ஸரஸிஜஸவநதபாதா.

ஸத்ரஜாநவிநோதா பரதகஸுக்வவிநோதா

பரவிதவிந்நாதா. ... ... (ஸ்ரீம)

ஸோமஸந்தரபோஷ.

ஸோமவிஜிதகேவ ஹீஜநஜநவி ராகஸுஷவி சாமஸ்மவிவ

ஸோமஸந்தரபோஷ.

சாமதவபலமாஷா ஸோமமாநநதவேஷா

ஸதஸஹிஸ்நீஷா. ... ... (ஸ்ரீம)

வீராவ்ஸாமிபாஜா

ஸாரஹீநஸம் ஸாரவாரிதியி தாரவோர பாரயீரபாரதுர

வீராவ்ஸாமிபாஜா

வீரஹஸ்தஹ்ருதேஜா உ-ஏரநஷஹவஸீஜா

ஸாரவிதஹ்ருஸவேஜா. ... ... (ஸ்ரீம)

இவ்வாறு சிச்சாரசுதாநந்தன் ஸ்ரீகண்டனுடைய அந்தரத்தியான த்தைச்சொல்லின மாத்திரத்தில், மனோவிலயன் ஆநந்தத்தில் அழுந்தப் பட்ட ஹிருதயாரவிந்தம் உடையவனுய்ச் சாஷ்டாங்கத்தோடு தெண்டனிட்டுச்சுவாமிகளே தங்களுடைய பாதாபத்தினுலே சிவனுடையயோக அந்தரத்தியானத்தை அடைந்துதன்னியன் ஆயினேன்; என்குலம் பவித்திரமாயிற்று. இனி ஸ்ரீகோவிந்தனதுசரணசரோஜங்களைச்சேவிக்கத்தக்க பாக்கியத்தைக் கிருபைசெய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கக் குருவானவர் சிஷனுடைய தீவிரதரபக்தி பாவத்திற்காகச்சந்தோஷித்துத் தனதுதிவ்யபாவத்தாற் புருஷோத்தமனைத் தியானித்துப் புன்னகையோடுகூடிய முகம் உடையவனுய்ச் சிஷனைப்பார்த்து நீகேட்டயோகம் தேவரிஷி ப்ரம்மரிஷி ராஜரிஷிகளாலே பூஜிக்கப்பட்டது.ஆதலால் இதில் என்மனதிற்குத் தோற்றியவளாயும் சபீஜயுக்தமாகிய யோகமார்க்கத்தினுல் உனக்குத் தெரியும்படிச் சொல்லுகிறேன் சித்தசலனத்தை விட்டுச்சாவதானமாய்க்கேள்.

சோர்த்தம்.

மனமது ப்ரசன்னமா கும்மார்க்கம் ஒன்றினை
வழுக்துவேன் செவியால் உவந்து கேளாய்
தனதுசா திக்குள்ள ஆசிரம கருமமதைத்
தான்புரிந் திஸ்வரார்ப் பணைசெய்வையேல்
அனவரதன் மிகமகிழ்ந் தனதுபக்திக்குகந்
தருளுவான் சித்தசுத் தியினைவிரைவில்
தனிசம தமங்களிப் பொடுமெய்.ஆர் ஜியவமுந்
தபசௌச பூஜை முதலாம் - விதிகள்செய்யத்
தபுமேமுற்பாவங்கள் எலாம்
தினமு மிகஆனந்தந் தேக்கிக் களிப்பதனல்
பனும்மிகு ஆகும்நஷ் கபட கடத்தைவிலகும். (௧௰)

விமலமாய்ச் சுகமாய்நல் விஜலமாய் விசிதமாய்
மேவும்அவ் ஏகாந்த சீமைதன்னில்
அமையுகன் மேடுபள் ளங்கள்இவை இல்லாத
அழகிய நிலத்தினிற் சாதுஆனோர்

தமிகுசைசயோ டேணவஸ் திரமூன்று மெல்லெனத்
தான்விரித் தானந்த சித்தனுகிக்
சமைவோடு பதுமா சனங்கொண் டிருந்துபின்
சாயமத்தியங் கண்டம்உரம் - சிரந்தனிலும்
நேயமாகவே நிரந்தரம்
அமர்ந்திடச் செய்துமாயை அஞ்சஞ்சலங்கள் எல்லாம்
திமிரா தகற்றியேசித் த்ருஷ்டி யினைநிறுத்து. (காய)

திளத்திய அதன்விவர மேதெனச் சொல்லுவேன்
சேட்டிடாய் இடைகலையில் வாயுதம்மைக்
களிப்போடு பூரித்துப் பிங்கலையில் ரேசித்துக்
காட்டும்அச் சுழிமுனை தனிற்கலந்து
துளக்குறக் கும்பிக்கில் வாயுவு திரப்படும்
தூய்மையாம் மனமும்வே றேகிடாது
விளக்கமா கிடமாலைத் தியானமது செய்யவே
வேண்டுமோ ணிடர்எல் லோரும் - சம்சாரப்ராந்தி
யாண்டுவினை யார்கள் பாரும்
பிளிரு மூக்கினுனியின் மேலே நாட்டத்தை வைத்து
தெளிவுடனே முகுந்தன் திருவடியின் மனம் வைக்க. (வேண்)

தரணியினி லேபிரா ணுயாம மதுசெயிற்
சார்பா தகங்களெல் லாம்போய்விடும்
மருவுறு பிரத்கியா கார அங் கல்லைட
வத்திறற் கரணம்அசை யாதுநிற்கும்
பரமதியா னத்தினுல் அரிதரிச னங்காணும்
பகர்தார ணைக்கண்மன மேநிலைக்கும்
திரிவளியி லாவேளைத் தீபகின் றிடல்போலத்
திரப்படும் நெஞ்ச மதுவே - விஷயபிராந்தி
கரப்பொடுமாறுங்கொள் இதுவே
நெருப்பினுலே புலோக கெமிழ்ந்துருகியே சுத்த
உருக்கொளும் வாறுபோல் உனது மதிதெளிவாய். (திரப்)

வசனம்.

இன்னும் இவ்வாறு யோகயுக்தத்துடனே கூடுங்காலத்தில் இதய கமலத்தில்,

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂.
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌪𑌰𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌂.
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂.
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂.
𑌨𑍀𑌲𑌤𑍋𑌯𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾.
𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰 𑌶𑍂𑌕𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍂𑌪𑌮𑌾.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃.
𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃
𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍. என்று,

சொல்லுகின்ற சுருதிகளின் அர்த்தங்களை க்யான விக்யான சம்பன்னராகிய மஹாத்மாக்களின் சிஸ்ருஷைசேவாவைபத்தினால் அடைந்து க்ருதார்த்தனாகவேண்டும் என்று சொல்லி இன்னும் பரமபாகவதாளுடைய சேவையில் மனங்கொண்ட மனோலயனுக்குச் சிற்சாரசதானந்தர் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

இப்புவியில் நாரணனை தப்பியாந் தரமாய
எழில்பக்தி தனியோக யுக்தமொடுகேள்

செம்பும்பூ சனமுத்மா லக்ஷியமழக்கரக
சியம்அதைக் குருநிருபை யால்அமிர்து
துப்பார்அந் தரநாசி கத்திலிற் சித்ருஷ்டி
தினமும் வழக்கத்தி ஞல்திடத்தே
சுப்பிரம இதயகம லப்பொருட் டதனிலே

சொலுநவரத்தினசொர்ன - கஜிதமாக
நிலவும்அஷ்டதளத்தில்மின்ன

ஒப்பற்று விளங்கும் அவ் உன்னத மண்டபத்தில்
செப்பத்துடனே அந்த ஸ்ரீநாதன் தனைக்காண்பாய். (சொலு)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நிறைசோட சக்கலையும், உடையமதி நிகர்செய்யு
நெற்றியுந் செந்தாமரை
நேர்விழிக ளுஞ்சொலு நிலோத்பலமு முழந்தேக
நிறமும்அஸ் தங்கள்தம்மில்
உறைசங்கு சக்கரா யுதமுநற் கமலவளர்
உரமும்ஒளி கௌஸ்துப மேல்
உலவுறு கவுஸ்துவா பரணமும் வனமாலை
ஓங்கும்அழகுஞ்சந்தனம்
குறையாது பொலிவுசெய் இரத்ந ப்ரபநிபதக்
கோமர ஹாரமகர
குண்டல அலங்கார பூஷணமும் உடையஸ்ரீ
கோவிந்தன் வாரிஜமிக்
கறையில்உள ஆன்மாக்கள் நாயகன் பக்தஜன
தாருசெம் பதும நாபன்
தன்னை நெட்டுவப தாக்கொண்டு நினைபவர்கள்
தன்னியர்கள் தன்னியர்களே.

இராகம் - தன்யாசி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தியானிப்பாய் ஐயா - ஸ்ரீநாதனை
தியானிப்பாய் ஐயா.

சரணங்கள்.

க்யான விக்யானசந் — தான பாவத்தினால்
ஈனம் அறஅரிவை — யேகன் ஞானநினைத்துத். (கியா)

சருவலோகமுந்தொழத் — தரும்பாதம் உடையோனை
அருமையாம் சத்பசதயோ — கைக்கிய முடையோனை. (கியா)

சுந்தாரங்கசு — சேவை அளிப்போனை
சந்தோஷம் அடியார்க்குத் — தரும்திவ்ய தேவனை. (கியா)

தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் — தீர்த்த சொரூபனை.
ஆர்த்ததில் மூழ்குவோர்க்கும் அதற்கும்பயன் செய்கின்றானை. (கியா)

சுராகரோரகமுநி — வர்கள்தோத் திரத்தினை
புரியும்ழைப் பில்லாத — புனித சொரூபனை. (கியா)

———*0-0*———

கந்ார்த்தம்.

தனதிதய கமலத்தில் அகவதத நிற்கின்ற அரிசொரூபத்தை
உனுந்திரிதில்உட்காரல் கணமாஞ்சயனகோல

காரணபுருஷன் - நிசமாகம
சாரதற்புருஷன்

விங்யத்தடனே உன்றன் மனககமலத்திருக்கும்
அகவர தனைஎன்றும் உனத பாவத்தால்அறி. (காரண)

இனுமிவ்வாறேகுறியா மனதிலில்தியா னித்துநல்ல மாட்சிகொள்பதவி
தனையடைந்தே சகபுருஷன் தனைஎன்றென்றும் தொழுவாய்

ஜனித்ததற் காக - அசான்பதந்
தனைக்கொள்ளலும் ஏக

உனது மனத்தைப்பாவம் எனுமார்க்கத்தில் திரிய
தினமும் விடாதுசுத்த சனத்தோ டொழுகு நித்தம். (ஜனி)

வசனம்.

சிலமகாத்மாக்கள் இந்தயோகத்தால் சிரசுமுதல் பாதகமலபரியந்
தமாக ஸ்ரீசமாரமணனைத் தியானஞ்செய்து அந்தரூபத்தைச் ஜெகதுத்

பவரூபம் என்று சொல்லுவார்கள் ஆசையால் இம்மார்க்கமாய்த் தியானஞ்செய்கிற சற்புருஷன் தனது சம்பூரணமாகிய பிரதிபிம்பரூபத்தை வரவழைத்துத் தோத்திரஞ் செய்ய வேண்டும்.

எவ்வாறென்னில்

இராகம் - பந்துவராளி—அடதாளம்.

பல்லவி.

பரமபுருஷ உனைக் கோறியே - யோக
பரர் எவ்வாறுத்யானித் தார்களோ - முநி
வர்ர் எவ்வாறுபூஜித் தார்களோ.

அநுபல்லவி.

பராநந்தநிரு பமான மனத்தில்உன்
பக்தர்எவ்வாறு பாவித்தார்களோ. (பரம)

சரணங்கள்.

சராசராத்ம சொருபனென்றீ ரிஷி
ஸ்ரேஷ்டரெவ்வாறு தொழுதார்களோ
அராகச்சம்சாரஅம் புராசிதாண்டிட
அறிஞரெவ்வாறு துதித்தார்களோ. (பரம)

பாபரகிதநிர் லேபதபோதனர்
பாடிஎவ்வாறு வர்ணித்தார்களோ
கோபதாபம் விட்ட பெரியோர் மனத்தினிற்
கொண்டெவ்வாறு தரித்தார்களோ. (பரம)

வேதசாஸ்திரங்கட்கும் அடிதெரியாதவி
னோதத்தென்னமாயிருந்தாயையா
வாதபேதம்விட்டுச் சித்தாந்தங்களைஎன்ன
மாயவர்தம்மைக் கண்டாரையா. (பரம)

நாரதாதிகள்அபேதமாக உன்னை
நாடிஎவ்வாறு கண்டாரையா
கோரமாயச்சம் சாரவாசனைகளைக்
குலைத்தெவ்வாறு கண்டாரையா. (பரம)

இராகம் - காம்போதி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரமபுருஷ என்னையே காவா - பவ
இருளை அறத் தருள்மஹா தேவா.

அநுபல்லவி.

நிராவரணசித் பராநந்த சுப
கராமரணபய ஹரணவிகாரண. (பரம)

சரணங்கள்.

எழுத்தொன்றறியா ஏழை வழுத்துமுறை கேட்டருள்
பழுத்த அடியார்மனச் செழித்த மலரில் வளர் (பரம)

நம்பிதயமடுவிற்சி தம்பனாகாபதத்திற்கு
கம்பொருந்துமனத்தோடி யம்பவசமோபேதையால். (பரம)

மனத்தில் உனைப்பார்க்காது வனத்திற்சஞ்சரித்தாலும்
அனங்கனுக்காளாமற்சித் கண்டுகொண்டேனென்பானு. (பரம)

சுருதிவழுத்தும்பதப் பொருளைத் தினநினைத்துப்
பெருகுஞ்சங்கையைவிட்ட பெரியோருனைஸ்மரிப்பார். (பரம)

இராகம் - கமாஸ்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அரியைச் சேவிக்கக் கொண்டேன் அம்மா - அந்தமுரளி
தரனைப் பாவிக்கக்கொண்டேன் அம்மா.

அநுபல்லவி.

அரியை துரிதசம் ஹரியைய பக்தஸோ
சரணைதகரசஞ் சரியைப்பரனைஸ்ரீ. (அரியை)

சரணங்கள்.

பண்டே உன்மகிமை முழுதறிந்து கொண்டேன் - ப்ரத்யக்ஷனுய்க்
கண்டேன் காத்தருள் என்றே முறை விண்டேன்

என்றுந்தூர்கடத்லதகள் அண்டவிடாமற்செய்தென்
கண்ணில்செல்லினிலே நின்றுமுள்ளினைப்போல. (அரிவை)

முன்னே யான்சின்னவ னென்றே சொன்னேன் - உன்னைவிடபரனை
உன்னேன் மன்னித்துக்காத் தருள்மன்னே

பண்ணும்ஏழை ...ன்றன் கலைனின்சிறுதுளையில்
மன்னியவனை ஆ... துன்னுந் சைகைபாற்கண்டு. (அரிவை)

மனத்துப் பின்னும் பின்னுமேநினைத்துப் - புத்திதனிலே
கனத்துமனமலால் ...காழதேன் நினைத்தும்

என்து...க்கி தனைச்சொற்கள் கருத்தலொச்சைப்பகுதியின்
முனைத்தும...ஷேட்டத்தில் உறுத்தேஹனிவாசிற. (அரிவை)

—*)o(*—

வசனம்.

இம்மாறு புகழ்ந்துபின் பதிதபாவனனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண...டைய பாதா... கேசம்வரையும் உள்ள சமஸ்த அவயவங்களையும் வெவ்வேறாய்த் தியானித்துப் பூஜிப்பதைத்தான் பெரியோர்கள் அந்த ...யாணகுணவிசிஷ்டனது ஜெகந்ரக்ஷகரூபம் என்றும், பக்தபா... மென்றும் சொல்லுவார்கள் ; ஆகையால் அதை உனக்குச் ...மாய்த் தெரியும்படிச் சொல்லுகிறேன்; சாவதானசித்தனாய்க்கேள்.

—o—

சிசமாலிகார்த்தம்.

அலரோகை யோநிவச் சிரகமல சங்கல
அங்குசமு மார்ந்தநிஞர் எண்ணுணு மென்னை
நவல்பிரம ஞதியோர் தொழுதிந்த வகையதென
நவலரிய மிருமகிமை உடையவை எவை
குலவுநளி னத்திபின நிதயமல ரின்மேடை
கொண்டஹு இனம்ஹளி குறிப்பன எவை
அவிர்செய்வே தாந்தவித் தைப்பெணின் பாவட...
ஆம்விசி யுலவுசி லத்தன எவை
தவநார தாதிபரம லாதபாரத் வாஜர்
தம்இதயம் விட்டைக் கருவ எவை

கவலையறு வானென்னி வாழ்த்தும்அடி யார்மனக்
கமலத் திருந்திருள் கடிப்பன எவை -
இவர்தரும் கலியாண குணம்விளாவி லேயளித்
தெள்ளலபோல் சின்னம் உடையதாய் - இடைவிடாமல்
ஒண்ணும் பக்திபோய் அடைந்தாய்
பவமாங்கடலைத் தாண்டப் பகருஞ்சந்நிதமாய்
நவலும்அடிப்பங்கத்தை நோக்கிஸ்யானசெய்வாய். (என்)

[illegible]

பூரணச்சந்திரன் தன்செக்கிறத்தினைப்
போல்ஒளிசெய் வட்ட வைபவம்உள்ளதாய்
சீரழர்தருங்கமலம் ஒத்ததாய்ச்சந்திரன்
செந்திகநிரை நேர்மகியில் யோகியாஞ்சு
கோரபட்சிகள்தமக் குத்திருப்தி தனைஈந்து
கூறடியர் மனஇருட் கூட்டம்எல்லாம்
தூர்ப்படுத்திநற் சாரம்ஆய்விளங்குஞான
தூயக்ருபைதரும்நகத்தை - எப்போதும்நினை
வாய்ந்தச்சின்மார்க்கசுகத்தை
கேரும்சருவவிசு வாவரணம்ஒழித்தே
ஆரும்கங்கையைஇந்த அவனியில்வரச்செய்த. (தூய)

வினவுகல்வல்பாத கமலநின்றுங்கங்கை
வெள்ளமாய்த்தேவரைத் தூய்மைஆக்கி
உ ஹும்இந்தமேதினியில் வந்துண்டுளோர்பவம்
ஒழித்துநரகர் பாதகமும் நீக்கியேதான்
புஜக்பிலர்சாபத் தெரிக்தசாகரர்தமைப்
பாலனம் பரிவோடு செய்ததந்த
இனியமாலின்பாத சேவைபெற்றோர்புண்யம்
எவ்வளவெனச்சொலற்காகும் - அவர்பாக்கியத்திற்
கொவ்வுசொலவேணும்வாய்நோகும்
நிரவதகமும்அவர் அந்தமிலா ஆநந்தம்
எனுஞ்சாகரத்தில்மூழ்கி [illegible] க்களித்திடுவார்.

கந்தார்த்தம்.

சொன்ன அப்பாத்தின்மீது - சொர்ன்னநவரதங்கஜிதம் துலங்கியநல்ல
வன்னமார்கிண்கிணிச்சதங்கை - மன்னியகழலிணைப்பார்த்து

வந்திப்பாய்ஐயா - இதரப்ராந்தி
சிந்தச்செய்மெய்யா

பன்னும்அப்பரட்டினில் - நன்னயத்தொடுசாம
இன்னிய[illegible]மே - துன்னிடஒலித்திடும். (வந்தி)

சொர்த்தம்.

வீறுநற்சரப்கத பாரதினபிருதுவாம்
வீரதண்டைபை அடியார் மகிழ்வுகூரக்
கூறும்பராக்ரம வலப்பாதம்அதனிலே
கொஞ்சிடுச தங்கைமே லேதரித்து
ஊறுறுவகைதொண்டர் தமையளிப்போனேயே
உற்றுப்ராக லாதனு தியர்கள்என்றும்
கோறியஅபீஷ்டம தடைந்தனர்கள் ஆகவே

கொள்ளுவாய்த்யானம்எப்போதும்-தோஷமனம்
தள்ளுவாய்அதைஎப்போதும்

வேறுதேவரைநெஞ்சின் மேவச்செலுத்திடாது
தேறும்யோகைக்யமே சேரும்படிவிக்யானம். (கொள்)

இராகம் - இந்துஸ்தானி—ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

நம்பிஇருகெடாமல் - ரங்கனை
நம்பாருக்குட்படாமல்

அநுபல்லவி.

அம்புவியினிற்பாண் டவர்களேஎக்காலும்
வெம்பியஉன்தனக்குமேவுவர்சாக்ஷியாய். (நம்பி)

சரணங்கள்.

௧. துருவமகிபன்சாக்ஷி - கற்புடைத்
துரோபதையுஞ்சாக்ஷி
தரணியிற்கரிராஜனுமொருசாக்ஷி.
திரமனம்ஆருக்கு சேலனும்ஒருசாக்ஷி. (நம்பி)

௨. புகலும்பீஷ்மன்சாக்ஷி - இன்னும்
அகலிகைஒருசாக்ஷி
விகலம்அறவேகேள் விபீஷணன்சாக்ஷி
மகியோர்புகழும்ப்ரகலாதனன்சாக்ஷி. (நம்பி)

௩. கமலபவனுஞ்சாக்ஷி - இதர
விமலதேவருஞ்சாக்ஷி
சுமதியினையுடைய சுக்ரீவன்சாக்ஷி
தமியேபெறும்அம் பரீஷன்சாக்ஷி. (நம்பி)

இராகம் - தன்யாசி—அடதாளம்.

பல்லவி.

நினைமனத்தையா - கோபாலனை
நினைமனத்தையா.

அநுபல்லவி.

அனவரதமும் உன்தன் - மனமதில் அரிதன்னை
நினைவை ஆகில்விமல - தனமாம்பக்திஉண்டாகும். (நினை)

மாரன் சாகஸந்திரஸ் - காரஞ்செயுங் கணைக்காற்
சீருடை யவனிளங் - நேரமும் பக்தியாய். (நினை)

நிதமு மிகப்பொருந்துங் - கதலிஸ்தம் பங்களையும்
சிதையத்தோற் கடிக்கும்அற் - புததொடைஉடையோனை.()

பதமார் மிருதுவாய் - நதிமணல்மேட்டைப்போல்
நிகமபவை புலம்உடைப் [illegible]நாபனை என்றும். (நினை)

நவரத்தி னகஜித் - விவிதவன்னச்சரிகை
நவபீதாம்பரம்உடை யவனைக்கேசவனை. (நீனை)

சீசார்ந்தம்.

கருநீல மேகத்தை ஒத்திடும் இடுப்பினிற்
கனம்ஆரும் வான்மின் னலைக்கடுப்புச்
சரிகையை இழைத்ததட் டியைகடுக்கட்டெனத்
தான்கட்டி யேவெய்ய சுடரவன்தன்
கிரணகாந் திகள்தமைக் கீழ்உறச் செய்திவ்ய
கிளர்சர்ப்ப பணமணி மயங்களால்ஆர்
அரைஞாண் தரித்தவனை யேமிகவும் வேண்டியே

அநுதினந் துதிபண்ணுவாய் - சஞ்சலபுத்தி
எனும்அதைக்களைந்தொண்ணுவாய்

மருவுறு பலம்சீலம் மதம்குலம் கோத்திரத்தில்
விரவுந்துர் அபிமானம் விலக்கிமிக அன்பாகி. (அநு)

புகல்விமல மடுவினைப் போன்றஉந் தியில்எலாப்
புவனமும் ஒருங்குண் டடக்கியவனை
இகல்செய்அப் பதுமநா ளத்தினை அயன்திவ்ய
எழில்வருஷ நூறளவு தேடியும்அதன்
புகர்அற்ற முடிவினைக் காணுறப் பெருமித
புகழ்ச்சியொடு மகிமையும் பூத்துளானை
அகிலாண்ட கோடிசெய வேவரன் முகற்கேது

ஆனபத்மநாபதேவனை - தன்னையேகாணும்
ஞானியர்க்கருள்சுபாவனை

மகியினிற் கணக்கற்ற மகிமைச்சு குணந்தந்து
பகல்இர வும்விடாது பாலிப்ப வனைத்துதி. (ஆன)

பரமாத்து மாஆய ஹரிபரப் பிரமசொரு
பன்கருப் பத்தமர்செய் பிரகிருதியில்
விரவுசித சித்தாம்பர பஞ்சகோ டிகளெலாம்
மேவும்மூக் குணமொடுமூ வுலகத்துமே

மருவும்அக் காயத்து மும்மடிப் பூண்டாகி
மாட்சியொடு காணுறும் ஆச்சரியமாய்
தரணிதனில் இஷ்டார்த்த சித்திதரும் மூர்த்தியாய்
சமஸ்தபாபசமுதாயம் - தமைப்போக்கடித்
தமைத்தருளுவானென்னையும்
சிரத்தையொடுவணங்கிச் சேவிப்பவர்களுக்குப்
பரமபதம்அளிப்பான் பக்தஜனபோஷகன். (சம)

பம்புஸ்ரீ வச்சமாம் மச்சமொடு பொன்னியார்
பரிமிதம் இலக்காந்தி விரிவையுடைய
அம்புவியின் மரகதவை ரியமாணிக்ககிர
ணங்களுடை ஆரம்மார் பிற்பொருந்த
உம்பரச கோரத்தை ஒத்ததில் வியமான
ஓரிரு தனங்களின் மேல்விளங்க
வம்பவிழ் செய்சந்தன விசுவாசமிக உண்டாகி
மரகதமாணிக்கம்நேரும் - சிவீமுகத்தை
அரிதாரத்திடவேபாரும்
சம்பழு டையமுத்துக் கனஉத்திர சந்தத்தைச்
செம்மையின் அணிவகூஸ் தனினத்திரமாய்நுதி. (மா)

பூபாரம்யாவும் பரிக்கின்ற திசைநிலவு
போர்மத களிற்றின் துதிக்கையொத்தே
மாபரா க்ரமபரித மாய்வெலம் கருதிருத
மல்லகளுக் கேவஜ்ர தாரைகளவை
தாபமில் லாதுமே ருவையுமொரு செண்டெனத்
தான்கொண்டு விளையாடு தன்மையனவை
தாயதர்கள் பக்தர்நரர் சுரர்உரகர் பயமெலாம்
தானகற்றியருள்செய்து - பாவங்களென்னும்
ஈனஇருள்தனைக்கொய்து
ஞாயிறி லுதித்தவநெல் தேவர்க ளாற்போற்றும்
கோபிகா ரமணனின் குல்வபுஜ கிளைவாய். (தான)

சாலோக சாமீப சாருப சாயுச்ய
தருமுக்தி நான்கையுந் தருவதுமேது

பூலோக மீதறம் பொருள்இன்பம் வீட்டினைப்
போதஅவர் இரனமிந் தருளுவதெது
மாலோடு பக்திவை ராக்யபிர பத்திஇவை
வண்மையொடும் ஈயஆகாரமதெது
சாலுமார் மந்த்ரலய ஹடராஜ போகமாம்
சாகரம்போலிருப்பதெது - சமதமங்கட்
கேகனமாம்பொருப்பதெது
வாலாயமாய்உலக வாசனைகளைத்தீர்த்து
லீலையாய்விளங்கத்தோள் மூலந்தனைநினைவாய். (சாக)

நவரத்னசஜிதநவ திவ்யசுந்தரமாய
நல்லங்கத்த தொளிவு கொண்டனளவை
புவியில்மணி மயசுவர் ணக்குச்சு மிகுவாய்ப்
பொலிந்துபூ ஷணமுடைத் தாயவைஎவை
அவிர்மணி குயிற்றிய அலங்கார கங்கணம்
அமைந்தழகு செறியுநல் வளமையஎவை
சவிதாவொ டுங்குறுக நண்பனொளி தோல்விக்கும்
தன்மையமணிகளாலும் - சொர்ணத்தாலுஞ்செய்
வன்மைகொள்மோதிரத்தாலும்
நவிலும்பக்தர்கள்திவ்ய நளினமலர்மனத்தை
சவியார்மோகங்கொளச்செய் தனிஅஸ்தங்களைநினை. (தன்)

பாலமார் சங்குசக் கரகதா சோதண்ட
பதுமங்க ளாலொளி பரப்பியேதான்
சிலகம லாஸ்தலட் சுமிதொடையின்மீதிலே
சேர்த்தமங் களஹஸ்த மூர்த்திதன்னை
லாலனஞ் செய்தந்தப் பக்தியில் லோலனாய்
நயனமுட னேமதியை யும்பொருத்தி
மாலாய சித்தனாய் ஆநந்த நிஷ்டைகொடு
வாசுதேவன்தொடைதனையே - பக்தியுடனே
தேஜலவும்படிநினையே
தாலத்திற்குலங்கோத்ரத் தன்மையிற்கொளும்மோகம்
சாலவொழித்தரியின் சத்வரூபம்நினைவாய் (வாசு)

சருவபூ தங்கட்கு மேசார பூதமாம்
தனிகமஸ் துபாரத்ந முடையதாகி
வரநித்ய சூரியாம் வண்டினம் ஒருங்குநிதம்
வந்தக மகிழ்ந்திருந் திடஅதற்குப்
பாமிலா வொளிவு கொண்டேஎலாஉயிர்களும்
பாங்குபெற வேங்கரி லாரசத்தைத்
தரும்அந்த வனமாலை பூண்டஸ்ரீ அரிதனின்
சங்கநேர்தண்டத்தைஎன்றும் - த்யானிப்பாய்ஜயா
பொங்கமொடுமகிழ்ந்தென்றும்
பரவுமனத்தைஎங்கும் பாயவொட்டாமலே
விரவும்அந்தக்குழியில் மேவித்துதித்திடுவாய். (சங்க)

சந்தார்த்தம்.

தண்டாமரை நேர்முகத்தில் - வண்டினம்போற் சுருண்டுள்ள மயிர்முடி
ன்றுக நிதம்பொலிவே - உண்டாகியமெய்ஞ்ஞான [தன்னுல்
கைவல்யகாரணை - த்யானிப்பாய்ஜயா
ஜீவைகபாரணை
அண்டும்பாபகர்மாதி விண்டோடிப்போய்விட
என்றுந்தியானஞ்செய்வாய் மன்றுள்நடிக்கும்அந்த. (கைவ)

நிதகல்சேலைப்பழித்தே - காதளவோடியநீண்ட கமலாட்சனையே
ஓதும்உன்தன் நெஞ்சத்தி - லேதுதிப்பாய் எந்நாளும்
மாயைவிட்டோட - பக்திமாரி
பேயுதல் நீடி
நாதன்பார்வைஎன்னுங் சோதில்அமுதம்பெற
வேதத்துவமதனைப் போதிப்பவனைச்சேராய். (மாயை)

அறைதரும் ஒளிவார்விழிப்பு-மறைப்புகளால் முத்தொழிலையும் மன்னு
[தல்செய்யும்
மறையாதிய அடியார்மனத் துறைதரும்விஷ்ணுவைஎன்றும்
சற்பக்தியோடும் - துதித்திட்டாலே
முற்பவம்ஓடும்

தறைதனிற்சொலும்விம்பே - நிறைவாகிமன்மதன்
துறையில்வீழ்ந்தழியாமல் இறையும்வீண்போக்காது. (சற்ப)

ஜேசீர்த்தம்.

பன்னுஸ்ரீ எனுமெழுத் தினொத்த செவியோனைப்
பளிங்குறழ் கபோலமதி லென்றான்றுமே
மன்னுநவரத்தினம் இழைத்தருண் டலகடன
மருவுபவ னைச்சண் பகத்தை ஏய்க்கும்
துன்னுநா சிகசவுந் தரியமுடை யவனைச்
சொலுஞ் சுந்தர மாசுநிகர் நீலமேகந்
தன்னையும் பகரொள்ளின் வரிசையுடல் ஒத்திடும்
தக்கமீசையினைநினைவாய் - விஷ்ணுவின்லீலை
இக்காசியினிற்கொள்கவிவாய்
இன்னலைத்தரும்பொல்லா ராக்ஷதகூட்டங்கட்கு
மூன்னுங்காலனைப்போல மூண்டடியனைக்காப்போன். (தக்க)

மல்லிகையி னிரையைப் பழித்துதிவ் வியமாயு
வன்மையார் தந்தஅழ கார்ந்துசெய்ய
சொல்லரிய கொவ்வைப்ப ழத்தொளி நிலாவுறுஞ்
சுந்தரப் புன்சிரிப் பெழில்செய் வதனல்
வல்லபக் தர்களாஞ் சகோரங்கள் தம்மையே
மகிழ்வுறும் படிசெய்து மகிழ்வி னுடனே
மல்லலமர் பெருநகைப் போடுஸ்ரீ லட்சுமியை
மனதில்உல்லாசப்படுத்தி - சுராதியோரை
- தினமும்ஆச்சர்யப்படுத்தி
நல்லக்யானயோக ஞானப்ரசங்கத்திற்காய்
அல்லறுத்தொளிர்பக்தனை அநவரதமுங்காப்போன். (மன)

கந்தார்த்தம்.

சுந்தரமா மும்மடிப்பால் - அந்தமதார் பாலபாகம் அஷ்டமிசினை
இந்தமதி யினிற்போன்று நந்தமா அங்கேவப்போதும்
கேசரிதிலகம் - அதாஒளிவாய்
மாசகன்றிலக

முந்தவிளங்கச்சேர்த்து முனிவர்களுக்குமூல்
கந்தமாகியதிவ்ய மங்களனைத்தியானி. (கேச)

சீசார்த்தம்.

சாற்றுநவ மணியொளி பரப்பியொரு கோடியாஞ்
சந்த்ரசூரியர்களொளி தன்னை என்றும்
மாற்றுமகுடக்காந்தி சத்சலாகப்பொலிவை
வானளாவியேஅந்த பாக மதனிலீ
ஏற்றமார் சுடர்நுவை எலாம்ஒருங் கேகூடி
இசைகொள் வெண்கொடை தன்னி லசைவுகொண்டு
தோற்றுமச் சாயையை விலக்கியே காணுறுந்
தொண்டர்கோறிக்கையைத்தந்து-நாளும்அருள்வான்
தண்டாமரைக்கண்ணனுவந்து
போற்றிப்பக்திபயமும் பொருந்திமுக்திமார்க்கத்தால்
கூற்றனுக்காளாகாமற் கொள்வாய்துதியையென்றும். (தொண்)

ஆர்ந்தரத் தினசஜித சிம்மாச னந்தன்னில்
அர்த்தபது மாசனத் தூட்கார்ந் துதான்
சார்ந்தசெம் பதுமமாம் பாதபீ டத்திலொளி
தருமாஞ்ச னேயனஸ் தத்தி லழகே
சேர்ந்திட்ட வாமஅடி வைத்திட து தாளினைச்
செப்புதன் வலதுதொடை மீதிருக்கும்
கூர்ந்தவொளி வாம்பொன்னி வல்லுருமீதிலே
கொண்டஅன்பால்வைத்துத்தினமும் - கால்வருட்லுக்
குண்டாகிச்சந்தோஷ மனமும்
தேர்ந்திருபுறத்தும்பூ தேவிலீலாதேவிகள்
நேர்ந்துசாமரைவீசும் நிகரிலாச்சேவைபாராய். (கொண்)

ஸ்ரீமச் சதாநந்த சித்வியோம ரூபமாய்ச
செல்வியாம் ஸ்ரீரமா தேவியோடு
க்ஷேமமொடு கூடிரா ஜஸகுணத் தாலுலகை
நிர்ணயஞ் செய்துசாத் விசம்தனால்

பூமியை எலாம்புரந் திட்டு தமோகுணம்
பூத்தவுடனே விசுவ வாம்ப்ரபஞ்ச
நாமமு மிலாதி[illegible]ணஞ் செய்தந்த
நல்லசுத்தசத்வபாவத்தால் - நிர்க்குணமானன்
தொல்லைச்சூரிகள்பார்ப்பர்மோகத்தால்
காமப்பவபாசத்தாற் கட்டுணும்அதைநீக்கி
சேமசித்தசிஷித்தம் சேராதவனைநினை. (நல்ல)

சீசபத்தியம்.

கஞ்சா சனச்செல்வி யைச்சேவி யாதுலக
காமாதி சத்துருவை வெல்வ தெவிதம்
பஞ்சபா ணனையீன்ற பொன்னியை வணங்காது
பக்திவிக் யானமுண் டாவ தெவிதம்
அஞ்சலசம கடனைத்தொ ழுநிடா திம்மகியில்
அஷ்டபா சங்களை அடக்க லெவிதம்
விஞ்சுசீ தேவிதரி சனஞ்சித்தி [illegible]விடல்
மேவுமோ கக்கடல் கடத்த லெவிதம்
மெச்சு நித்திய பூரண நிருவிகார
சச்சி தானந்த பர சாக்ஷிரூப
அச்சுதா சாமரசம் அடைய வசமோ
இச்சையொ டிலக்குமியை ஏத்திடார்க்கே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இம்மகியிற் சிற்சத்தி யருளாலேசர்
வேஸ்வரனைப் பிரமமதைக் கண்டாரந்த
மும்மூர்த்தி களுநாளு மென்றேவேதம்
மொழிகுவதே னெனிற்பிரமன் மால்சிகண்டன்
தம்முகத்தின் மார்பகத்திற் றேகந்தன்னிற்
சாவித்ரி பொன்னியுமை யைக்கொண்டார்கள்
செம்மையினே டென்பதனு விதனைப்பார்த்து
தேறுவாய் தேர்ந்துதுதி கூறுவாயே.

சொர்தம்.

சுந்தர வலக்கரந் தன்னையே கருடனது
தோள்மீதில் ஆதார மாக வைத்தே
அந்தமொ டிடக்கரத் தால்கதை மாகவே
ஆக்கமாஞ் ஸ்ரீதேவி வள்ளையுடனே
தொந்தமாய்க் கோத்தருள் சுரந்துலா விதனுய்ச்
சுகித்தகிடு ணத்துவந் தோன்றிநின்ற
எந்தையாம் வாசுதே வனைமனது தன்னிற்கண்
டென்றுமானந்தத்தை அடைவாய் - ஜன்மசாபல்யம்
ஒன்றுவான்கொள்ளுவாய் அடைவாய்
சிந்தைதெளியும்வண்ணம் சித்ப்ரம்மதத்துவமே
அந்தஹரியென்றிவ்வா ருருகும்ருபத்தைஎன்னெனி (என்று)

மருவாதி சேடன்எப் போதும்அச் சுதனென்னு
மாதவன் சிம்மாச னத்தைஉற்று
திருவமரொ ராயிர பணங்களின் மணிமினஞ்
சேர்ந்[illegible]வி நிலா மல்விசியே
பெருகுஞ் சசத்திரத் தம்பங்க ளூட்டிப்
பிறங்குசல யாணமண் டபமதனைநேர்
தருதுல்ய திவ்விய சகஸ்கிர கிரீடங்கள்
தானெனுஞ்சிரத்தாலே - இலகும்பொன்னுய்
வானெளாவும்மலைபோலே
கருதுங்கண்டத்தாரத்தால் கைரிகாதிதாதுவைப்
பொருவும்ஆதிசேடனைப் போற்றித்துதிப்பாய்என்றும். (தா)

[illegible]அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தனஇரண் டாயிரநாவால் அவன்கருணைத்
பெரும்பெருக்கைச் சாற்றக்கொண்டும்
[illegible]அரியாய் நடக்கைகிற்கோ இருக்கையிடங்
கையிலும்அன்பு பற்றசுழந்து
கனஅணையின் மயதரிக னென்கொண்டென்
றென்றுந்தான் களிப்பில்ஆழ்ந்த

அனந்தனெ சம்சாரக் கட கடப்பான்
போற்றுவைகல் அ கொண்டே.

த்தம்.

வேதாக மர்திகளும் வேதாதி சுரர்களும்
மேவுநா ரதசனக ராதிசுதரும்
ஓதும்அணி மாநிதித் திகளும்அதி லங்களும்
ஒளிர்நித்ய சூரிகளும் பக்தர்தா
நீதமாய் ஜயவிஜய த்வாரபா லகர்களும்
நிகரில்லுங் தும்பியினொடு திவ்யபுஷ்ப
சாதமன் மழைபெய்யுந் தேவர்களு மேசேர்ந்து
கமலகேசரத்தைப்போலே - பீடத்தைச்சுற்றி
அமருவர்நாளும்மென்மேலே
வாதைகொள்சமுசார வாதைக்குஎன்றே
ஏதமில்மறைகளா லேதோத்திரங்கள்செய்து. (சம)

சுந்தார்த்தம்.

விண்வுகநீ யான்சொலும்விதம் - கனமாம்ஸ்ரீ ஹரிநாதனைக் களிப்பொடு
விநயமும்பய பக்திகொண்டே - அன்வரதமுமறவாமல் [மனதில்
நன்னயமாக - அவன்மங்கள
சின்னசமூகம்
நின்றும்இவ் விதத்தேஅன் - வனதஇச்சையாற்பார்த்தால்
பனுதற்கரும் அவன்தன் - பரமபதங் கிடைக்கும். (நன்)

சொர்த்தம்.

பதுமகர் பன்திவ்ய சாமுத்ரி கங்கேட்கிற்
பவகோர ஶர்ஞ்சமுத் திரநீந்துவாய்
முதுஊவரு மணிபந்தம் முஷ்டிஇவை மூன்றும்
முகுந்தனுக் கொஞ்ஞான்று மேஉரியன.
சதிர்கொள்கை புருவம் சைஇவைகள் நீளமாய்ச
சந்ததனு சுந்தரத் தோடுதக்கும்
தகைகொள்சாண் மயிர்விரைகள் மூன்றும் ஒவ்வொன்றிலும்

சமயமாய் இருத்தல்வேண்டும்-கேள்நாயிது,
தருமமார்பும் ஆம்இவைமன்றும்
சிதைவொன்றிலாமலேஉன்றுத்தமர்ப்பெருக்கும்இதை
மதியினிற்கிரமமாய் மதித்துநீத்யானிப்பாய். (சமுமா)

பாதங்க ளோடுகடை விழிஅகங் கைகள்தாம்
பரவருண மாயிருப் பவனைநீண்ட
சிதஅடி ரோமைதலை மயிரிலிங்கம் அதிற்
சேர்மணிக ளாம்மிருது சேர்ந்துளானை
நிதறுக் தொண்டையொடு நாபிது விரண்டுந்]
திறம்பலில் லாமற்செழித்தஹரியை
மீதாரும் ரத்னங் களங்குக்யின் மும்மடி
விளங்குங்கரிவாதனை - எப்போதும்வினைத்
துளங்கொள் அருள்விரதனை
ஏதும்மனஞ்சிதறு தெதுலங்கிடவேஸ்ரீ
நாதன்தனைமனதில் வேதம்ஒன்றும்படிச்செய்து. (விள)

கீர்த்தனம்.

இராகம் - காம்போதி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீஹரிசாமுத்ரிகங்கேள்செய்யவர்யா - தேக
மோஹங்களையே அறுப்பாய்மௌனிமுர்யா.

சரணங்கள்.

சுந்தரச சிரம்புட்டம் கண்டம் சனைக்கால் - இவை
அந்தப்புரக் காமனுக்கே வாஸ்தவ மாமால். (ஸ்ரீஹ)

மென்மையார் சிரசிற்சுழி மூன்று டையவன் - பக்த
ஜனமனோடி கன்னோற்றிய தனித்தருள்பவன். (ஸ்ரீஹ)

உள்ளங்கால்கள் ருசுக்கங்கள் பாதரோமைகள் - என்றன்
வள்ளலுக்க மைந்திருக்கும் உள்ளவே அவைகள். (ஸ்ரீஹ)

துங்கவேதாத் யானந்தனை[illegible]சுதந்தரமென்றும் திவ்ய
மங்களரோ கைகள்பெரு[illegible]ரலிலேமன்னும். (ஸ்ரீஹ)

அங்குலம்நா லாறினிலே[illegible] அஸ்தமும் உள்ளோன் - சுபந்
தங்கும்அம்மூழம் நாலிலார் சாரீரம் உள்ளோன். (ஸ்ரீஹ)

ஜாண்கபோலம் தொடைதோள் சமானம் உடையோன் - தன்னை
என்மனத்துடனே நீகண் டிறைஞ்சிடற் குள்ளோன். ()

இராகம் - கமாஸ் — ஆதிதாளம்.

கண்ணி.

பக்தனேசாமுத்ரிகத்தைப் பக்தியாய்க்கேளாய் - ஹரியின்
சுத்தசொருபஸ்மரணை செய்துநீ நீளாய்

பாதமொடு கைபுருவ நாசிகப் புடம் - இனைக்
காதிதழ்கண் குசகமூழங் கால்சமத்தடம். (பக்த)

இடையொடுசால் புட்டங்களைக் கால்விரலாவும்-நல்ல
அடைவிற் சமமாகஇருந் தழகொடுமேவும். (பக்த)

துங்கமோடு முன்சொன்னநல் அங்கம் ஈரேழும் - திவ்ய
மங்களபர தற்குச்சம மாக்கேர்ந்து தாழும். (பக்த)

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை — அட — தாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாற்றுவேன்நீராய் - சாமுத்ரிகை
யாற்றேர்ந்துபாராய்

சரணங்கள்.

போற்றுவாய் அரியைஎப் போதுமற வாதந்த
ஆற்றலுடைக்கமல அடியை நினைத்துருந்த. (சாற்று)

மல்லிகை நிரைநேர வரிசையாய் இரசனம்
எல்லாம் இருபக்கமும் இசையுங்கன் னுலாய்மூவ்ம். (சாற்று)

துவர்க்காய் அடைமுதலா னவைகளைக் கண்டிக்கும்
துவமார் வலிமையுள்ள முறுவல்மிகச்சொலிக்கும். (சாற்று)

மாலதியை நிகர்த்தே மருவும் நிருதுவைமுன்
கோலுமுங் காற்பற்கள் குறிப்பைக்கண்டுநினைத்துன். (சாற்)

சிங்கசுஜ சார்த்தூல ரிஷபம்இவை கன்மிக்க
மங்கச்செயு நன்னடை மருவுவோன் நீகளிக்க. (சாற்று)

குலவமிகப் பெருத்துக் கொவ்வைச்செம் பழம்போல
இலகுஞ் சமமாயுள்ள இதழான் என்றேசால. (சாற்று)

களத்துச் சிர்க்கண்ணாடி தன்னைஒத் தொளிநீளும்
வளத்தக போலமுள்ள மாலென் றுனக்குநாளும். (சாற்று)

நீண்டுயர்ந் தழகிய நிகரில்நாசிப் புடங்கள்
யாண்டும் பாவித்திறைஞ்சஇனி நின்அமர்இடங்கள் (சாற்று)

நயவாக் கொங்கவயிர் செம்திரு அடிமுத
லியயாவு மிருதுவாய் இருக்கும் என்பதைநிதம். (சாற்று)

———*○———

இராகம் - இந்துஸ்தானி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விகவாய்ஸ்ரீஹரிசாமுத்ரிகவிபவங்கள்யாவும் - மனக்
தனிலேசர்வலோககுகஞ்சத்யமாய்மேவும்.

சரணங்கள்.

அங்குலக் கொள்தொடை கணைக்கால்கள் இந்நாலும்-அிக்குத்
துங்கமாக நீண்டிருக்கும் சோதிக்க எக்காலும். (விக)

கண்முகம்வாய் நாவுதடு கைககந்தனம் - தாடை
என்னுறு பாதம்இப்பத்து மேலும் நகரினம். (விக)

புட்டம்உதம் காதுகண்டம் நாசியுஞ் சிரம் - நெற்றி
வட்டந்தோள் பாதம்இவை சமசி ரந்தரம். (விக)

கந்தம்மூக்கு வாிருவட்சம் செற்றி அக்குளும் - அந்தச்
சுந்தராங்க னுக்குன்னத மாம்எனஉளும். (விக)

அங்குலங் கணுரோமம்நீங்கோல்நகங் கேசம் - சுத்த
லிங்கம்இவை சூட்சுமமாய் நீளும்ப்ர காசம். (விக)

சர்வக்யம் சர்வாந்திரியம்இத் தன்மைகள் நாளும் - சிதசித்
சர்வலோக பூரணத்துவம் சத்தியம் நீளும். (விக)

கர்ரத்தம்.

திவ்யசல சாட்சனது சாமுத்திரி கஞ்சொலச்
சேடனும் பின்வாங்கு வான்ஆகையால்
ஒவ்வுமோ அற்பமதி யுடையயான் வர்ணிக்க
உரியனல னேனும்யான் சொலும்விதம்மேதே
தெவ்வெனு மறப்புக்கி டந்தராமல் த்யானம்
செய்வையேல் அந்தரூ பத்தைஅடைவாய்
எவ்வளவும் இதனில்ஐ யங்கொளா தெப்போதும்
ஏத்துவாய்என்றென்றுமேதான் - தவறிலாமல்
காத்துக்கொள்வாய்மனத்தையேதான்
செவ்வியகாலத்தைச் செலவழிக்காமலேயோக
அவ்வறுபூதியால் அரிசாம்ராச்யம்அடைய. (ஏத்து)

விருத்தம்.

இவ்விதம்மனத்தில்என்றும் எத்தியேஆநந்தித்துத்
திவ்வியபலன்கள்ஈந்து தினம்அருள்புரியுங்கீரப்
பவ்வத்தேகண்வளர்ந்த பதுமலோசனன்அந்தநீ
செவ்விதினிருக்கும்லோகத் திறன்அறிசலனம்தேத்தே.

இராகம் - தன்யாசரி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்திடாய் - துதி - சேர்த்திடாய் - ஹரிமைப் - பார்த்.

அனுபல்லவி.

பூர்த்தியாய்மதி தன்னிலே பக்தி பூண்டுமே புகழ் யாண்டுமே. (பார்)

சரணங்கள்.

இந்திரன் அமராவதி என்னும் பட்டணமே
அந்தநாசிகக் கிழக்கிலேயிர சாசமா யதி வாசமாம். (பார்த்)

அக்கினி தேஜோவதி ஆம்அந்தப் பட்டணம்
தக்கண்க்கன் ஆக்கியகேயந் தன்னிலே தின மன்னுமே. (பார்த்)

எமன்று வாசசை யெமபுரி பட்டணம்
அமருந்தட்சண செவியிலேசல் அங்சமாய் மிகு துங்கமாய். (பார்)

நிருதி இருக்கும் அந்நைருத பட்டணம்
திருவார்தக்ஷண கர்ணபாகஞ் சேருமே அழ காருமே. (பார்த்)

வருணன் தனதுவிபா வதிஎன்னும் பட்டணம்
கருடகேதனன் உட்புறத்தினில் காட்டுமே ஒளி கூட்டுமே. (பார்த்)

வாயுபகவான் கந்த வதிஎன்னும் பட்டணம்
தூயஇடச்செவி மூலைப்புறத்தே துன்னுமே மிக மன்னுமே. (பா)

தனபதிக்குரியஅவ் வளகாபுரி பட்டணம்
கனமொடிடப்புறச் சாதிலேஎக் காணுமே உண்டஞ் ஞாலமே. ()

ஈசானனுடைய மனோன்மணிப் பட்டணம்
வாசமாய்ஹரி வாமவிழியினில் மன்னுமே நாளுந் துன்னுமே. ()

———*)o(*———

இராகம் - முகாரி— அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பக்தகேளாய் - நின் - முக்திநீளாய். - பக்த.

சரணங்கள்.

வியக்தாவியக்தவிஸ்வ ரக்திஸைபக்சாணச்சித்
புத்தியை அடைந்துவி ரக்திவிட்டுவிடற்கே. (பக்த)

ஆர்த்தப்ராளபகா லாத்மகஜெம்ருத்ர
மூர்த்திஉள்ளங்காலில் வாஸ்தவமாயிருப்பான். (பக்த)

பரவும் அவ்வடிக்கிழ் மேல் பரமசிவமகிமை
பிரகாசிக்குமென்னப் பெரியோர் அறிவோர்நித்தம், ()

அதலம் உள்ளங்காலில் விதலம் பாதத்தின்மேல்
சிதமும் மருவும் இந்தப் பதவி அறிந்திடுவாய். (பர்த)

நிதலம் கணுக்காலின்கீழ் சுதலங் கணைக்காலிலே
துதம் இல்லாமல் இந்த விதமாகவே மன்னும். (பர்த)

உலவு முழங்காலில் மகா தலமும் தொடையில் ரசா
தலமும் அடைவாய்த்துன்றும் பலமுடனே என்றும். ()

சந்ததமுந் தராதலந் தயங்கும் இடுப்பில்
சுந்தராங்கனுக்கு விந்தையாகவே காணும். (பர்த)

இந்தலோகம் ஏழையும் அந்தப் பாதாளம் என்ன
முந்தையோர் சொல்லியதாற் சிந்தித்தவனிடம் பார். ()

——*——

இராகம் - சகாநு — ஆ - தாளம்.

பல்லவி.

சாற்றவுந்தரமா - தேவமகிமை
போற்றவுந்தரமா.

சரணங்கள்.

சாற்றவுந்தரமோ முற் றுற்றதுடையோன் திவ்ய
தோற்றமிவ்வளவென்றற் கேற்றதேற்றமில்லையேல். (சாற்ற)

சமலநாபியின்கீழ் அமரும்பாதாளம் என்னும்
விமலம் உறு சுகப்ர தமலோகமே என்றும். (சாற்ற)

காலாக்கினியை ஒத்த தாலந்தலோகத்தை
லீலையாய்ப் பார்பதி லோலபாவத்தினால். (சாற்ற)

சேடன் ஆயிரம் பட்த் தோடே அவ்விடத்தினில்
நிடொவி தருவான் அவ்வி சேடத்தினால் அதைச். (சாற்ற)

விமலகுருபோதையாற் சமலநாடத்திருக்கும்
சமமதுபூலோகம் இமைஅறப்பார்நன்றாய். (சாற்ற)

மதனஜனகனும்அச் சுதன நாபிவ்விய
உதரத்திற்புவர்லோகந் சிதைவிலாமல்இருக்கும். (சாற்ற)

வாசுதேவன்இதய வாசமாஞ்சொர்க்கலோகம்
தேசசார்சுரரொடுப்ர காசமாகஇருக்கும். (சாற்ற)

பின்னர்த்துருவராசன் மன்னிவசிக்குமிடம்
துன்னுஞ்சிசுமாரமாம் வன்னச்சக்கரம்உண்டங்கு. (சாற்)

மகர்லோகமேமார்பில் சுகமொடுஒளிசெய்யும்
மகிழ்வாயதனைக்கண்டே மகிழ்பாவம்ஒழிப்பாய். (சாற்ற)

கண்டத்திற்சனர்லோகம் உண்டுபுருவத்திலே
அண்டொணுமகிமையோ டண்டுந்தபோலோகம். (சாற்ற)

கேழர்த்துவலோகம் ஏழையுந்தாண்டிநல்
மாழ்செய்சடப்ரதிருதி விழும்உலுய்தமாகி. (சாற்று)

சத்யலோகஞ்சிரசின் மத்தியிலேஇருக்கும்
சித்ருஷ்டியாற்பார்த்தா நந்தத்தினைஅடைவாய். (சாற்ற)

இவ்விதமாகப்பார்த்தே செவ்வையாகத்துதித்தால்
அவ்வுலகத்தினது இவ்பசுகங்கிடைக்கும். (சாற்ற)

சோர்த்தம்.

மட்டிலா ஒளிகொடல் அரிஇடத் துள்ளபு
வனங்களும் அகிலார்ந்த திக்கதிபரின்
பட்டணங் களும்உனக் கேஉணாத் தேன்அதாம்
பரிவோடு யான்சொன்ன படியேநன்கு
திட்டமாகத்தியா னஞ்செய்தால் சாங்குள்ள
செல்வமும் அடைந்துபின் விஷ்ணுவிளிடத்
திஷ்டமொடு சேர்ந்துவாழ் அரிதிவ்யரூபத்தை
இன்பமாய்ப்பொருந்திட - திவ்யசூரிகள்
அன்பொடென்றுமேகொண்டாட

சஉ.

எட்டுணையுமறவாம லேஅவன்பாதத்தில்
மட்டுப்படுத்திடுவாய் - மனதைப்பூர்ணயக்நியால். (இன்ப)

தாரணுயோகத்தை யேயோகபரர்மகிழச்
சாற்றினேன் சித்தநிட மாம்வழியிலே
சிரிஞெடியான்சொலக் கேட்டதற் குப்பயன்
செய்குவாய் சொன்னஅவ் விதமின்றுதான்
சாரும்அர்க் கியபாத்ய பூஜைகளைப் பாகியங்
தன்னில்ஙஸ் பரனுக் கியற்றும்வணமே
நிரமொடு மனம்அசைப் பித்திடும் பிந்துவிற்

சேர்த்துத்திரபக்தியோடு - அரிபூஜைசெய்தே
தூர்த்தசிந்தைஅறத்தேடு

ஆரும்பந்துபிரபுவோ டன்னைதந்தைகுருநீயே
தேரிற்கோப்பியமாகி கேஷபரும்நீதானே. (சேர்த்து)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரிவாலிவ் விதபூஜை செய்துசமூ சாரமாம்
பவ்வநீந் துவர்பெரியர் ஆதலாலே
விரிநீர்கொள் உலகத்தி லேமஞே பூஜைஇவ்
விதம்இயற் றித்தாபம் அதனைத் தேகேன்
திரியம தறக்கொடுத் தருமந்த்ர புட்பத்
திறல்நியா னித்துப்பின் த்யான மதனைப்
புரிபவஞெ டேற்பவன் ஜீவன்இம் முக்குறியைப்
போக்குவாய் ஞானரசந் தேக்குவாயே.

கந்தார்த்தம்.

தாரணயோ கங்கேட்டே - சிரிஞெ டாகந்தவாரிதி சேர்ந்துவிநயமாய்க்
கூரன்பினுற் குருவோடு பாரிற்சொல்கிறுன்சிஷன்
எவரிந்தயோகம் - பூர்வத்திற்செய்து
சிவத்தோடப்போகம
சார்ந்தார் அப்படிப்பட்ட சாரபுருஷர்களைத்
தேரும்படிஎனக்குந் தீரஉரைத்திடுவாய். (தேவ...)

வசனம்.

இவ்விதமாக மனேவிலயன் பயபக்தியுடனே கேட்க, சிற்சா அதாநந்தர் புன்சிரிப்புக்கொண்டு சிஷனைப்பார்த்து இந்தயோகமார்க்கத்தாற் சித்தி அடைந்த மஹான்மாக்களை எண்ணமுடியா தாயினுஞ் சிலபேர்களைச் சொல்லுகிறேன்.

சோர்த்தம்.

சாருங்க எங்கம்எல் லாம்அகல வேநன்கு
சாற்றுவேன் விவரமாய் உன்றனுக்குப்
பாரினில் தாசிபுத் திரனுய நாரதன்
பரிவோடிவ் விதயோக மார்க்கத்தினல்
சேர்ந்த ப்ரம்மரிஷி தன்மையே உண்டாகித்
தேவரும் பூஜிக்க வேசிறந்தான்
ஆரும்இத் நாரஞ யோகத்தினைத் துருவன்
அநுஷ்டித்துமேலாயலோகம் - தன்னில்எக்காலும்
கனக்கோடமர்ந்தார்அப்பாகம்
ஓரிரண்டுநாழிகை யுற்றுக்காட்டுவாங்க
தாருடைமன்னவனுஞ் சார்ந்தான்கைவல்லியத்தை. (அந)

கந்தார்த்தம்.

சித்ரகேத னன்முதலாம் - பக்தர்கள் இவ்விதயோக பாவத்தால்மோ
க்ஷத்தைஅடைந் தார்ஆதலால் - இத்தினையில் நீஅவ்வித
மங்களம்அடைவாய் - இஷ்டார்த்தசித்தி
துங்கமும்அடைவாய்
ஆகாம்இந்த யோகமார்க் - கத்தைமனதினிலேசா
தித்தால்மறுசன்மமு முக்தியுனைமேவாது. (மங்களம்)

சோர்த்தம்.

சற்பக்தி யால்அரியை யேதினைத் திருஷிகள்
சார்ந்தனர்கள் முனிவரில் சிரேஷ்ட ராகி
செப்பியவி ரோதபா வத்தாற் பௌலஸ்தியன்
சிசுபாலன் முதலியோர் கதிபுக்கினர்.

துப்பார்ந்த கோபிகள் அடைந்தார்கள் வேதாந்த
சுந்தராங் கனைக்காம பாவத்தினல்
தப்பிலா[illegible]வின் அக் குரூரர்முத லாயினேர்
த[illegible]மடைந்தார்பரமபதம் - அதனினலே
நீ[illegible]றிந்துகொள்வாய் அப்பதம்
செப்பத்துடனேயோக சித்தையால்லொப்பற்ற
நற்பக்தியைமனத்தில் நாட்டி அநுதினமும். (தாமடை)

இவ்வாறி னிற்சதா நந்தர்சற் றோஷத்தி
யம்பவும் பூரிப்பு டன்வினவியே
செவ்விதா கத்தன்மன தைத்தெய்வ திருவடியிற்
சேர்த்துமன மேஅடங் கிடவாயுவில
ஒவ்வுமார்க் கத்தினில நிறுத்திச்சில லக்ஷமாம்
உயர்பாவ னைக்குள்பர மேசனைக்கண்
டெவ்வடியில் ஆநந் தைக்யசித் தத்தனய்
எத்தினன்குருவின்பாதம் - எல்லாம்மறந்து
போற்றினன் அரிவினே[illegible]
தெவ்வைவிகரும்பாபம் தீர்த்தினின்றேடென்று
தவ்வல்இலா மனத்தாற் சாஷ்டாங்கதெண்டன்செய்தே. (எத்தி)

வசனம்.

இவ்விதமாக மநோவிலயன் ஸ்ரீஹரியையும் சற்குருவையும் பூஜித்துப் பின் ரமாரமணனுக்குத் தூபதீபங் கொடுத்தவிதஞ் சொல்லுகிறேன்.

மங்களாரதி கீர்த்தனம்.

மங்கள[illegible]யதே - ஶிவஶிவ
[illegible]ாயதே. ஹர ஹர (மங்)

நித்ய[illegible]யதே - ஶிவஶிவ
[illegible]ணாயதே. ஹர ஹர (மங்)

[illegible]யதே - ஶிவஶிவ
[illegible]ாயதே. ஹர ஹர (மங்)

காஶீக்ஷேத்ரமண ஸ்திதாய தே - ஶிவஶிவ
ஸர்வகாராய ஸுஹ்ருதே தேவமான்யாய தே. ஹர ஹர (ஶம்போ)

ஹஸ்தாரவிக்ஷகவித்த ஸஸ்தாய தே - போம
ஸஸ்வித்ர ஸ்தூநிவ ஸம்ஸாராய தே. ஹர ஹர. (ஶம்போ)

வாமீஶ நந்தபாத வந்த்யாய தே - ஸர்வ
ஹோமீஶமான்யமண ஹ்ருஷ்டாய தே. ஹர ஹர (ஶம்போ)

லக்ஷ்மீநிவாஸவக்ஷ லக்ஷ்யாய தே - ஹஸ்த
வீக்ஷணவாக்ஷாத்தார விஹவாய தே. ஹர ஹர; (ஶம்போ)

போதவஸ்ரந்த ஹ்ருஜ யாராராய தே - வீரா
ஷ்ஷரீஸ ஸ்தூஹர ஷாநாய தே. ஹர ஹர (ஶம்போ)

மங்களாரதி.

ஶ்ரீலக்ஷ்மீநாயகாய மங்களம் - போ
ஷிதஸக்தயேயாய மங்களம்
வாமீஶஸேவ்யஶ்ரீ வந்தாணவந்திதாய
ஹோமீஶஶயநாய ஸுவநரக்ஷாய. (ஶ்ரீலக்ஷ்மீ)

வேதாந்தவேத்யாய மங்களம் - ப்ரணவ
நாதவிநோதாய மங்களம்
வாதஹேதவி வேதவேத்யாய
வேதகோதாரஹித கேவலதத்வாய. (ஶ்ரீலக்ஷ்மீ)

பரதத்வாய மங்களம் - நவ
பாவவிவேதாய மங்களம்
நிரவேதவேத்யாய நித்யஸத்யாய
பரிபூர்ணநிர்வேதஸாக்ஷிவாய. ()

தாரகாராய மங்களம் - தீ
வேத்யகாஶாய மங்களம்

[illegible]
[illegible] (ஸ்ரீமங்)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ஸ்ரீமங்)

—)*(—

இராகம் - ஆநந்தபைரவி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆராதனைகள்கொள்வாய்ஐயா - ஹரிஹராத்மஜ
ஆராதனைகள்கொள்வாய்ஐயா.

அனுபல்லவி.

கோரமானசம் சாரஸாசனே[illegible]
தூரத்துரத்திப்பக்தி சாரமிழுத்திடற்கு. (ஆரா)

சரணங்கள்.

மன்றுள்மற்றொருவரைஉன்னேன் - தாய்தந்தைநீயே
என்றுதோத்திரம்யாவுஞ்சொன்னேன்
குன்றிட அன்னியனைக் குறித்திடாதுநாதாந்தத்
தொன்றநின்சுயரூபம் ஒன்றேஎனக்கருள. (ஆரா)

கண்டென்மகிமைரசம்உண்டேன் - அருளமுறை
விண்டேன்குருலக்ஷியங்கைக்கொண்டேன்
அண்டும்என்மனத்துன்னை அறிந்தேன்பாபத்தைத்தள்[illegible]
மண்டலத்தில்வசிக்க வறியன்பால்க்ருபைகூர்ந்து [illegible]

கோரசம்சாரக்கடல்தாண்டி - நின்பதமலர் [illegible]ரா)
சாரும்அடியரொடுவேண்டி.
தாரணியில்உன்னையே சந்த[illegible]ம்புகழ்ந்து
ஆரும்யோகபரனாய் ஆக[illegible]தள்காத்தி[illegible]
[illegible])

சோமசுந்தரன்மனஞ்சேர்ந்து - ப்ரம்மாநந்த
மெய்நிதிபெறக்ருபைகூர்ந்து
நேமத்துடனேஉன்னை நேடித்துநிக்கும்வீர
சாமியையும்பாலித்துத் தண்ணருள்புரிந்திட. (சூரா)

வசனம்.

இவ்வாறு மனேவிலயன் குருபதேசமார்க்கத்தின் சித்தி அடைந்து, ஸ்வாமின் பவநீகடாக்ஷத்தினல் த்யான சித்திக்கு மூலமாகிய கேசவ மங்கள விக்கிரக சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தேன்; என்னுடைய ஜன்மம் சாபல்லியத்தை அடைந்தது; இனி அடியேனுக்கு உபதேசிக்க வேண்டுவதாகிய பக்தி ரகஸ்யங்களை உபதேசித்து க்ருதார்த்தி செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, குருவாகிய சிற்சார சதாநந்தர் லோகோக்தியினுடைய அனுபவபூர்வகமாய் அநந்யபத்தி, ஏகாந்தபத்தி மார்க்க சம்பந்தங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சித்தியனுய்ப் பல்லசர சரங்களையும் படைத்தளித்து நீற்றும்வல்ல
சித்துடைய மெய்ஞ்ஞானப் பெரும்பிழம்பா மான்மதகுரு செழூத்தனுக்கால்
இத்தரையிற் புதவைவரு சோமசுந் தரச்செம்மற் கீர்விலாச்சத்
யத்தியுஞ்சி தேவியருட் கடைக்கண்ணு மெஞ்ஞான்றும் பயன்செய்கம்மா.

கலிவிருத்தம்.

நானெனுமகந்தைநீக்கி நற்றவத்தமிவைத்தாக்கி
மோனசற்குருவாலிந்த மூர்த்தியின்விளங்கிடற்கே
ஞானமெய்ச்சொருபவேத நவிற்றியமுதலேயோர்வி
ஞானமிலவனேவீரா சாமியைஅளித்திடாயே.

அந்தரபத்திக்கண்டம்

முற்றிற்று.

கிரந்தலிபிக் குறிப்பு.

ஐ, ன, ழ, எ, ஒ ஆகிய இவ்வைந்தும் நீங்க, மற்றயவை வட எழுத்திற் [illegible]கும் தமிழிற்கும் பொது. ஆகையால் இப்பொதுவாகிய [illegible] உடைய எழுத்துக்களையும், மற்[illegible]றய வடமொழிச் சிறப்பெ[illegible]த்துக்களையும் கீழ்க்காட்டப்படும். பொதுவா[illegible] மற்றைய வடமொழிச் சிறப்பெழுத்தொலிவடிவை ஒ[illegible] வடிவு தமிழிற் [illegible]ல்லாமையால் அததன் முகப்பில் அவற்றைத் தெலுங்[illegible] லிபியில் விளக்கப்படும்.

உயிரெழுத்துக்கள்.—

𑌅 - అ; 𑌆 - ఆ; 𑌇 - ఇ; 𑌈 - ఈ; 𑌉 - ఉ; 𑌊 - ఊ; 𑌋 - ఋ; 𑍠 - ౠ; 𑌌 - ఌ; 𑍡 - ౡ; 𑌏 - ఏ; 𑌐 - ఐ; 𑌓 - ఓ; 𑌔 - ఔ; 𑌅𑌂; 𑌅𑌃.

மெய்யெழுத்துக்கள்.—

𑌕 - క; 𑌖 - ఖ; 𑌗 - గ; 𑌘 - ఘ; 𑌙 - ఙ;
𑌚 - చ; 𑌛 - ఛ; 𑌜 - జ; 𑌝 - ఝ; 𑌞 - ఞ;
𑌟 - ట; 𑌠 - ఠ; 𑌡 - డ; 𑌢 - ఢ; 𑌣 - ణ;
𑌤 - త; 𑌥 - థ; 𑌦 - ద; 𑌧 - ధ; 𑌨 - న;
𑌪 - ప; 𑌫 - ఫ; 𑌬 - బ; 𑌭 - భ; [illegible];
𑌯 - య; 𑌰 - ర; 𑌲 - ల; 𑌵 - వ; 𑌶 - శ;
𑌷 - ష; 𑌸 - స; 𑌹 - హ; 𑌳 - ళ;

மேற்குறித்த மெய்கள் அகரமேறிய உயிர்மெய்யென்றும் மெய்யா[illegible]குங்காலத்து ் இக்குறியைப் பெறுமென்றுங் கொள்க.

மற்றையஉயிரோடு சேருங்காலத்துண்டாம் விகாரவடிவு,

𑌆 - 𑌾; 𑌇 - 𑌿; 𑌈 - 𑍀; 𑌉 - 𑍁; 𑌊 - 𑍂; 𑌋 - 𑍃; 𑍠 - 𑍄;
𑌌 - 𑍢; 𑍡 - 𑍣; 𑌏 - 𑍇; 𑌐 - 𑍈; 𑌓 - 𑍋; 𑌔 - 𑍌

மெய்கள் தம்மெய்யோடும் பிறமெய்யோடும் இணைந்துவரும். இவ[illegible]றுள் தம்மெய்யோடு இணைவது பெரும்பாலும் விளங்கும். ஆகவே அ[illegible] தம்மெய்யோடும் பிறமெய்யோடும் விளங்காதுள்ளன முதலிய அடியிற்காட்டப்படும்.

[illegible]

மற்றையவற்றை [illegible]க் [illegible]ல் உய்த்துணர்க.